

**ΑΙΤΙΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΟΛΥΜΒΗΣΗΣ ΣΤΗΝ
ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΛΑΜΙΑΣ**

της
Χριστοπούλου Αικατερίνης

Μεταπτυχιακή Διατριβή που υποβάλλεται στο καθηγητικό σώμα για τη μερική εκπλήρωση των υποχρεώσεων απόκτησης του μεταπτυχιακού τίτλου του Διατμηματικού Μεταπτυχιακού Προγράμματος «Άσκηση και Ποιότητα Ζωής» των Τμημάτων Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Δημοκρίτειου Παν/μίου Θράκης και του Παν/μίου Θεσσαλίας στην κατεύθυνση «Παιδαγωγική και Δημιουργική Μάθηση».

Κομοτηνή
2009

Εγκεκριμένο από το Καθηγητικό σώμα:

1ος Επιβλέπων: Γούργουλης Βασίλειος, Αναπληρωτής Καθηγητής

2ος Επιβλέπων: Αγγελούσης Νικόλαος, Αναπληρωτής Καθηγητής

3ος Επιβλέπων: Αντωνίου Παναγιώτης, Επίκουρος Καθηγητής

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 9148/1
Ημερ. Εισ.: 13/12/2010
Δωρεά: _____
Ταξιθετικός Κωδικός: Δ
797.21
ΧΡΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

004000102896

Στους γονείς μου!

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Χριστοπούλου Αικατερίνη: Αίτια εγκατάλειψης από το άθλημα της κολύμβησης στην πόλη της Λαμίας.

(Υπό την επίβλεψη του κ. Γούργουλη Βασιλείου, Αναπληρωτή Καθηγητή)

Σκοπός της μελέτης ήταν η καταγραφή και αξιολόγηση των αιτιών που οδήγησαν κολυμβητές και κολυμβήτριες της πόλης της Λαμίας, του νομού Φθιώτιδας, στην εγκατάλειψη της αγωνιστικής τους δραστηριότητας. Στην έρευνα συμμετείχαν 45 κολυμβητές και 56 κολυμβήτριες, ηλικίας 20 - 35 ετών. Για την καταγραφή των λόγων εγκατάλειψης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας χρησιμοποιήθηκαν ερωτηματολόγια, η διαμονή και συλλογή των οποίων έγινε ταχυδρομικά, με προσωπική επικοινωνία ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Από την παραγοντική ανάλυση προέκυψαν 5 παράγοντες. Ο πρώτος αφορούσε «προβλήματα προπόνησης και ύπαρξης διάφορων άλλων ενδιαφερόντων του κολυμβητή» (22.15%). Ο δεύτερος σημαντικότερος παράγοντας αφορούσε «προβλήματα διαπροσωπικών σχέσεων και υγείας του αθλητή» (9.70%), ο τρίτος αφορούσε στοιχεία σχετικά με τις «επαγγελματικές – σχολικές υποχρεώσεις των κολυμβητών» (8.02%), ο τέταρτος αφορούσε «προστριβές με ανθρώπους του αθλητικού χώρου» (6.70%) και ο πέμπτος αφορούσε «προβλήματα μετακινήσεις προς τον χώρο προπόνησης» (6.3%). Κατά συνέπεια ο σημαντικότερος παράγοντας εγκατάλειψης του αθλήματος της κολύμβησης φαίνεται να είναι η ίδια η φύση της προπόνησης. Επιπλέον, προέκυψε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των κολυμβητών (42.2%) εγκατέλειψε την αγωνιστική δραστηριότητα στην ηλικία των 19 ετών, ενώ το μεγαλύτερο ποσοστό των κολυμβητριών εγκατέλειψε στην ηλικία μεταξύ 16 και 18 ετών, και ως σημαντικότερος λόγος εγκατάλειψης φαίνεται να είναι οι σχολικές και επαγγελματικές υποχρεώσεις.

Λέξεις-Κλειδιά: αθλητική σταδιοδρομία, εγκατάλειψη, παραγοντική ανάλυση, κολύμβηση.

ABSTRACT

Christopoyloy Ekaterini: reasons for dropping out of swimming at the city of lamia

(Under the supervision of Associate Professor Gourgoulis Vassilios)

The purpose of the study was to write down and evaluate the reasons, which led the swimmers, both male and female, from the city of Lamia, Fthiotida prefecture, to abandon their athletic pursuits. 101 swimmers, 45 male and 56 female, whose ages range from 20 to 35 years old, took part in the study. In order to write down the reasons for which they had abandoned their athletic pursuits questionnaires had been dispatched and were later received by post, by e-mail or through personal contact. Factor analysis revealed 5 factors. The first factor concerned with “problems with training and existence of various other interests” (22.15%). The second related to “interpersonal and health problems” (9.70%). The third concerned with “job- or school-related obligations of the athletes” (8.02%). The fourth factor concerned with “grievances against trainers, co-athletes and the management” (6.70%). The fifth factor related to “problems commuting to the pool” (6.3%). As a conclusion, the most significant factor contributing to the abandonment of swimming by athletes seems to be the nature of the training. Furthermore, the frequency analysis showed that the greatest percentage of male swimmers (42.2%) gave up athletic swimming at the age of 19, while the females gave up at the age of 16 and 18. For both males and females, the most significant reason for abandoning their athletic pursuits seems to be school- or job-related obligations.

Key words: athletic career, abandoning, analysis of variance, swimming

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες μου στον Αναπληρωτή Καθηγητή, Βασίλειο Γούργουλη, και κύριο επιβλέποντα της διατριβής μου, που όλο αυτόν τον καιρό τις συνεργασίας μας, πρόσφερε απλόχερα και μοιράσθηκε μαζί μου τις γνώσεις του, με συμβούλευε και με καθοδηγούσε με τον δικό του ιδιαίτερο τρόπο. Να είναι πάντα καλά και να χαίρεται την οικογένεια του. Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Αναπληρωτή Καθηγητή κύριο Αγγελούση Νικόλαο και τον Επίκουρο Καθηγητή κύριο Αντωνίου Παναγιώτη για την συμμετοχή τους, η οποία στάθηκε απαραίτητη στην ολοκλήρωση αυτής της εργασίας.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την οικογένεια μου! Η συνεχής και τόσο αναγκαία, για μένα, παρουσία και στήριξη τους με οποιονδήποτε τρόπο. Χωρίς αυτούς δεν θα κατάφερα σχεδόν τίποτα. Ευχαριστώ!

Στο σύντροφο μου Θανάση! Που όλα αυτά τα χρόνια παραμένει κοντά μου. Μου δίνει Δύναμη και Με Στηρίζει με τον Δικό του Τρόπο. Σε Ευχαριστώ ...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	ii
ABSTRACT.....	iii
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	iv
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.....	v
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ.....	vii
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.....	viii
I. I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1
Σκοπός.....	4
Υποθέσεις.....	4
Ερευνητικές υποθέσεις.....	4
Στατιστικές υποθέσεις.....	7
Περιορισμοί.....	9
II. ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ.....	10
III. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ.....	18
Δείγμα.....	18
Δομή του ερωτηματολογίου.....	18
Διαδικασία συγκέντρωσης των ερωτηματολογίων.....	19
Ερευνα πιλότος.....	19
Στατιστική ανάλυση.....	19
IV. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.....	20
Παραγοντική ανάλυση των αιτιών εγατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας.....	20

Το φύλο των αθλητών.....	23
Η ηλικία των κολυμβητών και κολυμβητριών	23
Το μορφωτικό επίπεδο των κολυμβητών και κολυμβητριών.....	24
Ηλικία έναρξης με το άθλημα της κολύμβησης.....	24
Οι τραυματισμοί των κολυμβητών και κολυμβητριών	25
Η ηλικία επίτευξης σημαντικότερης διάκρισης των κολύμβητων και κολυμβητριών του αθλήματος της κολύμβησης.....	28
Η ηλικία εγκατάλειψης του αθλήματος της κολύμβησης	29
Πιθανές αιτίες διακοπής της συμμετοχής σε αγώνες	30
Τα αίτια εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας	32
Πιθανότητα σκοπού επιστροφής των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών στο άθλημα της κολύμβησης.....	69
Πρόσφατη ενασχόληση με δραστηριότητες του υγρού στίβου.....	72
Ασχολία με άλλα αθλήματα	75
Αντίληψη των πρώην κολύμβητων και κολύμβητριών για την στάση των διοικούντων, προπονητών, γονέων και φίλων.....	88
Σημαντικότερο στοιχείο που θα μπορούσε να συμβάλει στην παράταση της αθλητικής σταδιοδρομίας των αθλητών και αθλητριών στο άθλημα της κολύμβησης	101
Προτάσεις κολυμβητών και κολυμβητριών	103
Στάση των πρώην κολυμβητών και κολύμβητριών ως προς το άθλημα της κολύμβησης	105
Στάση της συστηματικής ενασχόλησης των κολύμβητων και κολύμβητριών με το άθλημα.....	112
V. ΣΥΖΗΤΗΣΗ	120
VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.....	127
VII. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	130
VIII. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	133
Γράμμα προς τους πρώην αθλητές	133
Ερωτηματολόγιο.....	134

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1. Συσχέτιση των επιμέρους ερωτήσεων με τους πέντε κυρίως παράγοντες.....	22
Πίνακας 2. Κατάταξη των αιτιών εγκατάλειψης.	33

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Σχήμα 1. Ποσοστό (%) σχετικά με το «φύλο» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.....	23
Σχήμα 2. Ποσοστό (%) σχετικά με την «ηλικία» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.....	23
Σχήμα 3. Ποσοστό (%) σχετικά με το «μορφωτικό επίπεδο» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.....	24
Σχήμα 4. Ποσοστό (%) σχετικά με την «ηλικία έναρξης» της ενασχόλησης με το άθλημα της κολύμβησης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.....	25
Σχήμα 5. Ποσοστό (%) σχετικά με «την παρουσίαση σοβαρού τραυματισμού ή σοβαρής ασθένειας» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα της κολύμβησης.....	25
Σχήμα 5.1. Ποσοστό (%) σχετικά με το «πόσες φορές παρουσίασαν σοβαρό τραυματισμό ή σοβαρή ασθένεια» οι πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.....	26
Σχήμα 5.2. Ποσοστό (%) σχετικά με το «πόσο καιρό σταμάτησαν τις προπονήσεις τους στο σοβαρότερο τραυματισμό» οι πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.....	27
Σχήμα 5.3. Ποσοστό (%) σχετικά με τους κολυμβητές και κολυμβήτριες που τραυματίστηκαν 1–2 στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.....	27
Σχήμα 5.4. Ποσοστό (%) σχετικά με τους κολυμβητές και κολυμβήτριες που τραυματίστηκαν 3-5 φορές στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.....	28
Σχήμα 6. Ποσοστό (%) σχετικά με το «ποια ήταν η σημαντικότερη διάκριση» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σε αγώνες στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.....	29
Σχήμα 6.1. Ποσοστό (%) σχετικά με την «την ηλικία επίτευξης της σημαντικότερης διάκρισης» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.....	29
Σχήμα 7. Ποσοστό (%) σχετικά με «την ηλικία εγκατάλειψης» της κολύμβησης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.....	30
Σχήμα 8. Ποσοστό (%) σχετικά με «τις πιθανές αιτίες» που επηρέασαν την διακοπή της αγωνιστικής δραστηριότητας των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.....	31
Σχήμα 8.1. Ποσοστό (%) σχετικά με τις πιθανές αιτίες που επηρέασαν τη διακοπή της αγωνιστικής τους δραστηριότητας ανάλογα με την ηλικία.....	32
Σχήμα 9. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με το αίτιο «πρόβλημα επαγγελματικής αποκατάστασης».....	34
Σχήμα 9.1. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με το αίτιο «οικονομικά προβλήματα - αδυναμία κάλυψης των εξόδων».....	34
Σχήμα 9.2. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με το αίτιο «έλλειψη επιτυχιών».....	35
Σχήμα 9.3. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς αθλητικές εγκαταστάσεις».....	35
Σχήμα 9.4. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην	

κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το «χρονοβόρα προπόνηση».....	36
Σχήμα 9.5. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης».....	36
Σχήμα 9.6. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «τραυματισμοί - αρρώστιες».....	37
Σχήμα 9.7. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα – προστριβές με την διοίκηση».....	38
Σχήμα 9.8. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή λόγω δουλειάς».....	38
Σχήμα 9.9. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «συναθλητές που σταμάτησαν την προπόνηση».....	39
Σχήμα 9.10. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «μείωση ενδιαφέροντος για προπόνηση και αγώνες».....	39
Σχήμα 9.11. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα – προστριβές με τον προπονητή».....	40
Σχήμα 9.12. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη-ανακάλυψη νέων ενδιαφερόντων».....	41
Σχήμα 9.13. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «πολύ σκληρή – κουραστική προπόνηση».....	41
Σχήμα 9.14. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη σκληρού ανταγωνισμού στην προπόνηση και στους αγώνες».....	42
Σχήμα 9.15. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα στις σχέσεις με το άλλο φύλο λόγω της συνεχούς προπόνησης».....	43
Σχήμα 9.16. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή λόγω στρατιωτικής θητείας».....	43
Σχήμα 9.17. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «αυξανόμενα ηλικιακά προβλήματα».....	44
Σχήμα 9.18. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο ανάλογα «προβλήματα προστριβές με άλλους αθλητές και αθλήτριες».....	44
Σχήμα 9.19. ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς ή περιορισμένες φυσικές ικανότητες».....	45
Σχήμα 9.20. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο ανάλογα «οικογενειακά προβλήματα».....	46
Σχήμα 9.21. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην	

	κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα μεταφοράς προς το κολυμβητήριο».....	46
Σχήμα 9.22.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «μεγάλη απόσταση του σπιτιού από το χώρο προπόνησης».....	47
Σχήμα 9.23.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή λόγω διαβάσματος».....	48
Σχήμα 9.24.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο ανάλογα «χρήση αναβολικών από αθλητές και αθλήτριες της κολύμβησης».....	48
Σχήμα 9.25.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα επαγγελματικής αποκατάστασης».....	49
Σχήμα 9.26.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα - αδυναμία κάλυψης των εξόδων».....	50
Σχήμα 9.27.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «έλλειψη επιτυχιών».....	51
Σχήμα 9.28.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς αθλητικές εγκαταστάσεις».....	51
Σχήμα 9.29.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «χρονοβόρα προπόνηση».....	52
Σχήμα 9.30.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης».....	53
Σχήμα 9.31.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «τραυματισμοί – αρρώστιες».....	54
Σχήμα 9.32.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα-προστριβές με την διοίκηση».....	54
Σχήμα 9.33.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή προπονήσεων λόγω δουλειάς».....	55
Σχήμα 9.34.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «συναθλητές και συναθλήτριες που σταμάτησαν την προπόνηση».....	56
Σχήμα 9.35.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «μείωση ενδιαφέροντος για προπόνηση και αγώνες».....	57
Σχήμα 9.36.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα-προστριβές με τον προπονητή».....	58
Σχήμα 9.37.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη ανακάλυψη νέων ενδιαφερόντων».....	58
Σχήμα 9.38.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «πολύ σκληρή – κουραστική προπόνηση».....	59

Σχήμα 9.39. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη σκληρού ανταγωνισμού στην προπόνηση και στους αγώνες».....	60
Σχήμα 9.40. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα στις σχέσεις με το άλλο φύλο».....	61
Σχήμα 9.41. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή προπονήσεων λόγω στρατιωτικής θητείας».....	62
Σχήμα 9.42. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «αυξανόμενη ηλικία - προβλήματα».....	63
Σχήμα 9.43. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα - προστριβές με άλλους αθλητές και αθλήτριες».....	63
Σχήμα 9.44. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς ή περιορισμένες φυσικές ικανότητες».....	64
Σχήμα 9.45. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «οικογενειακά προβλήματα».....	65
Σχήμα 9.46. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα μεταφοράς προς το κολυμβητήριο».....	66
Σχήμα 9.47. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «μεγάλη απόσταση του σπιτιού από το χώρο προπόνησης».....	67
Σχήμα 9.48. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή προπονήσεων λόγω διαβάσματος».....	68
Σχήμα 9.49. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «χρήση αναβολικών από αθλητές και αθλήτριες της κολύμβησης».....	69
Σχήμα 10. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «αν σκοπεύεις να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής-τρια στο άθλημα της κολύμβησης».....	70
Σχήμα 10.1. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από την ηλικία πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «αν σκοπεύεις να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής-τρια στο άθλημα της κολύμβησης».....	70
Σχήμα 11. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το «πόσο πιθανό είναι να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής-τρια στην κολύμβηση».....	71
Σχήμα 11.1. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το «πόσο πιθανό είναι να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής-τρια στην κολύμβηση».....	72
Σχήμα 12. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το «από τη στιγμή που σταμάτησες να συμμετέχεις σε επίσημους αγώνες με το σύλλογο, έχεις ασχοληθεί με οποιοδήποτε τρόπο με τον υγρό».....	72
Σχήμα 12.1. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην	

κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το «από τη στιγμή που σταμάτησες να συμμετέχεις σε επίσημους αγώνες με το σύλλογο, έχεις ασχοληθεί με οποιονδήποτε τρόπο με τον υγρό».....	73
Σχήμα 12.2. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «ποια δραστηριότητα έχουν ασχοληθεί με τον υγρό στίβο, κατά την διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα».....	74
Σχήμα 12.3. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «ποια δραστηριότητα έχουν ασχοληθεί με τον υγρό στίβο, κατά την διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα».....	74
Σχήμα 13. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «από τη στιγμή που σταμάτησες το κολύμπι έχεις λάβει μέρος σε άλλα αθλήματα πέραν του αθλήματος της κολύμβησής.....	75
Σχήμα 13.1. Ποσοστό % ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «από τη στιγμή που σταμάτησες το κολύμπι έχεις λάβει μέρος σε άλλα αθλήματα πέραν του αθλήματος της κολύμβησής»....	76
Σχήμα 13.2. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση σε κάποιο άλλο αθλήματα καθώς και την συχνότητα συμμετοχής σε αυτό».....	76
Σχήμα 13.3. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση σε κάποιο άλλο αθλήματα καθώς και την συχνότητα συμμετοχής σε αυτό».....	77
Σχήμα 13.4. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της υδατοσφαίρισης».....	78
Σχήμα 13.5. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα των καταδύσεων».....	78
Σχήμα 13.6. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του στίβου-κλασικού αθλητισμού».....	79
Σχήμα 13.7. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του ποδοσφαίρου».....	79
Σχήμα 13.8. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της καλαθοσφαίρισης».....	80
Σχήμα 13.9. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της πετοσφαίρισης».....	80
Σχήμα 13.10. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της χειροσφαίρισης».....	81
Σχήμα 13.11. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του χορού».....	81
Σχήμα 13.12. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στη δραστηριότητα του γυμναστηρίου».....	82
Σχήμα 13.13. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών	

	και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση σε κάποιο άλλο άθλημα».....	82
Σχήμα 13.14.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της υδατοσφαίρισης».....	83
Σχήμα 13.15.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα των καταδύσεων».....	83
Σχήμα 13.16.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του στίβου-κλασικού αθλητισμού».....	84
Σχήμα 13.17.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του ποδοσφαίρου».....	85
Σχήμα 13.18.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της καλαθοσφαίρισης».....	85
Σχήμα 13.19.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της πετοσφαίρισης».....	86
Σχήμα 13.20.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της χειροσφαίρισης».....	86
Σχήμα 13.21.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του χορού».....	87
Σχήμα 13.22.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα στη δραστηριότητα του γυμναστηρίου».....	87
Σχήμα 13.23.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση σε κάποιο άλλο άθλημα».....	88
Σχήμα 14.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης διοικούντων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	89
Σχήμα 14.1.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης προπονητή έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	90
Σχήμα 14.2.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης γονέων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	90
Σχήμα 14.3.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης φίλων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	91
Σχήμα 14.4.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης διοικούντων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης	

	της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	92
Σχήμα 14.5.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης προπονητή έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	93
Σχήμα 14.6.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης γονέων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	94
Σχήμα 14.7.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης φίλων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	95
Σχήμα 14.8.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης διοικούντων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	95
Σχήμα 14.9.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης προπονητή έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	96
Σχήμα 14.10.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης γονέων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	97
Σχήμα 14.11.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης φίλων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	97
Σχήμα 14.12.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης διοικούντων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	98
Σχήμα 14.13.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης προπονητών έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	99
Σχήμα 14.14.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης γονέων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	100
Σχήμα 14.15.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης φίλων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.....	101
Σχήμα 15.	Ποσοστό % ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «ποιο πιστεύεις ότι είναι το σημαντικότερο στοιχείο που θα μπορούσε να συμβάλει στην παράταση της αθλητικής σταδιοδρομίας των αθλητών - τριών στο άθλημα της κολύμβησης».....	102
Σχήμα 15.1.	Ποσοστό % ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών	

	και κολυμβητριών, σχετικά με «ποιο πιστεύεις ότι είναι το σημαντικότερο στοιχείο που θα μπορούσε να συμβάλλει στην παράταση της αθλητικής σταδιοδρομίας των αθλητών - τριών στο άθλημα της κολύμβησης».....	103
Σχήμα 16.	Ποσοστό % ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις προτάσεις των κολυμβητών και κολυμβητριών για το άθλημα της κολύμβησης».....	104
Σχήμα 16.1.	Ποσοστό % ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις προτάσεις των κολυμβητών και κολυμβητριών για το άθλημα της κολύμβησης».....	105
Σχήμα 17.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, καλές-κακές, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».....	106
Σχήμα 17.1.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, θετικές-αρνητικές, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».	106
Σχήμα 17.2.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, ευχάριστες-δυσάρεστες, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».....	107
Σχήμα 17.3.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, όμορφες-άσχημες, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».....	108
Σχήμα 17.4.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, χρήσιμες-άχρηστες, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».....	108
Σχήμα 17.5.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, καλές-κακές, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».....	109
Σχήμα 17.6.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, θετικές-αρνητικές που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».	110
Σχήμα 17.7.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, ευχάριστες-δυσάρεστες, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».....	110
Σχήμα 17.8.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, όμορφες-άσχημες που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».....	111
Σχήμα 17.9.	Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, χρήσιμες-άχρηστες, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».	112
Σχήμα 18.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι καλό-κακό».....	113
Σχήμα 18.1.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι ευχάριστο-δυσάρεστο».....	113
Σχήμα 18.2.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι χρήσιμο-άχρηστο».....	114
Σχήμα 18.3.	Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την	

κολύμβηση στην Ελλάδα είναι σημαντικό-ασήμαντο».....	114
Σχήμα 18.4. Ποσοστό (%) ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι ενδιαφέρον-βαρετό».....	115
Σχήμα 18.5. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι καλό-κακό».....	116
Σχήμα 18.6. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι ευχάριστο-δυσάρεστο».....	116
Σχήμα 18.7. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι χρήσιμο-άχρηστο».....	117
Σχήμα 18.8. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι σημαντικό-ασήμαντο».....	118
Σχήμα 18.9. Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι ενδιαφέρον-βαρετό».....	119

ΑΙΤΙΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΟΛΥΜΒΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΛΑΜΙΑΣ

Η μείωση του αριθμού των αθλητών-τριών που δραστηριοποιούνται αγωνιστικά στο άθλημα της κολύμβησης στην ηλικία των ενηλίκων, σε σύγκριση με προηγούμενες ηλικιακές κατηγορίες, οφείλεται κυρίως στην πρόωρη εγκατάλειψη και διακοπή της αγωνιστικής τους δραστηριότητας. Η εγκατάλειψη της αγωνιστικής δραστηριότητας των κολυμβητών-τριών δεν πραγματοποιείται ωστόσο μετά από μια ξαφνική και αναίτια απόφασή τους. Πριν αποφασίσει ένας αθλητής-τρια να εγκαταλείψει την αγωνιστική δραστηριότητα, έχει προηγηθεί ένα σχετικά μεγάλο χρονικό διάστημα ενασχόλησης του με το συγκεκριμένο άθλημα σε αγωνιστικό επίπεδο, όπου λαμβάνουν χώρα σωρεία προβλημάτων.

Η διάρκεια της αθλητικής σταδιοδρομίας των κολυμβητών-τριών, λόγω της φύσης του αθλήματος, καθορίζεται από πολλούς παράγοντες που επηρεάζουν έμμεσα ή άμεσα την απόφασή τους για εγκατάλειψη του αθλήματος. Ο καθορισμός αυτών των παραγόντων αποτελεί ένα σύνθετο πρόβλημα, καθώς οι αιτίες για μια τέτοια απόφαση φαίνεται να αφορούν όχι μόνο το καθαρά αθλητικό, αλλά τόσο το κοινωνικό, όσο και το πολιτικό περιβάλλον του αθλητή-τριας. Στην ουσία υπάρχει μια διαδικασία, άλλοτε απλή και βραχύχρονη και άλλοτε πολύπλοκη και μακρόχρονη, που οδηγεί τον αθλητή στην απόφαση για εγκατάλειψη. Η απόφαση αυτή μπορεί να είναι αποτέλεσμα της χρόνιας έντασης που αντιμετωπίζει ο αθλητής στο αγωνιστικό περιβάλλον και μπορεί να προέρχεται από τον ίδιο τον αθλητή, που δεν πιστεύει ότι έχει τις δυνατότητες να πραγματοποιήσει τους στόχους για τους οποίους ξεκίνησε αρχικά τον αθλητισμό ή να οφείλεται σε άλλους παράγοντες, όπως κοινωνικούς, δομής του αθλητισμού, οικονομικούς, προσωπικούς κλπ. (Smith, 1986).

Η κολύμβηση ως άθλημα, λόγω της ιδιαιτερότητάς του, καθώς διεξάγεται στο νερό, παρουσιάζει ιδιαίτερες δυσκολίες. Η φύση των προπονητικών προγραμμάτων αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους παράγοντες που ωθούν στην εγκατάλειψη του αθλήματος (Gould, Feltz & Horn, 1982; Poolley, 1980; Wankel & Kreisel, 1985). Το

άγχος της επίδοσης, η απογοήτευση από την μη επίτευξη των στόχων που τίθενται κάθε φορά και ο κορεσμός που επέρχεται, ωθούν τους κολυμβητές στην εγκατάλειψη του αθλήματός τους, καθώς τους επιβαρύνει συναισθηματικά (Κέλλης, 1988). Ένας ακόμα βασικός παράγοντας συναισθηματικού χαρακτήρα είναι και αυτός που προέρχεται από τις αποτυχίες του κολυμβητή στους αγώνες, καθώς αποτελούν το επιστέγασμα όλων των προσπαθειών του (Martens, 1987). Επίσης σημαντική είναι και η σύγκρουση που παρατηρείται στα ενδιαφέροντα των αθλητών, καθώς κατά καιρούς κερδίζουν το ενδιαφέρον τους κάποια άλλα αθλήματα (Fry, McClements & Sefton, 1981; Gould, Feltz & Horn, 1982; Orlick, 1974; Petlichkoff, 1981; Pooley, 1981; Sapp & Haubenstricker, 1978). Επιπλέον, οι τραυματισμοί και οι μολύνσεις των αθλητών της κολύμβησης παρουσιάζονται ως ένας ακόμη παράγοντας που οδηγεί τους κολυμβητές-τριες στην εγκατάλειψη του αθλήματός τους (Martens, 1987). Καθοριστική είναι επίσης η κατάσταση των κτηριακών εγκαταστάσεων και των χώρων προπόνησης (Goodhew, 1988), καθώς οι περιβαλλοντικοί παράγοντες παρουσιάζονται κατά μεγάλο ποσοστό ως αιτία εγκατάλειψης του αθλήματος της κολύμβησης (Marcus & Napolitano, 2000). Τα προβλήματα διαχείρισης και οργάνωσης των συλλόγων (Κέλλης, 1988) αποτελούν επίσης σημαντικούς παράγοντες εγκατάλειψης του αθλήματος, ενώ ο προπονητής με τη συμπεριφορά του και την ιδιαιτερότητα του χαρακτήρα του επηρεάζει καθοριστικά την απόφαση για εγκατάλειψη του αθλήματος (Δογανής, 1985; Eady, 1974). Ένας ακόμη παράγοντας που ωθεί τους κολυμβητές-τριες στην εγκατάλειψη του αθλήματός τους είναι το οικογενειακό περιβάλλον, είτε πρόκειται μόνο για τους γονείς (Eady, 1974; Malumphy, 1979), είτε πρόκειται για την ή τον σύζυγο και τα παιδιά, όπου και στις δύο τελευταίες περιπτώσεις οι οικογενειακές απαιτήσεις είναι μεγάλες, κυρίως για τις γυναίκες (Ainsworth, 2000). Τα οικονομικά προβλήματα σαφώς επηρεάζουν την απόφαση του κολυμβητή για εγκατάλειψη του αθλήματος του και κυρίως σε μεγαλύτερη ηλικιακή κατηγορία. Ο αθλητής της κολύμβησης καταναλώνει αρκετές ώρες προπόνησης για να μεγιστοποιήσει τις επιδόσεις του. Η διαδικασία αυτή της σκληρής προπόνησης δημιουργεί το αίσθημα της ανάγκης για εγκατάλειψη του αθλήματος του (Κέλλης, 1988). Σε συνδυασμό με τις πολλές ώρες σκληρής προπόνησης, αναπτύσσετε επίσης και ένα ακόμα αίτιο εγκατάλειψης, η έλλειψη αρκετού προσωπικού χρόνου του κολυμβητή-τριας. Η έλλειψη προσωπικού χρόνου είναι ένας σημαντικός παράγοντας που μπορεί να οδηγήσει στην εγκατάλειψη του αθλήματος (Ainsworth, 2000). Επίσης οι υπερβολικές σχολικές υποχρεώσεις των παιδιών δεν αφήνουν περιθώρια για πολύπλευρη άθληση και κατά συνέπεια η έλλειψη χρόνου επηρεάζει την απόφαση των παιδιών για εγκατάλειψη του αθλήματος τους (Κέλλης, 1988).

Ωστόσο, οι κυριότερες αιτίες εγκατάλειψης φαίνεται να σχετίζονται με τις εμπειρίες του αθλητή-τριας κατά τη διάρκεια της προπόνησης και της αγωνιστικής του δραστηριότητας, γεγονός που οδηγεί στη υπόθεση ότι η εγκατάλειψη του αθλήματος έχει άμεση σχέση με τη φύση του αθλήματος και τις προσωπικές εμπειρίες του κάθε αθλητή-τριας (Δογάνης 1988).

Η διαδικασία τερματισμού της αθλητικής δραστηριότητας είναι ένα πεδίο έρευνας, που στην Ελλάδα τουλάχιστον, δεν έχει κινήσει το ενδιαφέρον των ερευνητών παρά το γεγονός ότι αποτελεί χρόνιο πρόβλημα σε πλειάδα αθλημάτων και παρά το ότι πολλοί ερευνητές έχουν επισημάνει τις ολοένα αυξανόμενες διαστάσεις του προβλήματος σε πολλές χώρες (Κουκουρή 1989; Mihovilovich 1968; Patriksson 1988). Πολλές από τις έρευνες που έχουν γίνει περιορίζονται σε περιγραφικές προσεγγίσεις ή επικεντρώνονται αποκλειστικά στις ψυχολογικές συνθήκες υπό τις οποίες τελείτε η αποσύνδεση από τον αθλητισμό, αφήνοντας αδιερεύνητη τη σχέση μεταξύ αθλητή-τριας και κοινωνικού-αθλητικού συστήματος. Ένα αθλητικό περιβάλλον που απαιτεί τόσο χρόνο και ενέργεια όπου κάποιος αθλητής δεν μπορεί να αναπτύξει εναλλακτικά κοινωνικά, μορφωτικά ή επαγγελματικά ενδιαφέροντα προκαλεί αρκετούς περιορισμούς στον ίδιο τον αθλητή (Blinde & Greendorfer, 1985).

Από τις υπάρχουσες έρευνες οι περισσότερες ασχολήθηκαν με ενήλικες αθλητές-τριες υψηλού επιπέδου, όπου και μελετήθηκαν οι διαδικασίες προσαρμογής-κοινωνικοποίησης τους μετά από πολύχρονη αγωνιστική δραστηριότητα και το πώς θα μπορούσαν να αμβλυνθούν οι δυσκολίες που έπονται της εγκατάλειψής τους. Αντίθετα οι έρευνες σχετικά με την εγκατάλειψη νεαρών αθλητών-τριών επικεντρώνονται στους τρόπους με τους οποίους θα μπορούσε να περιορισθεί το φαινόμενο της πρόωρης εγκατάλειψης της αθλητικής τους δραστηριότητας.

Επιπλέον, κάποιοι ερευνητές επισημαίνουν την ανάγκη διερεύνησης της διαδικασίας αποσύνδεσης για κάθε άθλημα ξεχωριστά και όχι την ταυτόχρονη χρησιμοποίηση αθλητών από διαφορετικά αθλήματα (Brown, 1985; Patrikson, 1988).

Οι περιπτώσεις των μελετητών που έχουν κάνει συγκεκριμένες προτάσεις για την παράταση της αγωνιστικής δραστηριότητας των αθλητών, λαμβάνοντας υπόψη τη γνώμη των πρώην αθλητών είναι ελάχιστες (Burton & Martens, 1986; Feltz & Horn, 1985; Κέλλης, 1988; Κουκουρή, 1989).

Καθώς ωστόσο με το πέρασμα των χρόνων διαφοροποιούνται οι απαιτήσεις και ο τρόπος οργάνωσης του αθλήματος, καθώς και οι διάφορες κοινωνικές δομές και ο τρόπος ζωής γενικότερα, ενδεχομένως να διαφοροποιούνται και τα αίτια που οδηγούν στην

εγκατάλειψη του αθλήματος της κολύμβησης. Ο εντοπισμός και ο καθορισμός της σπουδαιότητας που έχουν τα διάφορα αίτια για τη λήψη της απόφασης εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας στην κολύμβηση είναι ιδιαίτερα σημαντικός, καθώς γνωρίζοντας τις αιτίες μπορούν να ληφθούν μέτρα αντιμετώπισης του συγκεκριμένου προβλήματος.

Σκοπός λοιπόν της παρούσας έρευνας είναι η διερεύνηση των αιτιών που οδηγούν νεαρούς αθλητές-τριες της κολύμβησης στην εγκατάλειψη της αθλητικής τους σταδιοδρομίας. Διερευνάται η αντίληψη που έχουν οι πρώην αθλητές-τριες για την στάση των σημαντικών άλλων προσώπων (διοικούντες, προπονητές, γονείς και φίλοι) έναντι τους. Καταγράφονται επίσης οι προτάσεις των ίδιων των αθλητών-τριών για την παράταση της αγωνιστικής τους σταδιοδρομίας, καθώς και για τη βελτίωση των συνθηκών που επικρατούν σήμερα στο άθλημα της κολύμβησης. Ερευνάται επίσης η πρόσφατη ενασχόληση τους με άλλα αθλήματα, καθώς και η πρόθεση επιστροφή τους στο άθλημα της κολύμβησης.

Υποθέσεις

Ερευνητικές υποθέσεις

Λαμβάνοντας υπόψη τη διεθνή βιβλιογραφία σχετικά με την αποσύνδεση από την αγωνιστική δραστηριότητα των αθλητών και αθλητριών του αθλήματος της κολύμβησης, διατυπώθηκαν οι εξής υποθέσεις:

- i. Η εγκατάλειψη της αγωνιστικής δραστηριότητας των αθλητών και αθλητριών του αθλήματος της κολύμβησης δεν οφείλεται αποκλειστικά και μόνο σε ένα αίτιο, αλλά στην αλληλεπίδραση πολλών παραγόντων μεταξύ τους.
- ii. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα των κτηριακών εγκαταστάσεων και των λειτουργικών χώρων προπόνησης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- iii. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα προβλήματα επαγγελματικής αποκατάστασης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- iv. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα οικονομικά προβλήματα – αδυναμία κάλυψης των εξόδων, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

- v. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα έλλειψη επιτυχιών, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- vi. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα χρονοβόρα προπόνηση, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- vii. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- viii. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα τραυματισμοί - αρρώστιες, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- ix. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα προβλήματα-προστριβές με τη διοίκηση του συλλόγου, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- x. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα έλλειψη διακοπή των προπονήσεων λόγω δουλειάς, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xi. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα συναθλητές που σταμάτησαν την προπόνηση, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xii. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα μείωση του ενδιαφέροντος για προπόνηση και αγώνες, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xiii. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα προβλήματα – προστριβές με τον προπονητή, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xiv. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα ύπαρξη – ανακάλυψη νέων ενδιαφερόντων, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xv. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα πολύ σκληρή- κουραστική προπόνηση, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xvi. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα ύπαρξη σκληρού ανταγωνισμού στην προπόνηση και τους αγώνες, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

- xvii. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα προβλήματα στις σχέσεις με το άλλο φύλλο λόγω της συνεχούς προπόνησης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xviii. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα διακοπή των προπονήσεων λόγω στρατιωτικής θητείας, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xix. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα αυξανόμενη ηλικία - προβλήματα, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xx. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα προβλήματα – προστριβές με άλλους αθλητές, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xxi. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα ανεπαρκείς ή περιορισμένες φυσικές ικανότητες, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xxii. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα οικογενειακά προβλήματα, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xxiii. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα προβλήματα μεταφοράς προς το κολυμβητήριο, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xxiv. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα μεγάλη απόσταση του σπιτιού από το χώρο προπόνησης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xxv. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα διακοπή προπονήσεων λόγω διαβάσματος, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.
- xxvi. Υπάρχει έντονη επίδραση του παράγοντα χρήση αναβολικών από αθλητές της κολύμβησης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

Στατιστικές υποθέσεις

1^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική αλληλεπίδραση των παραγόντων που οδηγούν στην εγκατάλειψη την αθλητική τους δραστηριότητα των αθλητών και αθλητριών του αθλήματος της κολύμβησης.

2^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική επίδραση του παράγοντα των κτηριακών εγκαταστάσεων και των λειτουργικών χώρων προπόνησης στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

3^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα προβλήματα επαγγελματικής αποκατάστασης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

4^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα οικονομικά προβλήματα – αδυναμία κάλυψης των εξόδων, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

5^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα έλλειψη επιτυχιών, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

6^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα χρονοβόρα προπόνηση, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

7^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

8^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα τραυματισμοί - αρρώστιες, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

9^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα προβλήματα-προστριβές με τη διοίκηση του συλλόγου, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

10^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα έλλειψη διακοπή των προπονήσεων λόγω δουλειάς, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

11^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα συναθλητές που σταμάτησαν την προπόνηση, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

12^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα μείωση του ενδιαφέροντος για προπόνηση και αγώνες, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

13^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα προβλήματα – προστριβές με τον προπονητή, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

14^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα ύπαρξη – ανακάλυψη νέων ενδιαφερόντων, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

15^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα πολύ σκληρή-κουραστική προπόνηση, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

16^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα ύπαρξη σκληρού ανταγωνισμού στην προπόνηση και τους αγώνες, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

17^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα προβλήματα στις σχέσεις με το άλλο φύλλο λόγω της συνεχούς προπόνησης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

18^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα διακοπή των προπονήσεων λόγω στρατιωτικής θητείας, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

19^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα αυξανόμενη ηλικία - προβλήματα, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

20^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα προβλήματα – προστριβές με άλλους αθλητές, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

21^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα ανεπαρκείς ή περιορισμένες φυσικές ικανότητες, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

22^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα οικογενειακά προβλήματα, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

23^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα προβλήματα μεταφοράς προς το κολυμβητήριο, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

24^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα μεγάλη απόσταση του σπιτιού από το χώρο προπόνησης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

25^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα διακοπή προπονήσεων λόγω διαβάσματος, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

26^η μηδενική υπόθεση: Δεν υπάρχει επίδραση του παράγοντα χρήση αναβολικών από αθλητές της κολύμβησης, στην απόφαση των αθλητών και αθλητριών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους δραστηριότητα.

Περιορισμοί της έρευνας

- Η έρευνα διεξήχθη στο νόμο της Φθιώτιδας στην πόλη της Λαμίας όπου εδρεύει το δημοτικό κολυμβητήριο.
- Το δείγμα των αθλητών που συμμετείχαν στην έρευνα ήταν από ποικίλες χρονολογίες, λόγω περιορισμένου δείγματος των κολυμβητών-τριών της περιοχής.
- Το Δημοτικό κολυμβητήριο της Λαμίας είναι ανοιχτό χωρίς στέγαστρο και ενδεχομένως ο παράγοντας αυτός να επηρέασε τα αποτελέσματα της έρευνας.
- Οι στάσεις των γονέων, διοικούντων και φίλων δεν καταγράφηκαν άμεσα, αλλά εξήχθησαν από τις απαντήσεις των κολυμβητών-τριών.

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Το φαινόμενο της πρόωρης εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας των κολυμβητών αποτελεί μια πραγματικότητα (Κέλλης, 1988) και έχει ως συνέπεια να μην ασχολούνται οι αθλητές με την αγωνιστική δραστηριότητα στην ηλικία των ενηλίκων, όπου μπορούν να πετύχουν τις υψηλότερες επιδόσεις. Η διακοπή της αγωνιστικής δραστηριότητας από πλευράς των αθλητών δεν αποτελεί ωστόσο μια ξαφνική και αναίτια απόφαση. Πάντοτε προηγούνται κάποιες αιτίες που ωθούν το άτομο στην απόφαση του αυτή. Πολύ συχνά, για να φτάσει ένας αθλητής στην εγκατάλειψη, έχει μεσολαβήσει ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ενασχόλησης με τον αγωνιστικό αθλητισμό, που τις περισσότερες φορές είναι προβληματική (Δογάνης, 1988).

Σύμφωνα με τον Κέλλη (1988) υπάρχουν πέντε κατηγορίες αιτιών εγκατάλειψης. Σαν πρώτη αιτία εγκατάλειψης αναφέρεται ο παράγοντας «περιβάλλον του αθλητή», που διακρίνεται σε δύο υποκατηγορίες. Η πρώτη υποκατηγορία περιλαμβάνει την έλλειψη κατάλληλου περιβάλλοντος, όπως οικογένεια, στρατός, κοινωνική απομόνωση και η δεύτερη περιλαμβάνει το σχολείο του αθλητή και τις σπουδές του. Ως δεύτερη αιτία εγκατάλειψης αναφέρεται η «πολιτική του αθλήματος», όπου και εδώ διακρίνονται τρεις υποκατηγορίες. Ως πρώτη υποκατηγορία εντοπίζεται η «οργάνωση», που περιλαμβάνει την έλλειψη προπονητών, τον αθέμιτο ανταγωνισμό με αναβολικά, την έλλειψη αγώνων ιδίως στην επαρχία, την ελλιπή καθώς και την κακή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την κακή ή ελλιπή υλικοτεχνική υποδομή και γενικότερα οργανωτικά προβλήματα. Η δεύτερη υποκατηγορία αναφέρεται στην «διαχείριση», που περιλαμβάνει την κακή αντιμετώπιση από το σωματείο, καθώς και την αδιαφορία για τον γυναικείο αθλητισμό. Η τρίτη υποκατηγορία αφορά τον προγραμματισμό, που μπορεί να είναι ελλιπής, λαθεμένος ή ανύπαρκτος. Η τρίτη κατηγορία αιτιών εγκατάλειψης αφορά τον παράγοντα «υγεία», και περιλαμβάνει διάφορους τραυματισμούς, μολύνσεις και ασθένειες. Η τέταρτη κατηγορία αιτιών περιλαμβάνει τον παράγοντα «προπονητικά και ψυχολογικά προβλήματα που προέρχονται από την προπόνηση». Τα προβλήματα αυτά αφορούν την υπερβολική προπόνηση σε μικρή ηλικία, την πρόωρη εξειδίκευση, τη στασιμότητα των επιδόσεων, την απογοήτευση, τον κορεσμό, το άγχος, τις υπερβολικές προπονητικές απαιτήσεις, τις κακές σχέσεις καθώς και την έλλειψη εμπιστοσύνης με τους προπονητές. Ως πέμπτη αιτία

εγκατάλειψης αναφέρεται ο παράγοντας «αποκατάσταση» που περιλαμβάνει τους οικονομικούς λόγους, τα εργασιακά προβλήματα και την έλλειψη κινήτρων.

Συμφωνά με τον Κέλλη (1988), στον ίδιο αθλητή είναι δυνατόν να συνυπάρχουν ακόμη και οι πέντε αιτίες εγκατάλειψης. Ωστόσο, το ένα τέταρτο των αθλητών οδηγήθηκε στην απόφαση αυτή αποκλειστικά από ένα αίτιο, ενώ τα άλλα αποτέλεσαν δευτερεύουσας σημασίας παράγοντες. Από τις πέντε τυπικές κατηγορίες στις οποίες ομαδοποιήθηκαν τα αίτια εγκατάλειψης, την μεγαλύτερη «προτίμηση» συγκεντρώνουν ζητήματα που απορρέουν από το χώρο της πολιτικής του αθλητισμού (Κέλλης, 1988).

Ο Patriksson (1987), αναλύοντας το φαινόμενο της αθλητικής εγκατάλειψης τονίζει ότι για να ορισθεί με σαφήνεια το πρόβλημα της εγκατάλειψης στον αθλητισμό είναι απαραίτητο να καθοριστεί το επίπεδο στο οποίο γίνεται η αξιολόγηση της εγκατάλειψης. Είναι απαραίτητο να διευκρινισθεί το επίπεδο συμμετοχής των αθλητών, καθώς και η οπτική γωνία από την οποία αναλύεται το φαινόμενο της εγκατάλειψης του αθλήματος. Οι Kenyon και Schutz (1970) αναφέρουν ότι οι κυριότερες μορφές αθλητικής συμμετοχής είναι: η φυσιολογική, η κυκλική, δισταμένη, η αποκλίνουσα και η μη συμμετοχή. Η φυσιολογική και η κανονική συμμετοχή αναφέρεται στη συμμετοχή των ατόμων εκείνων που ασχολούνται συστηματικά και από την συμμετοχή αυτή επηρεάζεται ο τρόπος ζωής τους. Στην κυκλική συμμετοχή υπάρχουν εναλλαγές συμμετοχής και παύσης (εποχιακή γύμναση). Στην αποκλίνουσα μορφή συμμετοχής τα άτομα, σε κάποια φάση της ζωής τους, αποφασίζουν να ασχοληθούν για λόγους αναψυχής με κάποια δραστηριότητα. Τέλος στην τελευταία κατηγορία ανήκουν τα άτομα εκείνα που είτε λόγω μείωσης, η σύγκρουσης ενδιαφερόντων ή αρνητικών εμπειριών εγκατέλειψαν το άθλημα.

Το θέμα της εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας έχει διερευνηθεί αρκετά στο παρελθόν και έχουν εντοπιστεί συγκεκριμένα αίτια - παράγοντες που οδηγούν σε κάτι τέτοιο, όπως:

- η φύση των αθλητικών προγραμμάτων (Gould et al., 1982; Orlick & Botterill, 1975; Poolley, 1980; Robertson, 1981; Wankel & Kreisel, 1985;),
- οι αποτυχίες των αθλητών στους αγώνες (Eady, 1974; Ewing, 1981; Martens, 1987),
- ο ρόλος του προπονητή (Δογανής, 1985; Eady, 1974),
- διάφορες ψυχολογικές καταστάσεις, όπως άγχος, απογοήτευση, κορεσμός (Κέλλης 1988; Roberts, 1984),

- η σύγκρουση των ενδιαφερόντων των αθλητών (Gould, Feltz & Horn, 1982; Fry, McClements & Sefton, 1981; Orlick, 1974; Petlichkoff, 1981; Pooley, 1981; Sapp & Haubenstricker, 1978),
- η έλλειψη προσωπικού χρόνου (Eady, 1974; Georges, 1983; Κέλλης, 1988),
- οι διάφοροι περιβαλλοντικοί παράγοντες (Marcus & Napolitano 2000),
- το οικογενειακό περιβάλλον (Eady, 1974; Malumphy, 1979) και οι απαιτήσεις από πλευράς της οικογένειας (Ainsworth, 2000; Dunn, Marcus & Kampert, 1999),
- τα οικονομικά προβλήματα (Κέλλης, 1988),
- οι σχολικές, καθώς και φοιτητικές υποχρεώσεις (Κέλλης, 1988),
- διάφοροι λόγοι υγείας (Counsilman & Mcallister, 1986; Goodhew, 1988) και το επίπεδο της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης (Κέλλης, 1988), καθώς επίσης και
- η γενικότερη πολιτική που εφαρμόζεται στον αθλητισμό (Κέλλης, 1988),
- τα προβλήματα διαχείρισης και οργάνωσης των συλλόγων, σε συνδυασμό με
- την κατάσταση των κτηριακών εγκαταστάσεων και των λειτουργικών χώρων προπόνησης (Counsilman & Mcallister, 1986).

Έρευνες δείχνουν ότι η εγκατάλειψη της αγωνιστικής δραστηριότητας από τον αθλητή οφείλεται σε αιτίες που εντοπίζονται στη φύση των αθλητικών προγραμμάτων, στις κοινωνικές πιέσεις και την προσωπικότητα των αθλητών. Σαν αιτίες εγκατάλειψης αναφέρονται οι παράγοντες δυσφορίας που ενυπάρχουν στο άθλημα, όπως η υπερβολική έμφαση στη νίκη, το είδος της προπόνησης, η συμπεριφορά του προπονητή κ.α. (Gould et al., 1982; Poolley, 1980; Wankel & Kreisel, 1985) ή το πρόγραμμα προπόνησης (Orlick & Botterill, 1975; Robertson, 1981).

Οι αποτυχίες των αθλητών στους αγώνες παρουσιάζονται ως ένας επιπλέον σημαντικός παράγοντας εγκατάλειψης του αθλήματος. Οι οποιεσδήποτε επίσημες αθλητικές αποτυχίες δεν πρέπει να χαλούν την ψυχική διάθεση του κολυμβητή (Martens, 1987). Όπως τονίζει ο Eady (1974), ο κολυμβητής πρέπει να φτάσει σε ένα «πλατώ» θέλησης για άθληση και επιτυχίες. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ζει για το κολύμπι με ένα σταθερό τρόπο και να δέχεται το καθετί (αποτυχία ή επιτυχία) με την ίδια ψυχολογική διάθεση. Η Ewing (1981) απέδειξε ότι, όλοι οι αθλητές έχουν πολλαπλά κίνητρα συμμετοχής στον αθλητισμό. Διαπίστωσε όμως ότι εκείνοι οι αθλητές που σαν κίνητρο

τους έχουν τη συμμετοχή, επιμένουν περισσότερο στην δραστηριότητα με σκοπό την κοινωνική επιδοκιμασία, ενώ αντίθετα οι αθλητές εκείνοι που σαν κύριο προσανατολισμό έχουν την επίδειξη των ικανοτήτων τους, εγκαταλείπουν τη δραστηριότητα με μεγαλύτερη συχνότητα.

Ένας ακόμη σημαντικός παράγοντας που οδηγεί στην εγκατάλειψη της αγωνιστικής δραστηριότητας είναι ο προπονητής. Οι σχέσεις του προπονητή με τον αθλητή του είναι καθοριστικής σημασίας. Κάθε προπονητής κολύμβησης πρέπει να γνωρίζει την ομάδα του. Καλείτε να αναπτύσσει ιδιαίτερες σχέσεις με το σύνολο της ομάδας του, αλλά και ξεχωριστές σχέσεις σε προσωπικό επίπεδο με τον κάθε αθλητή-τρία του. Η έλλειψη επικοινωνίας μεταξύ προπονητή και κολυμβητών είναι πάντα μια σοβαρή αιτία για την κακή πορεία μιας ομάδας (Δογανής, 1985; Eady, 1974). Έχει ιδιαίτερη σημασία ότι ο προπονητής κατέχει ξεχωριστή και ενδιαφέρουσα θέση ως αίτιο εγκατάλειψης του αθλητή-τρία από το άθλημα της κολύμβησης.

Οι αρνητικές ψυχολογικές επιδράσεις δημιουργούν επίσης προβλήματα, όπως το άγχος, η απογοήτευση και ο κορεσμός (Κέλλης 1988). Για τον Roberts (1984), πολλοί αθλητές εγκαταλείπουν το άθλημα τους, επειδή εκλαμβάνουν τη συνέχεια της συμμετοχής τους στις αγωνιστικές δραστηριότητες ως απειλή για την εικόνα που έχουν οι ίδιοι για τις ικανότητες τους. Η εκτίμηση που έχουν οι αθλητές για τις ικανότητες τους είναι ο σημαντικότερος παράγοντας για την απόφαση των αθλητών να συνεχίσουν την ενασχόληση τους με το συγκεκριμένο άθλημα ή να σταματήσουν. Ορισμένες δε έρευνες έχουν δείξει ότι η εγκατάλειψη του αθλήματος σχετίζεται με το συγκεκριμένο προσανατολισμό των κινήτρων των αθλητών.

Επίσης έρευνες απέδειξαν ότι μια από τις κυριότερες αιτίες εγκατάλειψης του αθλήματος είναι η σύγκρουση ενδιαφερόντων των αθλητών (Fry, McClements & Sefton, 1981; Gould, Feltz & Horn, 1982; Orlick, 1974; Petlichkoff, 1981; Pooley, 1981; Sapp & Haubenstricker, 1978). Αυτό σημαίνει ότι ορισμένοι αθλητές-τριες, όταν έχουν και άλλα ενδιαφέροντα, εκτός από τον αθλητισμό, που πιθανόν να αλληλοσυγκρούονται, προτιμούν να ασχοληθούν με αυτές τις δραστηριότητες και όχι με το άθλημα τους. Κάτι τέτοιο υποδηλώνει ότι είτε αυτές οι δραστηριότητες είναι περισσότερο ελκυστικές ή ότι στο άθλημα τους δεν υπάρχουν εκείνες οι προϋποθέσεις που θα τους οδηγήσουν στους στόχους που αρχικά είχαν θέσει σε προσωπικό επίπεδο.

Η έλλειψη προσωπικού χρόνου του αθλητή-τριας είναι ένα ακόμη αίτιο εγκατάλειψης του αθλήματος της κολύμβησης. Ο κολυμβητής-τρια αφιερώνει σχεδόν διπλάσιες ώρες για την προπόνηση, από ότι αφιερώνουν οι αθλητές-τριες του στίβου και

ίσως και τριπλάσιες ώρες από όσες αφιερώνουν οι αθλητές-τριες των ομαδικών αθλημάτων. Η προσωπική ζωή του αθλητή-τριας, τα ενδιαφέροντα του και η διασκέδαση του θυσιάζονται για τις ανάγκες του αθλήματος με τις πολλαπλές υποχρεώσεις. Το γεγονός αυτό φανερώνει ότι πολλοί αθλητές της κολύμβησης επιθυμούν να ήταν αθλητές άλλων αθλημάτων, τα οποία παρουσιάζονται ως λιγότερο χρονοβόρα (Eady, 1974; Georges, 1983). Ο αθλητής-τρια της κολύμβησης, μέσω της προπόνησης του, καταναλώνει αρκετές ώρες προπόνησης μέσα στο νερό, που είναι και το φυσικό του περιβάλλον, ενώ επίσης πραγματοποιεί σκληρή προπόνηση και έξω από αυτό, την λεγόμενη «ξηρή προπόνηση», για να αποκτήσει καλή φυσική κατάσταση. Η υπερβολική και σκληρή προπόνηση, σε συνδυασμό με την πρόωρη εξειδίκευση και τη στασιμότητα των επιδόσεων, διαδραματίζουν αναπόφευκτα σημαντικό ρόλο στην απόφαση των αθλητών να εγκαταλείψουν την αθλητική τους σταδιοδρομία (Κέλλης, 1988).

Επίσης οι περιβαλλοντικοί παράγοντες που επηρεάζουν τη ζωή του αθλητή-τριας παρουσιάζονται κατά ένα μεγάλο ποσοστό ως αξιόλογα αίτια εγκατάλειψης από το άθλημα της κολύμβησης. Σύμφωνα με τους Marcus & Napolitano (2000) το περιβάλλον του αθλητή, ο κοινωνικός του περίγυρος, οι προσωπικοί του λόγοι, καθώς και η διαθεσιμότητα του προγράμματος του, αποτελούν σημαντικά αίτια εγκατάλειψης. Πρέπει να επισημανθεί ότι οι περιβαλλοντικοί παράγοντες αποτελούν αιτίες που εμποδίζουν τη συμμετοχή στην άσκηση. Μπορούν να λειτουργήσουν σε συνδυασμό όλοι μαζί, είτε ο κάθε ένας παράγοντας ξεχωριστά. Και στις δύο περιπτώσεις το αίσθημα προβληματισμού που γενάτε στον αθλητή οδηγεί στην εγκατάλειψη του αθλήματος του.

Το οικογενειακό περιβάλλον του κολυμβητή-τριας σύμφωνα με έρευνες αναφέρεται ως μία από τις κυριότερες αιτίες εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας. Οι γονείς παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στην κολυμβητική σταδιοδρομία κάθε κολυμβητή-τριας. Οι γονείς είναι αυτοί που θα εισάγουν το παιδί στην δραστηριότητα της κολύμβησης, η οποία αρχίζει από την πολύ μικρή ηλικία των 4-10 ετών, είναι αυτοί που θα στηρίζουν το παιδί τους στην αθλητική του σταδιοδρομία και αυτοί που μπορούν με τον τρόπο τους να επηρεάσουν τον αθλητή σε οποιαδήποτε απόφαση του, ακόμα και στην απόφαση για εγκατάλειψη του αθλήματος του. Οι γονείς του κολυμβητή, ως εξωτερικός παράγοντας, έχουν απασχολήσει πολλούς ειδικούς της κολύμβησης χωρίς να έχει δοθεί μια απάντηση πως και με τι τρόπο ο παράγοντας αυτός μπορεί να είναι παραγωγικός για το παιδί, το άθλημα και το σύλλογο (Eady, 1974; Malumphy, 1979).

Επίσης, οι οικογενειακές απαιτήσεις των αθλητών-τριών, αποτελούν ένα σημαντικό αίτιο εγκατάλειψης του αθλήματος τους. Κυρίως για τις γυναίκες όπου οι

οικογενειακές απαιτήσεις είναι μεγαλύτερες (Ainsworth, 2000), καθώς και η έλλειψη ενδιαφέροντος για άθληση (Dunn, Kampert & Marcus, 1999) αποτελούν λόγους για τους οποίους ένα άτομο είτε δεν συμμετέχει σε κινητικές δραστηριότητες, είτε διακόπτει τη συμμετοχή του. Σύμφωνα με τον Marcus και τους συνεργάτες του (1999) οι γυναίκες που εργάζονται και έχουν παιδιά συναντούν μεγαλύτερα προβλήματα συμμετοχής σε ανάλογα προγράμματα άθλησης από τους άντρες αθλητές.

Σύμφωνα με τον Κέλλη (1988) τα κυριότερα προβλήματα που αναφέρονται από τους αθλητές είναι αυτά της επαγγελματικής αποκατάστασης και των οικονομικών προβλημάτων. Οι απαιτήσεις της ζωής σε συνδυασμό με την αβεβαιότητα της επαγγελματικής αποκατάστασης που υπάρχουν στις μέρες μας γενούν μεγάλα προβλήματα ανασφάλειας στους αθλητές-τριες και δεν αφήνουν περιθώρια στον κολυμβητή-τρια να μην σκεφτεί να εγκαταλείψει το άθλημα του. Ακόμα και αν τα οικονομικά προβλήματα δεν απασχολούν, λόγω ενδεχόμενης επαγγελματικής αποκατάστασης, η αδυναμία που δημιουργείτε για την πραγματοποίηση της σωστής προπόνησης από την μεριά του αθλητή-τριας εξαιτίας εργασιακών υποχρεώσεων είναι αυτονόητη.

Οι σχολικές, καθώς και φοιτητικές υποχρεώσεις των αθλητών-τριών παρουσιάζονται ως ένας ακόμη σημαντικός παράγοντας, εκ των οποίων απορρέουν λόγοι εγκατάλειψης του αθλήματος της κολύμβησης. Οι πολλές σχολικές υποχρεώσεις των αθλητών-τριών δεν διαχωρίζονται από αυτές των μη αθλητών, σε όλες τις βαθμίδες των σχολικών τάξεων και σε μεγαλύτερο βαθμό στην τελευταία τάξη του λυκείου που τα παιδιά πρέπει να αποδείξουν τις μαθητικές τους ικανότητες και να εξασφαλίσουν το επαγγελματικό τους μέλλον. Το σχολείο και ιδίως η έλλειψη κατανόησης από πλευράς των καθηγητών, που σε αρκετές περιπτώσεις είναι αρνητικοί προς τους αθλητές για το επίπεδο των μαθησιακών ικανοτήτων τους, αποτελεί σημαντικό αίτιο εγκατάλειψης. Επίσης η εισαγωγή και φοίτηση των αθλητών σε κάποιο ανώτερο ή ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, συνοδεύεται από πληθώρα προβλημάτων, όπως η αλλαγή πόλης λόγω σπουδών, οι αυξημένες φοιτητικές υποχρεώσεις και η έλλειψη χρόνου, τα οποία είναι από τα σημαντικότερα προβλήματα που οδηγούν στην εγκατάλειψη του αθλήματος (Κέλλης 1988).

Ως ένα ακόμα εξίσου σημαντικό αίτιο εγκατάλειψης του αθλήματος της κολύμβησης παρουσιάζονται οι λόγοι υγείας. Η κολύμβηση γενικά ως άθλημα παρουσιάζει τις λιγότερες περιπτώσεις ατυχημάτων και τραυματισμών από όλα τα αθλήματα (Counsilman & Mcallister, 1986). Ωστόσο, πολλών ειδών μολύνσεις κατά καιρούς και μέσα από διάφορες συγκυρίες ταλαιπωρούν τους κολυμβητές-τριες. Οι πιο

συχνές μολύνσεις στο χώρο της πισίνας εμφανίζονται στα μάτια, στα αυτιά, στα πόδια και στα μαλακά μέρη του σώματος (Goodhew, 1988). Το ένα έκτο περίπου των αθλητών διακόπτει την αθλητική του σταδιοδρομία για λόγους υγείας. Στους αθλητές-τριες αυτοί οι λόγοι υγείας έχουν αποφασιστικό χαρακτήρα, μια και για τους περισσότερους αποτελούν το αποκλειστικό αίτιο εγκατάλειψης. Από τη μορφή των παθήσεων διαπιστώνεται ότι οι περισσότερες έχουν άμεση σχέση με την προπόνηση, γεγονός που τεκμηριώνει την άποψη ότι οφείλεται στη δομή και το περιεχόμενο της προπόνησης. Περισσότεροι είναι αυτοί που επηρεάζονται στην απόφασή τους να εγκαταλείψουν για λόγους υγείας εξαιτίας των συχνών τραυματισμών που παρατηρούνται. Η επίδραση που ασκεί επομένως η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στην απόφαση των αθλητών να διακόψουν, καθώς και η αρνητική εκτίμηση για το επίπεδο της από το σύνολο σχεδόν των αθλητών είναι αναμενόμενη (Κέλλης, 1988).

Επιπλέον, πιθανοί λόγοι εγκατάλειψης που εκπορεύονται από την γενικότερη πολιτική που ασκείται στο χώρο του αθλητισμού, φαίνεται να κατέχουν κυρίαρχη θέση. Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι αυτά τα αίτια, αν και δεν έχουν πάντα πρωτεύοντα ρόλο, πρέπει να συμβάλλουν έμμεσα, μαζί με άλλους παράγοντες, στην οριστική λήψη της απόφασης διακοπής, σε μεγάλο αριθμό αθλητών (Κέλλης, 1988).

Τα προβλήματα διαχείρισης και οργάνωσης των συλλόγων αποτελούν επίσης σημαντικά αίτια εγκατάλειψης του αθλητή-τριας από το άθλημα του. Ο αθλητής-τρια με τη βοήθεια του συλλόγου του στηρίζεται και αναπτύσσεται μέσα σε αυτόν. Η οργάνωση του συλλόγου στο σύνολο της περιλαμβάνει πληθώρα θετικών και αρνητικών παραγόντων για την αθλητική πορεία του κολυμβητή-τριας. Όταν ο αθλητής-τρια αντιλαμβάνεται ένα αρνητικό και προβληματικό κλίμα προς το πρόσωπο του, στην διαχείριση και οργάνωση του συλλόγου του, αποφασίζει να εγκαταλείψει το άθλημα του.

Ένας επίσης σημαντικός παράγοντας είναι αυτός των κτηριακών εγκαταστάσεων και των λειτουργικών χώρων προπόνησης. Είναι αυτονόητο ότι το άθλημα της κολύμβησης απαιτεί άψογη καθημερινή λειτουργική αντιμετώπιση τόσο μέσα στο χώρο της πισίνας, διατηρώντας την καθαρή και σε κατάλληλη θερμοκρασία, όσο και στο χώρο των αποδυτηρίων, όπου το θέμα της υγιεινής είναι καθοριστικό. Οι επιμέρους χώροι προπόνησης, όπως αίθουσα γυμναστικής, αίθουσα για βάρη, φυσιοθεραπευτήριο και αίθουσα βίντεο πιθανότατα να μην υφίσταται καν μέσα στις κτιριακές εγκαταστάσεις του κολυμβητηρίου (Counsilman & Mcallister, 1986).

Το πρόβλημα της αθλητικής εγκατάλειψης με όποιο πιθανό τρόπο και αν πραγματοποιείται, είναι βασικά πρόβλημα αφοσίωσης των αθλητών-τριών στο άθλημα

τους. Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο, όπου μέσα από αντίξοές συνθήκες προετοιμασίας, πολλοί αθλητές-τριες καταφέρνουν να διακριθούν στο άθλημα τους. Ωστόσο, είναι ιδιαίτερα συχνό το φαινόμενο, όπου παρά τις ευνοϊκές συνθήκες που επικρατούν σε ένα σύλλογο, πολλοί αθλητές να αποχωρούν από το άθλημα τους και να εγκαταλείπουν τον αθλητισμό. Η παραπάνω διαπίστωση αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι προπονητές, που συχνά, λόγω της έλλειψης επαρκών και αντικειμενικών ερευνητικών δεδομένων, επιχειρούν με εσφαλμένο τρόπο να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα (Δογάνης 1988).

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Δείγμα

Στην έρευνα έλαβαν μέρος εθελοντικά 45 κολυμβητές και 56 κολυμβήτριες, που διαμένουν στην περιοχή της Λαμίας του νομού Φθιώτιδας, ηλικίας 20 – 35 ετών, οι οποίοι ενώ συμμετείχαν συστηματικά σε αγωνιστικές δραστηριότητες στο άθλημα της κολύμβησης, εγκατέλειψαν κάποια στιγμή την αγωνιστική τους δραστηριότητα.

Δομή του ερωτηματολογίου.

Για την καταγραφή των λόγων απομάκρυνσης από το άθλημα της κολύμβησης χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο (Κουκουρής, 1989), κατάλληλα διαμορφωμένο για το άθλημα της κολύμβησης. Το ερωτηματολόγιο περιελάμβανε 45 ερωτήσεις κλειστού τύπου, μέσω των οποίων προέκυψαν πληροφορίες για τα ατομικά χαρακτηριστικά των κολυμβητών-τριών, όπως ηλικία, επίπεδο μόρφωσης, χρόνια άθλησης, αθλητικές διακρίσεις, ενασχόληση με άλλο άθλημα, καθώς και συμμετοχής του αθλητή σε δραστηριότητες δια βίου άθλησης. Επιπλέον, μέρος των ερωτήσεων αφορούσε την περίπτωση ενασχόλησης του ξανά με το άθλημα, και την καταγραφή των εμπειριών του από την ενεργή συμμετοχή του στο άθλημα της κολύμβησης. Επίσης μελετήθηκε η επίδραση του περιβάλλοντος του κολυμβητή-τριας, σ' ότι αφορά το ρόλο της οικογένειας, της κοινωνίας, των φίλων, των συντρόφων και της εκπαίδευσης γενικότερα. Επιπλέον, καταγράφηκαν οι απόψεις των μελών του δείγματος για την γενικότερη πολιτική που εφαρμόζεται στο άθλημα της κολύμβησης, για τον τρόπο οργάνωσης των συλλόγων, το ρόλο των διοικούντων, της διαχείριση του σωματείου και του προπονητή, καθώς επίσης και θέματα σχετικά με την υλικοτεχνική υποδομή και τις κτηριακές εγκαταστάσεις. Μέρος του ερωτηματολογίου περιλάμβανε θέματα σχετικά με την υγεία, τους διάφορους τραυματισμούς, τις μολύνσεις και τις ασθένειες των κολυμβητών-τριών, ενώ καταγράφηκαν στοιχεία σχετικά με τα διάφορα προπονητικά και ψυχολογικά προβλήματα των αθλητών-τριών, το ρόλο της υπερβολικής προπόνησης, της στασιμότητας των επιδόσεων, της απογοήτευσης στους αγώνες, του κορεσμού του κολυμβητή-τριας, το

επίπεδο του άγχους, τις υπερβολικές προπονητικές απαιτήσεις. Τέλος, μέρος των ερωτήσεων αφορούσαν το ρόλο που διαδραματίζουν τα διάφορα οικονομικά προβλήματα, η επαγγελματική αποκατάσταση, οι εργασιακές απαιτήσεις και η έλλειψη κινήτρων.

Διαδικασία συγκέντρωσης ερωτηματολογίου

Τα ερωτηματολόγια απεστάλησαν ταχυδρομικά στους ερωτηθέντες αθλητές-τριες της κολύμβησης. Τα προσωπικά στοιχεία των πρώην αθλητών και αθλητριών (τηλέφωνο και διεύθυνση) συλλέχθηκαν από τα αρχεία των αθλητικών συλλόγων που απασχολούνται στο δημοτικό κολυμβητήριο της πόλης της Λαμίας. Η διαδικασία περιλάμβανε την ταχυδρόμηση ενός φακέλου που περιείχε το ερωτηματολόγιο, ένα εισαγωγικό σημείωμα για το σκοπό της παρούσας ερευνάς, καθώς και τα στοιχεία του ερευνητή, ένα επιπλέον φάκελο με τυπωμένη την διεύθυνση αποστολής, ένα στυλό και γραμματόσημο για την επιστροφή του ερωτηματολογίου στον ερευνητή. Στις περιπτώσεις όπου η επιστροφή των ερωτηματολογίων εμφάνισε μεγάλη καθυστέρηση, υπήρξε προσωπική τηλεφωνική επικοινωνία, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η συμπλήρωση και η επιστροφή τους. Η ανταπόκριση των μελών του δείγματος κυμάνθηκε σε πολύ υψηλά επίπεδα και η επιστροφή των ερωτηματολογίων για όλο το δείγμα ολοκληρώθηκε με απόλυτη επιτυχία. Το γεγονός αυτό οφείλεται α) στην μεγάλη προθυμία συμμετοχής των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών στην έρευνα, β) στη μεγάλη βοήθεια που προσέφεραν προπονητές και παλιοί συναθλητές-τριές των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών στον εντοπισμό τους.

Έρευνα-πιλότος

Ένα ερωτηματολόγιο 17 ερωτήσεων δόθηκε σε πρώην αθλητές (N=5) και αθλήτριες (N=5) του νομού της Φθιώτιδας στην πόλη της Λαμίας, για τη διεξαγωγή μιας πιλοτικής έρευνας. Οι παρατηρήσεις των κολυμβητών και κολυμβητριών, στα πλαίσια της συγκεκριμένης πιλοτικής έρευνας χρησιμοποιήθηκαν για την κατάρτιση της τελικής μορφής του ερωτηματολογίου.

Στατιστική ανάλυση

Για τη στατιστική επεξεργασία των δεδομένων εφαρμόστηκε ανάλυση συχνοτήτων και παραγοντική ανάλυση, ώστε να εντοπιστούν οι καθοριστικότεροι παράγοντες εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας των κολυμβητών, ενώ για τον έλεγχο αξιοπιστίας του ερωτηματολογίου χρησιμοποιήθηκε ο συντελεστής α του Cronbach.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Παραγοντική ανάλυση των αιτιών εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας

Από την παραγοντική ανάλυση που εφαρμόστηκε στο σύνολο του δείγματος προέκυψαν 5 παράγοντες που ερμηνεύουν συνολικά το 52.88% της συνολικής διακύμανσης όλων των μεταβλητών.

Ο πρώτος παράγοντας που αφορούσε «προβλήματα προπόνησης και ύπαρξης διάφορων άλλων ενδιαφερόντων του κολυμβητή» είχε ιδιοτιμή 5.538 και ερμήνευε το 22.15% της συνολικής διακύμανσης. Ο δεύτερος σημαντικότερος παράγοντας αφορούσε «προβλήματα διαπροσωπικών σχέσεων και υγείας του αθλητή», είχε ιδιοτιμή 2.424 και ερμήνευε το 9.70% της συνολικής διακύμανσης. Ο τρίτος παράγοντας, με ιδιοτιμή 2.006, αφορούσε στοιχεία σχετικά με τις «επαγγελματικές – σχολικές υποχρεώσεις των κολυμβητών» και ερμήνευε το 8.02% της συνολικής διακύμανσης. Ο τέταρτος παράγοντας, με ιδιοτιμή 1.676, αφορούσε «προστριβές με ανθρώπους του αθλητικού χώρου» και ερμήνευε το 6.70% της συνολικής διακύμανσης, ενώ ο πέμπτος παράγοντας, με ιδιοτιμή 1.575, αφορούσε «προβλήματα μετακινήσεις προς τον χώρο προπόνησης», ερμηνεύοντας το 6.3% της συνολικής διακύμανσης.

Ο πρώτος κατά σειρά παράγοντας, που ήταν τα «προβλήματα προπόνησης και η ύπαρξη άλλων ενδιαφερόντων του κολυμβητή», προέκυψε από τα στοιχεία, «σκληρή προπόνηση», «έλλειψη επιτυχιών», «χρονοβόρα προπόνηση», «νέα ενδιαφέροντα», «ανταγωνισμός», «συναθλητές» και «μειωμένο ενδιαφέρον». Ο δεύτερος παράγοντας, που μπορεί να χαρακτηριστεί ως «προβλήματα διαπροσωπικών σχέσεων και υγείας» προέκυψε από τα στοιχεία «αυξανόμενη ηλικία», «αναβολικά», «οικονομικά», «τραυματισμοί», «περιορισμένες ικανότητες», «οικογενειακά προβλήματα», «σχέσεις με το άλλο φύλο» και «ιατροφαρμακευτική περίθαλψη». Ο τρίτος παράγοντας, που αφορούσε τις «επαγγελματικές – σχολικές υποχρεώσεις των κολυμβητών» προέκυψε από τις ερωτήσεις σχετικά με τις «σχολικές υποχρεώσεις», τις «εγκαταστάσεις», το «επάγγελμα» και τις «υποχρεώσεις δουλειάς». Ο τέταρτος παράγοντας που αφορούσε «προστριβές με

ανθρώπους του αθλητικού χώρου», προέκυψε από τις ερωτήσεις σχετικά με τις «προστριβές με άλλους αθλητές», τις «προστριβές με τη διοίκηση», και τις «προστριβές με τον προπονητή». Τέλος, ο πέμπτος παράγοντας που αφορούσε «προβλήματα μετακινήσεις προς τον αθλητικό χώρο» προέκυψε από ερωτήσεις σχετικά με την «απόσταση από το χώρο προπόνησης» και τη «μεταφορά προς το χώρο προπόνησης».

Στον παρακάτω πίνακα (Πίνακας 1) συνοψίζονται οι συσχετίσεις της κάθε ερώτησης με τον παράγοντα στον οποίο φορτίζονται κυρίως.

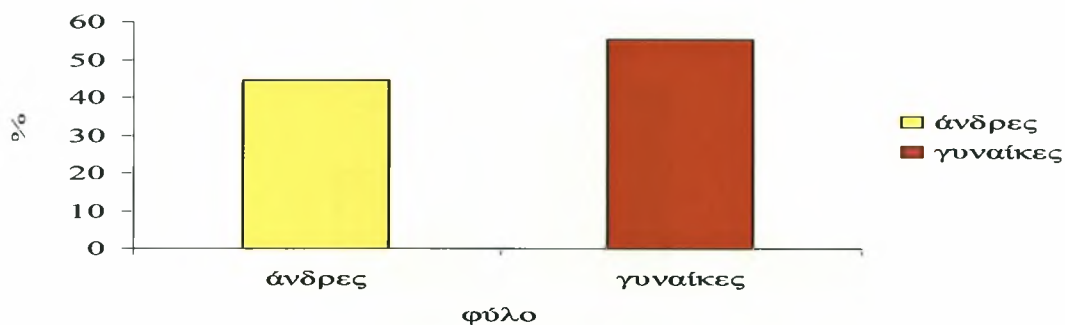
Πίνακας 1. Συσχέτιση των επιμέρους ερωτήσεων με τους πέντε κύριους παράγοντες.

Προβλήματα προπόνησης και ύπαρξη άλλων ενδιαφερόντων	Προβλήματα διαπροσωπικών σχέσεων και υγείας	Επαγγελματικές - σχολικές υποχρεώσεις των κολυμβητών	Προστριβές με ανθρώπους του αθλητικού χώρου	Προβλήματα μετακινήσεις προς τον αθλητικό χώρο
Σκληρή προπόνηση (0,817)	Αναβολικά (0,657)	Υποχρεώσεις δουλειάς (0,715)	Με άλλους αθλητές (0,740)	Απόσταση από το χώρο προπόνησης (0,821)
Μειωμένο ενδιαφέρον (0,789)	Ιατροφαρμακευτική (0,643)	Εγκαταστάσεις (0,702)	Με την διοίκηση (0,678)	Μεταφορά προς το χώρο προπόνησης (0,755)
Χρονοβόρα προπόνηση (0,650)	Οικονομικά (0,608)	Επάγγελμα (0,623)	Με τον προπονητή (0,603)	
Νέα ενδιαφέροντα (0,618)	Τραυματισμοί (0,599)	Σχολικές υποχρεώσεις (0,490)		
Ανταγωνισμός (0,604)	Περιορισμένες ικανότητες (0,587)			
Συναθλητές (0,566)	Οικογενειακά προβλήματα (0,547)			
Έλλειψη επιτυχιών (0,408)	Σχέσεις με το άλλο φύλο (0,497)			
	Αυξανόμενη ηλικία (0,422)			

Α' ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Το φύλο των αθλητών

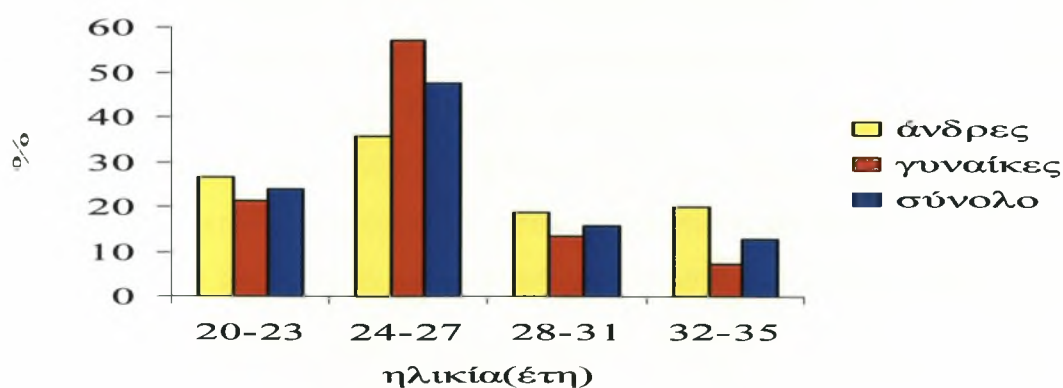
Με βάση την ερώτηση 1 του ερωτηματολογίου, σχετικά με το «φύλο» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, προέκυψε ότι το 55.4% ήταν γυναίκες και το 44.6% άντρες (Σχήμα 1).

Σχήμα 1: Ποσοστό (%) σχετικά με το «φύλο» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών

Η ηλικία των κολυμβητών και κολυμβητριών

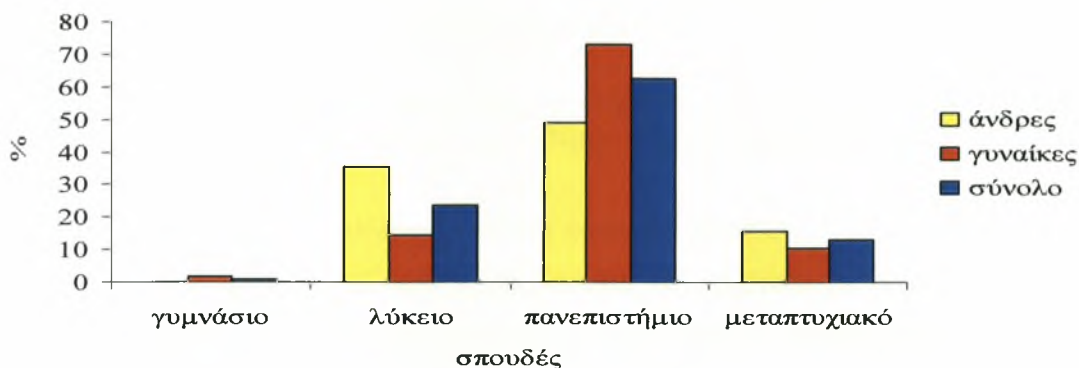
Βάσει της ερώτησης 2 του ερωτηματολογίου, σχετικά με την «ηλικία» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα, κυμάνθηκε μεταξύ 20 και 35 έτη. Οι γυναίκες παρουσίασαν το μεγαλύτερο ποσοστό (57,1%) στην ηλικία των 24-27 ετών και το μικρότερο ποσοστό (7,1%) στην ηλικία των 32-35 ετών. Στις ίδιες ηλικίες τα αντίστοιχα ποσοστά των αντρών ήταν 35,6% και 7,1% (Σχήμα 2).

Σχήμα 2: Ποσοστό (%) σχετικά με την «ηλικία» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.

Το μορφωτικό επίπεδο των κολυμβητών και κολυμβητριών

Βάσει της ερώτησης 3 του ερωτηματολογίου, σχετικά με το «μορφωτικό επίπεδο» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα, προκύπτει ότι, σε ποσοστό 1% έχουν τελειώσει το γυμνάσιο, κατά 23,8% έχουν αποφοιτήσει από το λύκειο, κατά 62,4% έχουν σπουδάσει στην ανώτατη εκπαίδευση και το 12,9% έχει αποκτήσει μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών. Πιο συγκεκριμένα, ανώτατη εκπαίδευση είχαν 73,2% των ανδρών και το 48,9% των γυναικών (Σχήμα 3).

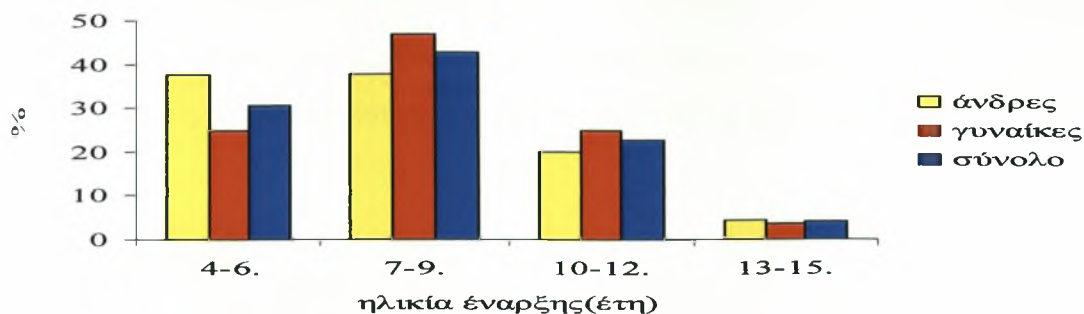

Σχήμα 3: Ποσοστό (%) σχετικά με το «μορφωτικό επίπεδο» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.

Β' ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Η ηλικία έναρξης της ενασχόλησης με το άθλημα της κολύμβησης

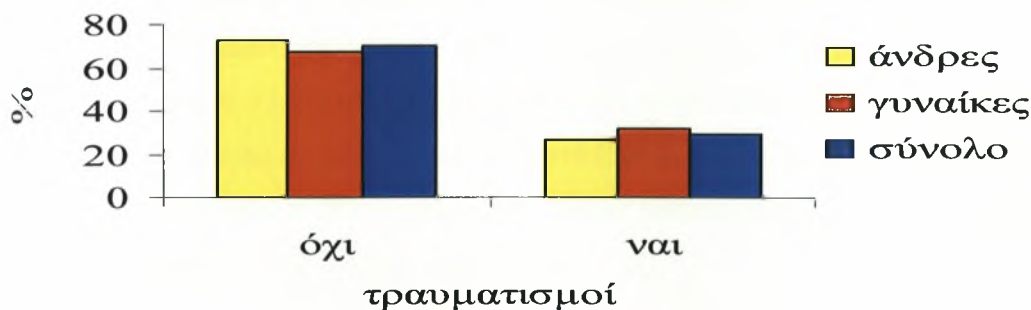
Βάσει της ερώτησης 4 του ερωτηματολογίου, σχετικά με την «ηλικία έναρξης» της ενασχόλησης με το άθλημα της κολύμβησης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, προέκυψε ότι το 42,6% ξεκίνησε την ενασχόληση του με το άθλημα στην ηλικία των 7-9 ετών, το 30,7% στην ηλικία των 4-6 ετών, το 22,8% στην ηλικία των 10-12 ετών, ενώ το 4,0% στην ηλικία των 13-15 ετών. Επίσης οι άνδρες ξεκίνησαν σε μεγαλύτερο ποσοστό (37,8%) στην ηλικία 4-6 ετών, καθώς και 7-9 ετών και το μικρότερο ποσοστό (4,4%) στην ηλικία των 13-15 ετών. Αντίστοιχα οι γυναίκες ξεκίνησαν σε μεγαλύτερο ποσοστό (46,6%) στην ηλικία των 7-9 ετών και σε μικρότερο ποσοστό (3,6%) στην ηλικία των 13-15 ετών (Σχήμα 4).

Σχήμα 4: Ποσοστό (%) σχετικά με την «ηλικία έναρξης» της ενασχόλησης με το άθλημα της κολύμβησης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.

Οι τραυματισμοί των κολυμβητών και κολυμβητριών

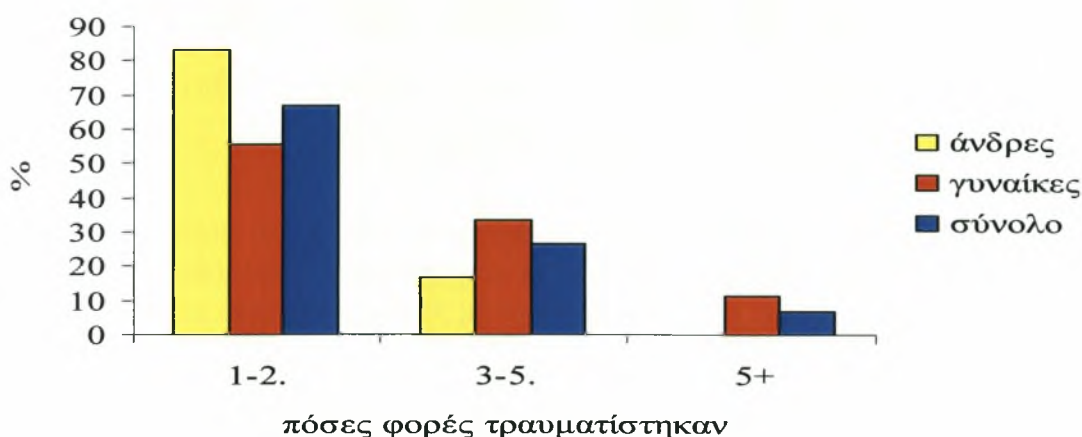
Βάσει της ερώτησης 5 του ερωτηματολογίου, σχετικά με «την παρουσίαση σοβαρού τραυματισμού ή σοβαρής ασθένειας» στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα, προέκυψε ότι μόνο το 29,7% των αθλητών-τριών αντιμετώπισαν κάποιο τραυματισμό. Οι άνδρες σε ποσοστό 73,3% δεν αντιμετώπισαν σοβαρό τραυματισμό, ενώ το 26,7% αντιμετώπισε σοβαρό τραυματισμό. Αντίστοιχα οι γυναίκες σε ποσοστό 67,9% δεν αντιμετώπισαν σοβαρό τραυματισμό ενώ το 32,1% αντιμετώπισε σοβαρό τραυματισμό (Σχήμα 5).

Σχήμα 5: Ποσοστό (%) σχετικά με «την παρουσίαση σοβαρού τραυματισμού ή σοβαρής ασθένειας» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα της κολύμβησης.

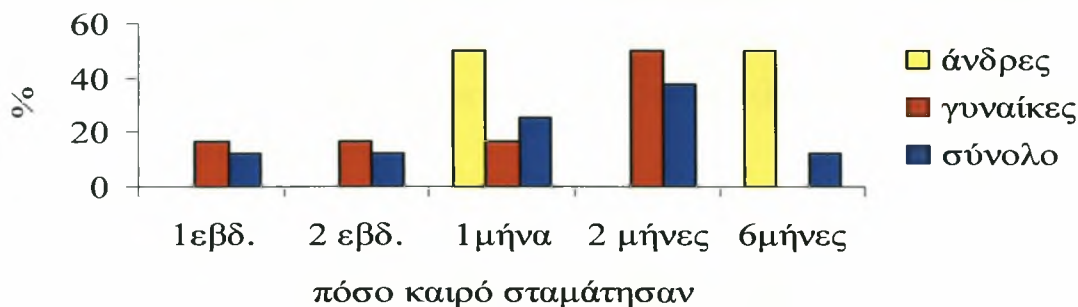
Βάσει της ερώτησης 5.1 του ερωτηματολογίου σχετικά με το «πόσες φορές παρουσίασαν σοβαρό τραυματισμό ή σοβαρή ασθένεια» στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα, προέκυψε ότι το 66,7% των αθλητών-τριών παρουσίασαν τραυματισμό 1-2 φορές, το 26,7% παρουσίασε τραυματισμό 3-5 φορές, και μόνο το 6,7% παρουσίασε τραυματισμό περισσότερες από 5 φορές.

Επίσης οι άνδρες σε ποσοστό 83,3% τραυματίστηκαν 1-2 φορές και σε ποσοστό 16,7% 3-5 φορές. Αντίστοιχα οι γυναίκες σε ποσοστό 33,3% τραυματίστηκαν 1-2 φορές και σε ποσοστό 11,1% τραυματίστηκαν περισσότερες από 5 φορές (Σχήμα 5.1).

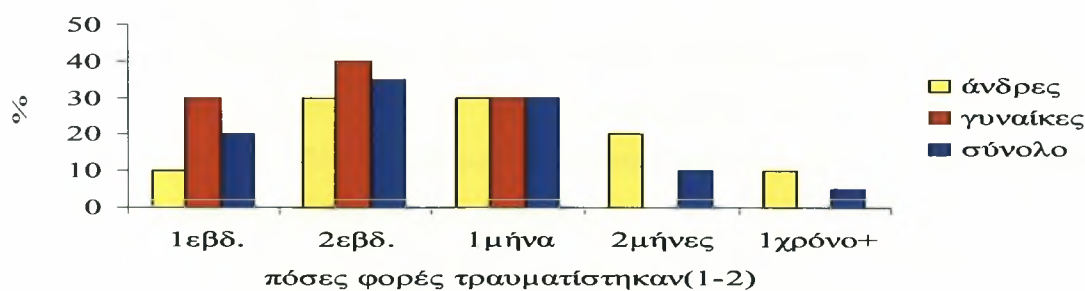
Σχήμα 5.1: Ποσοστό (%) σχετικά με το «πόσες φορές παρουσίασαν σοβαρό τραυματισμό ή σοβαρή ασθένεια» οι πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.

Βάσει της ερώτησης 5.2 του ερωτηματολογίου, σχετικά με το «πόσο καιρό σταμάτησαν τις προπονήσεις τους στο σοβαρότερο τραυματισμό» οι πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα, προέκυψε ότι το 37,5% απείχε για 2 μήνες, το 12,5% απείχε για 1 εβδομάδα καθώς και για 2 εβδομάδες, το 25,0% απείχε για 1 μήνα και το 12,5% απείχε για 6 μήνες. Οι άνδρες παρουσίασαν αποχή για 1 μήνα καθώς και για 6 μήνες σε μεγαλύτερο ποσοστό (50%), ενώ οι γυναίκες παρουσίασαν απόχη σε μεγαλύτερο ποσοστό (50%) για 2 μήνες και σε μικρότερο ποσοστό (16,7%) για 1 εβδομάδα, 2 εβδομάδες, καθώς και για 1 μήνα (Σχήμα 5.2).

Σχήμα 5.2: Ποσοστό (%) σχετικά με το «πόσο καιρό σταμάτησαν τις προπονήσεις τους στο σοβαρότερο τραυματισμό» οι πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.

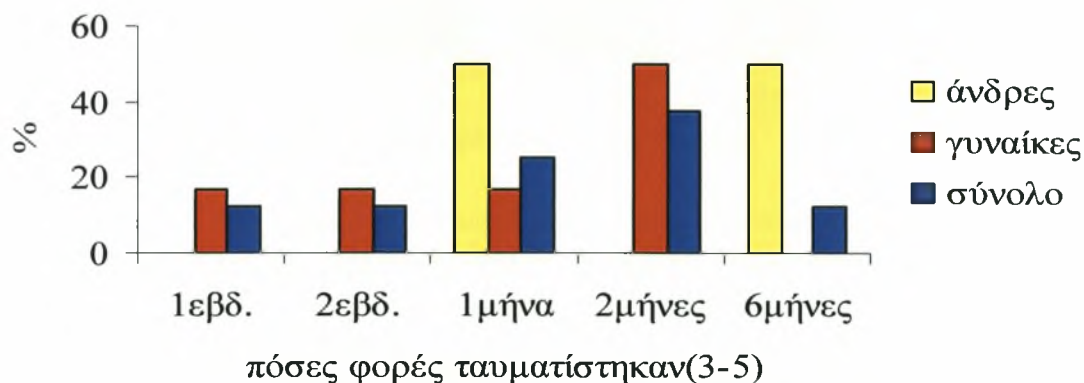
Σχετικά με τους κολυμβητές και κολυμβήτριες που τραυματίστηκαν 1–2 φορές προέκυψε ότι, απείχαν από την προπόνηση σε ποσοστό 35% για 2 εβδομάδες, σε ποσοστό 30% για 1 μήνα, σε ποσοστό 20% για 1 εβδομάδα, σε ποσοστό 10% για 2 μήνες και σε ποσοστό 5% για περισσότερο από 1 χρόνο. Οι άνδρες απείχαν σε μεγαλύτερο ποσοστό (30%) για 2 εβδομάδες, καθώς και για 1 μήνα και σε μικρότερο ποσοστό (10%) για 1 εβδομάδα, καθώς και περισσότερο από 1 χρόνο. Οι γυναίκες απείχαν σε μεγαλύτερο ποσοστό (40%) για 2 εβδομάδες και σε μικρότερο ποσοστό (30%) για 1 εβδομάδα, καθώς και για 1 μήνα. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι κολυμβήτριες δεν παρουσίασαν αποχή μεγάλης χρονικής διάρκειας, σε αντίθεση με τους κολυμβητές που παρουσίασαν αποχή μέχρι και για περισσότερο από 1 χρόνο (Σχήμα 5.3).

Σχήμα 5.3: Ποσοστό (%) σχετικά με τους κολυμβητές και κολυμβήτριες που τραυματίστηκαν 1–2 στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.

Σχετικά με τους κολυμβητές και κολυμβήτριες που τραυματίστηκαν 3–5 φορές στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα παρουσιάστηκε αποχή σε ποσοστό 37,5% για 2 μήνες, σε ποσοστό 12,5% για 1 εβδομάδα, καθώς και για 2 εβδομάδες, σε ποσοστό 25,0%

για 1 μήνα και με ποσοστό 12,5% για 6 μήνες. Οι άνδρες απείχαν σε μεγαλύτερο ποσοστό (50%) για 1 μήνα καθώς και για 6 μήνες. Οι γυναίκες απείχαν σε μεγαλύτερο ποσοστό (50%) για 2 μήνες και σε το μικρότερο ποσοστό (16,7%) για 1 εβδομάδα, για 2 εβδομάδες, καθώς και για 1 μήνα (Σχήμα 5.4).

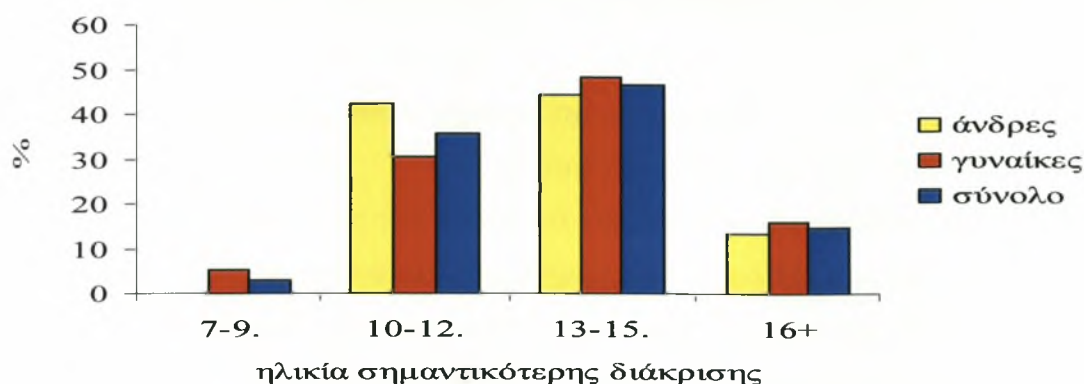

Σχήμα 5.4: Ποσοστό (%) σχετικά με τους κολυμβητές και κολυμβητριες που τραυματίστηκαν 3-5 φορές στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.

Η ηλικία επίτευξης σημαντικότερης διάκρισης των κολυμβητών και κολυμβητριών

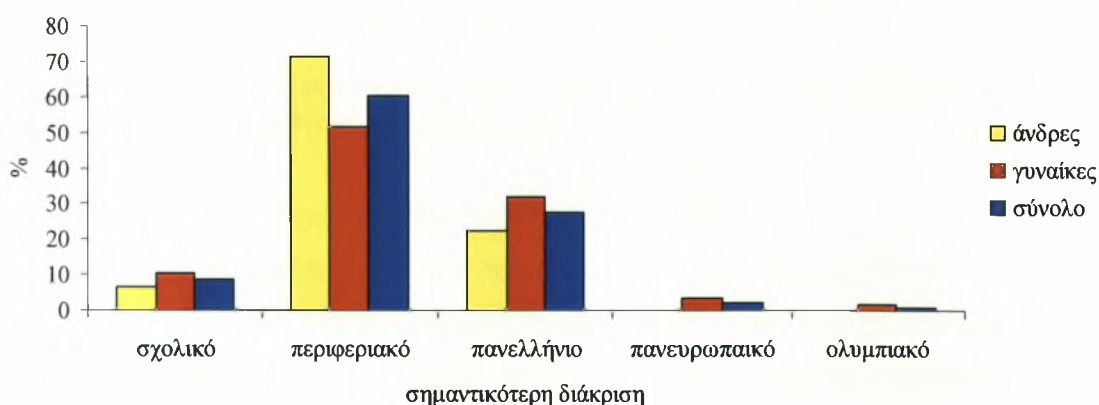
Με βάση την ερώτηση 6 του ερωτηματολογίου, σχετικά με το «ποια ήταν η σημαντικότερη διάκριση» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σε αγώνες προέκυψε ότι το 60,4% διακρίθηκε σε περιφερειακούς αγώνες, το 27,7% σε πανελλήνιους αγώνες, το 8,9% σε σχολικούς αγώνες, το 2,0% σε πανευρωπαϊκούς αγώνες και το 1,0% σε ολυμπιακούς αγώνες.

Οι άνδρες παρουσίασαν την σπουδαιότερη διάκριση τους με ποσοστό 71,1% στους περιφερειακούς αγώνες και μόλις με 3,7% σε σχολικούς αγώνες. Οι γυναίκες στο μεγαλύτερο ποσοστό (51,8%) διακρίθηκαν σε περιφερειακούς αγώνες και σε μικρότερο ποσοστό (1,8%) σε ολυμπιακούς αγώνες (Σχήμα 6).

Σχήμα 6: Ποσοστό (%) σχετικά με το «ποια ήταν η σημαντικότερη διάκριση» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σε αγώνες στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.

Σχετικά με την «ηλικία επίτευξης της σημαντικότερης διάκρισης» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα, προέκυψε ότι στο 46,5% επιτεύχθηκε μεταξύ 13-15 ετών, στο 35,6% στην ηλικία των 10-12 ετών, στο 14,9% στην ηλικία άνω των 16 ετών και στο 3,0% στην ηλικία των 7-9 ετών. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (44.4%) παρουσίασε την υψηλότερη διάκριση στην ηλικία των 13-15 ετών, και στην ηλικία άνω των 16 ετών το 13,3%. Το μεγαλύτερο ποσοστό των γυναικών (48.2%) παρουσίασε τη σημαντικότερη διάκριση επίσης στην ηλικία των 13-15 ετών, ενώ μόλις το 5.4% στην ηλικία των 7-9 ετών (Σχήμα 6.1).

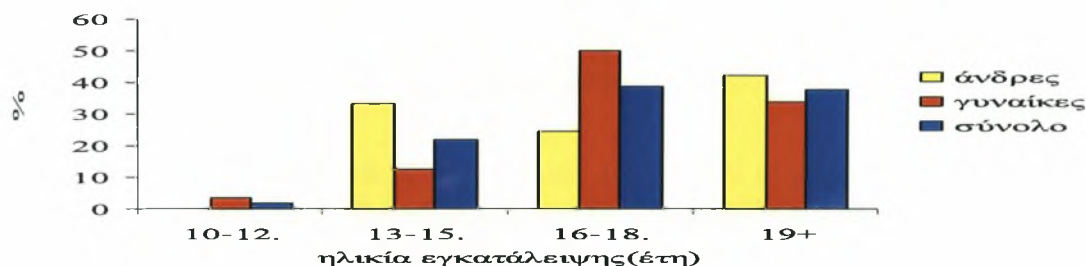
Σχήμα 6.1: Ποσοστό (%) σχετικά με την «ηλικία επίτευξης της σημαντικότερης διάκρισης» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών στη διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα.

Γ' ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ

Η ηλικία εγκατάλειψης του αθλήματος της κολύμβησης

Βάσει της ερώτησης 7 του ερωτηματολογίου σχετικά με «την ηλικία εγκατάλειψης» της κολύμβησης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών προέκυψε ότι η ηλικία εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας ξεκινά ήδη από την ηλικία των 10 ετών. Το 38,6% των κολυμβητριών – κολυμβητών εγκατέλειψαν την αγωνιστική τους δραστηριότητα στην ηλικία των 16-18 ετών, το 37,6% σε ηλικία άνω των 19 ετών, σε ποσοστό 21,8% στην ηλικία των 13-15 ετών, και σε ποσοστό 2,0% στην ηλικία των 10-12 ετών.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (42.2%) εγκατέλειψε το κολύμπι σε ηλικία άνω των 19 ετών, ενώ το μικρότερο ποσοστό (24.4%) στην ηλικία των 16-18 ετών. Στις κολυμβήτριες το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) εγκατέλειψε την αγωνιστική δραστηριότητα στην ηλικία των 16-18 ετών και το μικρότερο ποσοστό (3,6%) στην ηλικία των 10-12 ετών (Σχήμα 7).

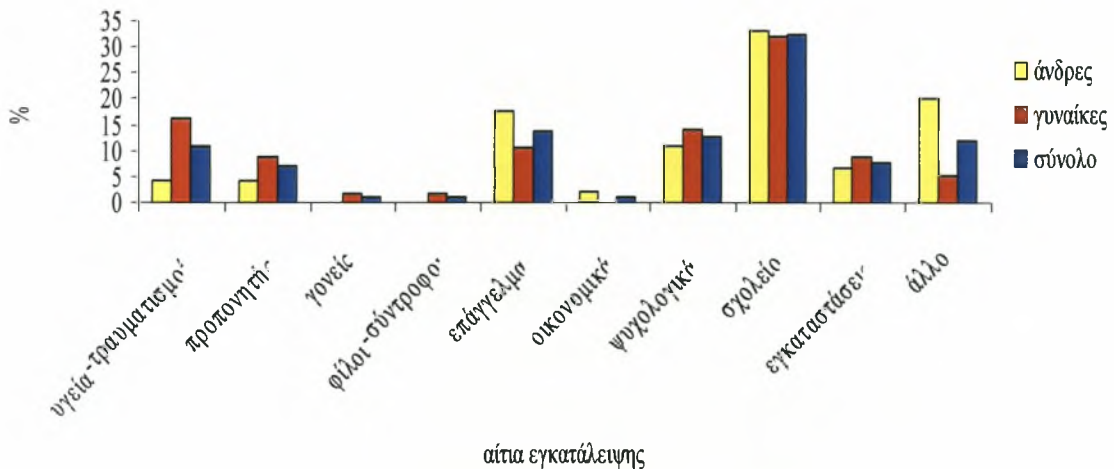

Σχήμα 7: Ποσοστό (%) σχετικά με «την ηλικία εγκατάλειψης» της κολύμβησης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.

Πιθανές αιτίες διακοπής της συμμετοχής σε αγώνες.

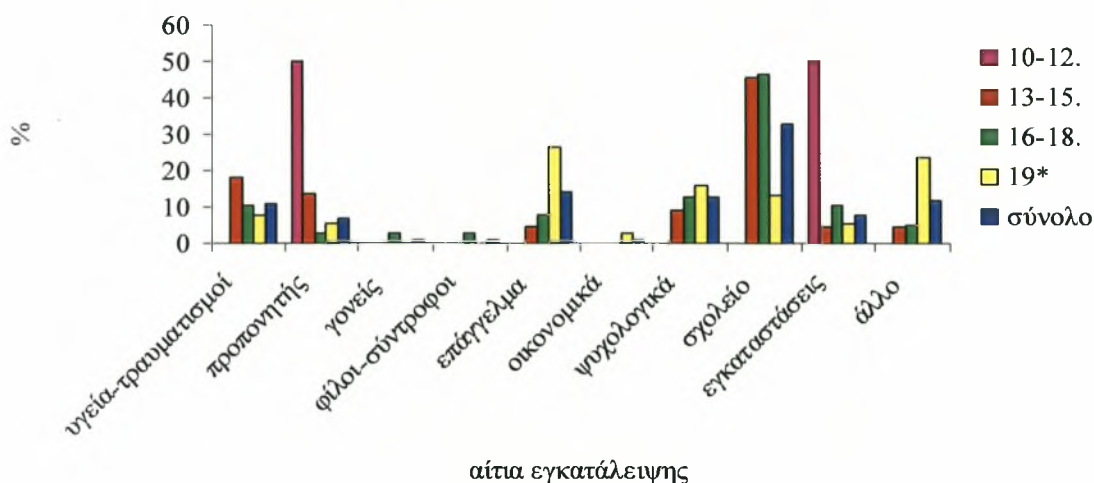
Βάσει της ερώτησης 8 του ερωτηματολογίου σχετικά με «τις πιθανές αιτίες» που επηρέασαν την διακοπή της αγωνιστικής δραστηριότητας των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών προέκυψε ότι το 32,7% εγκατέλειψε λόγω σχολικών υποχρεώσεων, το 13,9% λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων, το 12,9% λόγω ψυχολογικής πίεσης, το 11,9% λόγω άλλων υποχρεώσεων, το 10,9% λόγω προβλημάτων υγείας και τραυματισμού, το 7,9% λόγω εγκαταστάσεων και το 6,9% λόγω προβλημάτων προστριβής με τον προπονητή τους, το 1,0% λόγω προστριβής με τους γονείς, με τους φίλους και το σύντροφο και τέλος για οικονομικούς λόγους.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (33,3%) θεωρούν σημαντικότερο αίτιο εγκατάλειψης τις σχολικές υποχρεώσεις και ως λιγότερο σημαντικό αίτιο, με ποσοστό 2,2%, τα οικονομικά προβλήματα. Το μεγαλύτερο ποσοστό των γυναικών (32,3%) θεωρεί επίσης ως σημαντικότερη αιτία τις σχολικές υποχρεώσεις και το μικρότερο ποσοστό (1,8%) τους λόγους προστριβής με τους γονείς, καθώς και τους λόγους προστριβής με τους φίλους και το σύντροφο (Σχήμα 8).

Σχήμα 8: Ποσοστό (%) σχετικά με «τις πιθανές αιτίες» που επηρέασαν την διακοπή της αγωνιστικής δραστηριότητας των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών.

Σχετικά με τις πιθανές αιτίες που επηρέασαν τη διακοπή της αγωνιστικής τους δραστηριότητας ανάλογα με την ηλικία τους, στην ηλικία των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) θεωρεί ως σημαντικότερη αιτία τους λόγους προστριβής με τους γονείς, καθώς και τις κτηριακές εγκαταστάσεις. Στην ηλικία των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (45,5%) θεωρεί τις σχολικές υποχρεώσεις και το μικρότερο ποσοστό (4,5%) τους επαγγελματικούς λόγους και τις αθλητικές εγκαταστάσεις. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (46,2%) θεωρεί ως σημαντικότερη αιτία τις σχολικές υποχρεώσεις και το μικρότερο ποσοστό (2,6%) την προστριβή με τον προπονητή, τους γονείς καθώς και τους φίλους ή το σύντροφο. Στην ηλικία άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (26,3%) αναφέρει ως σημαντικότερη αιτία τις επαγγελματικές υποχρεώσεις και το μικρότερο ποσοστό (2,6%) τους οικονομικούς λόγους (Σχήμα 8.1).

Σχήμα 8.1: Ποσοστό (%) σχετικά με τις πιθανές αιτίες που επηρέασαν τη διακοπή της αγωνιστικής τους δραστηριότητας ανάλογα με την ηλικία.

Τα αιτία εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας

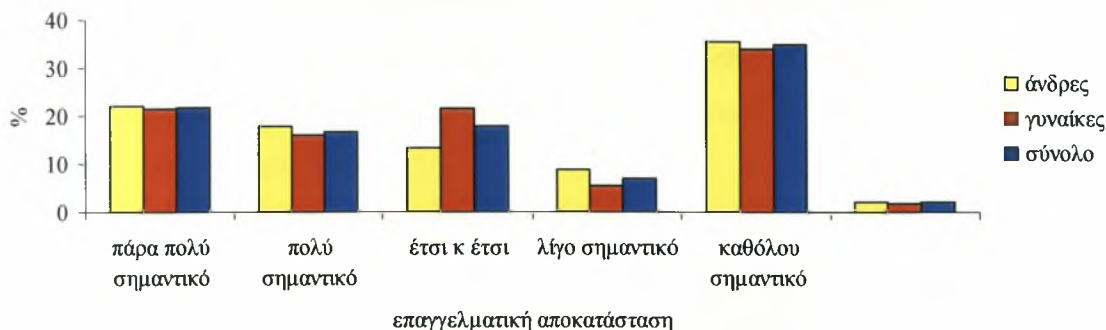
Βάσει της ερώτησης 9 του ερωτηματολογίου, σχετικά με το πόσο σημαντικά θεωρούσαν συγκεκριμένα αίτια εγκατάλειψης, από μια λίστα 25 αιτιών, οι πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες αξιολόγησαν το κάθε αίτιο εγκατάλειψης του αθλήματος με μια πενταβάθμια κλίμακα Likert με τιμές από το 1 έως το 5 (παρά πολύ σημαντικό=5, καθόλου σημαντικό=1). Τα αποτελέσματα που προέκυψαν παρουσιάζονται στον πίνακα 3.

Πίνακας 2. Κατάταξη των αιτιών εγκατάλειψης.

Αίτια εγκατάλειψης	M. O.	S.D.
Επάγγελμα	3,22	1,63
Οικονομικά	4,21	1,14
Έλλειψη επιτυχιών	3,98	1,05
Εγκαταστάσεις	2,97	1,53
Χρονοβόρα προπόνηση	3,23	1,50
Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη	3,93	1,28
Τραυματισμοί	3,94	1,29
Προστριβές με διοίκηση	3,93	1,35
Δουλειά	3,31	1,61
Συναθλητές	3,79	1,34
Μειωμένο ενδιαφέρον	3,30	1,39
Προστριβές με προπονητή	3,99	1,37
Νέα ενδιαφέροντα	3,29	1,44
Σκληρή προπόνηση	3,71	1,29
Ανταγωνισμός	4,21	1,05
Σχέσεις με άλλο φύλλο	4,64	0,69
Στρατός	5,09	5,13
Αυξανόμενη ηλικία	4,07	1,17
Προστριβές με συναθλητές	4,49	0,93
Περιορισμένες φυσικές ικανότητες	4,51	0,80
Οικογενειακά προβλήματα	4,70	0,71
Μεταφορά	4,22	1,17
Απόστασή	4,09	1,24
Διάβασμα	2,55	1,55
Αναβολικά	4,39	1,21

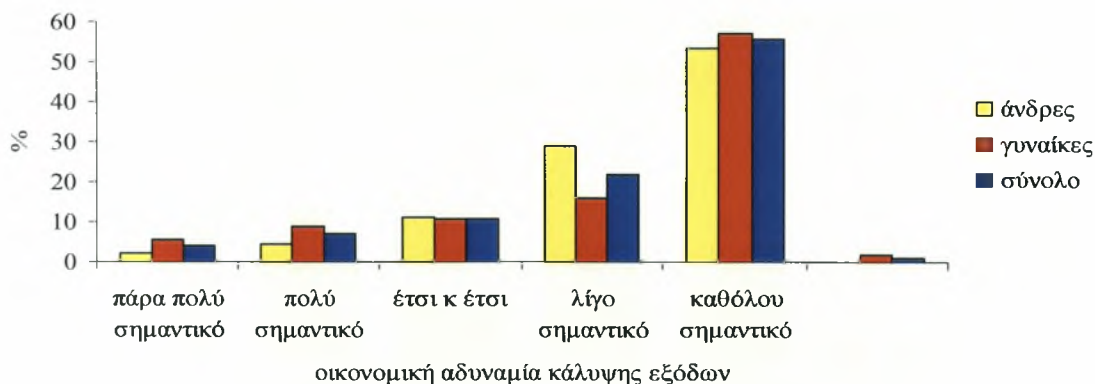
Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με το αίτιο «πρόβλημα επαγγελματικής αποκατάστασης» προέκυψε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό (34,7%) θεώρησε το αίτιο αυτό «καθόλου σημαντικό», το 21,8% «πάρα πολύ σημαντικό», το 17,8% «έτσι και έτσι», το 16,8% «πολύ σημαντικό» και το 6,9% «λίγο σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (35,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 8,9% «λίγο σημαντικό». Αντίστοιχα, το μεγαλύτερο ποσοστό

των γυναικών (33,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 5,4% «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9).

Σχήμα 9: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με το αίτιο «πρόβλημα επαγγελματικής αποκατάστασης»

Σχετικά με το αίτιο «οικονομικά προβλήματα - αδυναμία κάλυψης των εξόδων», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 55,4% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 21,8% «λίγο σημαντικό», το 10,9% «έτσι και έτσι», το 6,9% «πολύ σημαντικό» και το 4,0% «πέρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (35,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 2,2% «πέρα πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (57,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 5,4% «πέρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.1).

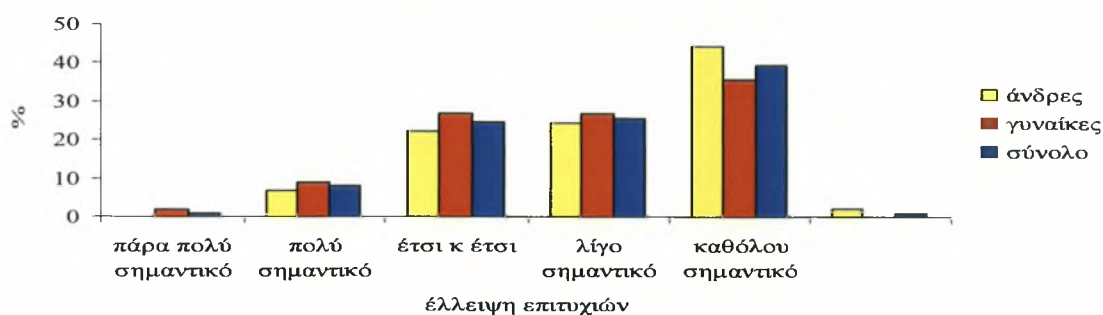

Σχήμα 9.1: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με το αίτιο «οικονομικά προβλήματα - αδυναμία κάλυψης των εξόδων».

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με, το αίτιο «έλλειψη επιτυχιών» των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών κατά την συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα προκύπτει ότι το 39,6% το θεώρησε «καθόλου

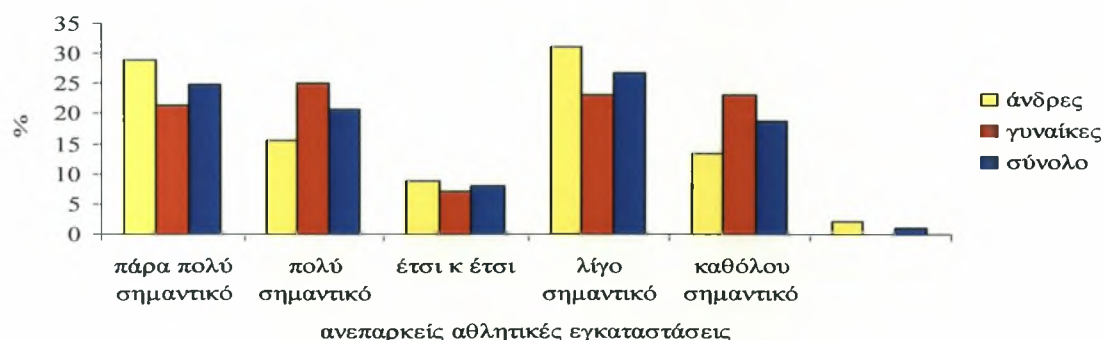
σημαντικό», το 25,7% «λίγο σημαντικό», το 24,8% «έτσι και έτσι», το 7,9% «πολύ σημαντικό» και το 1,0% «πάρα πολύ σημαντικό».

Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (44,4%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 6,7% «πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (35,7%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 1,8% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.2).

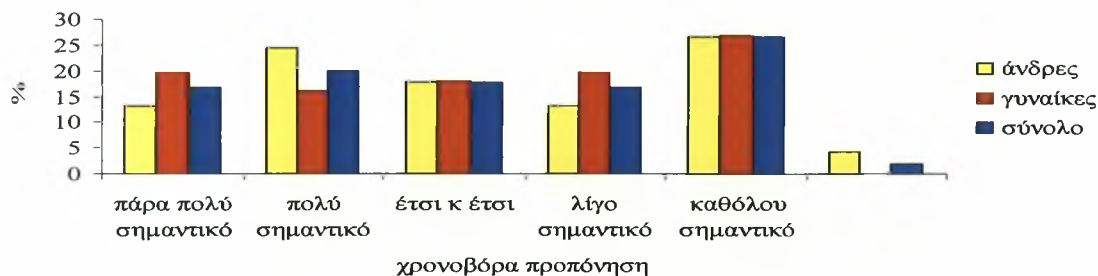
Σχήμα 9.2: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με το αίτιο «έλλειψη επιτυχιών».

Σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς αθλητικές εγκαταστάσεις», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 26,7% το θεώρησε «λίγο σημαντικό», το 24,8% «πάρα πολύ σημαντικό», το 20,8% «πολύ σημαντικό», το 18,8% «καθόλου σημαντικό» και το 7,9% «έτσι και έτσι». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (31,1%) το θεώρησε «λίγο σημαντικό», ενώ μόλις το 8,9% «έτσι και έτσι». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (25,0%) το θεώρησε «πολύ σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 7,1% «έτσι και έτσι» (Σχήμα 9.3).

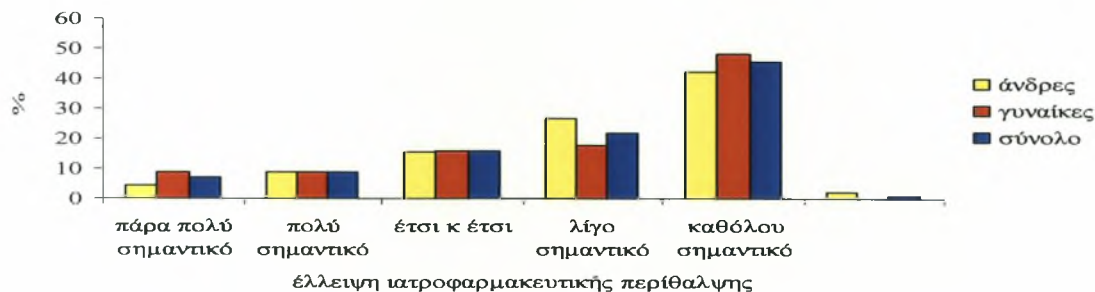
Σχήμα 9.3: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς αθλητικές εγκαταστάσεις».

Σχετικά με το αίτιο «χρονοβόρα προπόνηση», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 26,7% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 19,8% «πολύ σημαντικό», το 16,8% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «λίγο σημαντικό» και το 7,8% «έτσι και έτσι». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (26,7%) το θεωρούν «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 13,3% «παρά πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (26,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 16,1% «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.4).

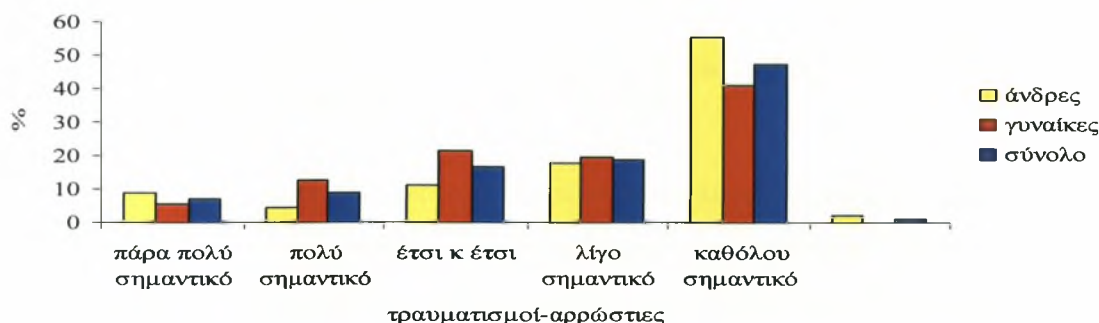
Σχήμα 9.4: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το «χρονοβόρα προπόνηση».

Σχετικά με το αίτιο «έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 45,5% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 21,8% «λίγο σημαντικό», το 15,8% «έτσι και έτσι», το 8,9% «πολύ σημαντικό» και το 6,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (42,2%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 4,4% «παρά πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (48,2%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 8,9% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.5).

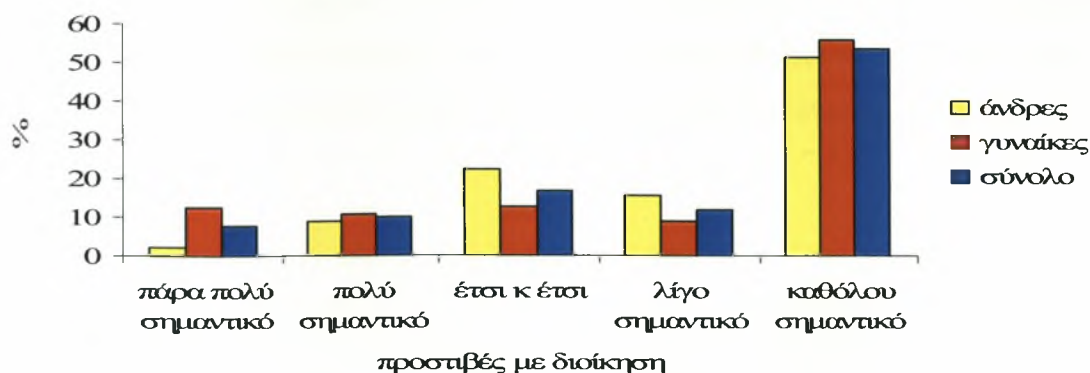
Σχήμα 9.5: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης».

Σχετικά με το αίτιο «τραυματισμοί-αρρώστιες», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 47,5% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 18,8% «λίγο σημαντικό», το 16,8% «έτσι και έτσι», το 8,9% «πολύ σημαντικό» και το 6,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (55,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 4,4% «παρά πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (41,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 5,4% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.6).

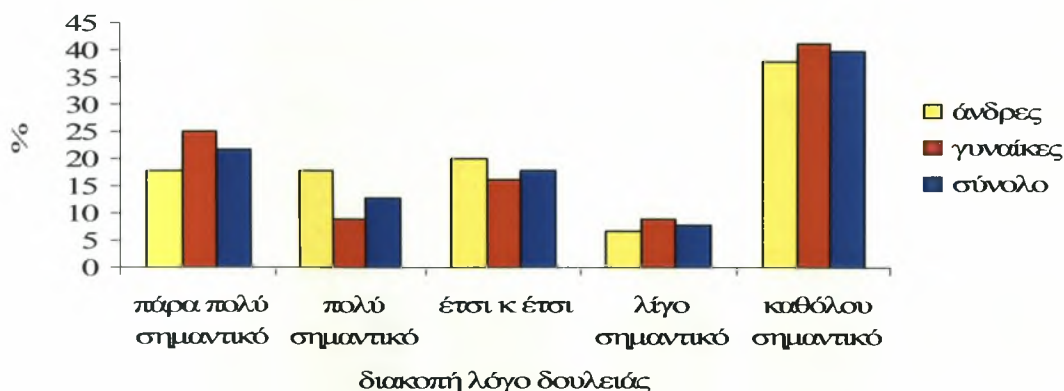
Σχήμα 9.6: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «τραυματισμοί - αρρώστιες».

Σχετικά με το αίτιο «προβλήματα-προστριβές με την διοίκηση του συλλόγου», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 53,3% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 16,8% «έτσι και έτσι», το 11,9% «λίγο σημαντικό», το 9,9% «πολύ σημαντικό» και το 7,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (51,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 2,2% «παρά πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (55,4%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 8,9% «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.7).

Σχήμα 9.7: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα - προστιβές με την διοίκηση».

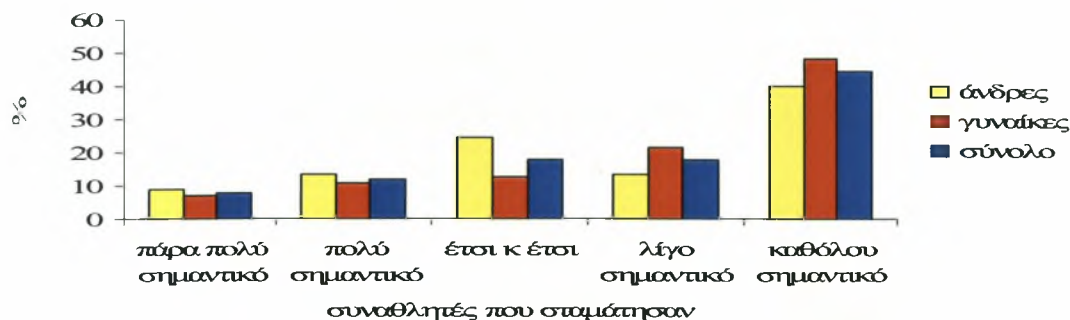
Σχετικά με το αίτιο «διακοπή των προπονήσεων λόγω δουλειάς», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 39,6% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 21,8% «πάρα πολύ σημαντικό», το 17,8% «έτσι και έτσι», το 12,9% «πολύ σημαντικό» και το 7,9% «λίγο σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (37,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 6,7% «λίγο σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (41,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 8,9% «πολύ σημαντικό» καθώς και «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.7).

Σχήμα 9.8: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή λόγω δουλειάς».

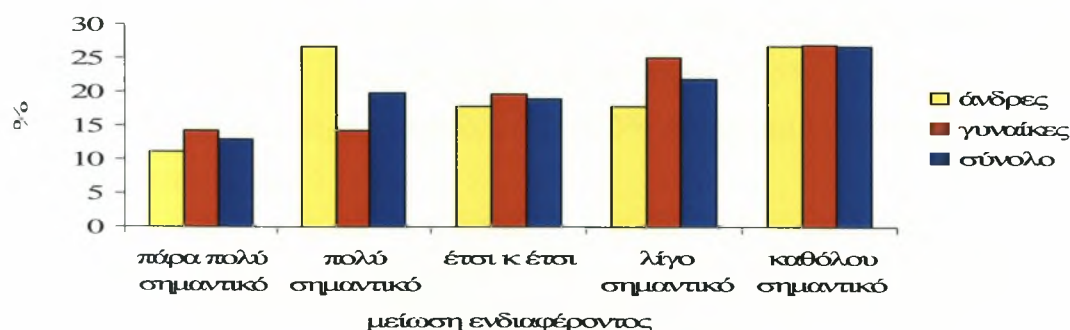
Σχετικά με το αίτιο «συναθλητές που σταμάτησαν την προπόνηση», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 44,6% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 17,8% «λίγο σημαντικό» καθώς και «έτσι και έτσι», το 11,9% «πολύ σημαντικό» και το 7,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό

των αντρών (40,0%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 8,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (48,2%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 7,1% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.9).

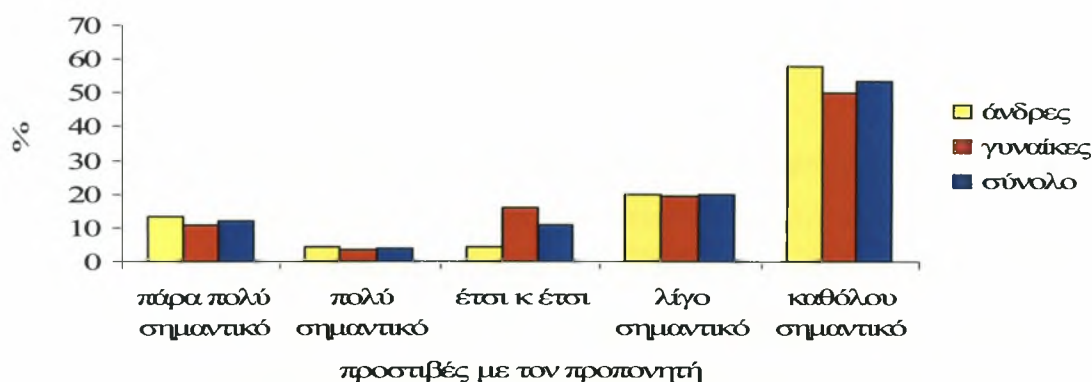
Σχήμα 9.9: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «συναθλητές που σταμάτησαν την προπόνηση».

Σχετικά με το αίτιο «μείωση του ενδιαφέροντος για προπόνηση και αγώνες», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 26,7% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 21,8% «λίγο σημαντικό», το 19,8% «πολύ σημαντικό», το 18,8% «έτσι και έτσι» και το 12,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (26,7%) το θεώρησε «πολύ σημαντικό» καθώς και «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 11,1% «πάρα πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (26,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 14,3% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.10).

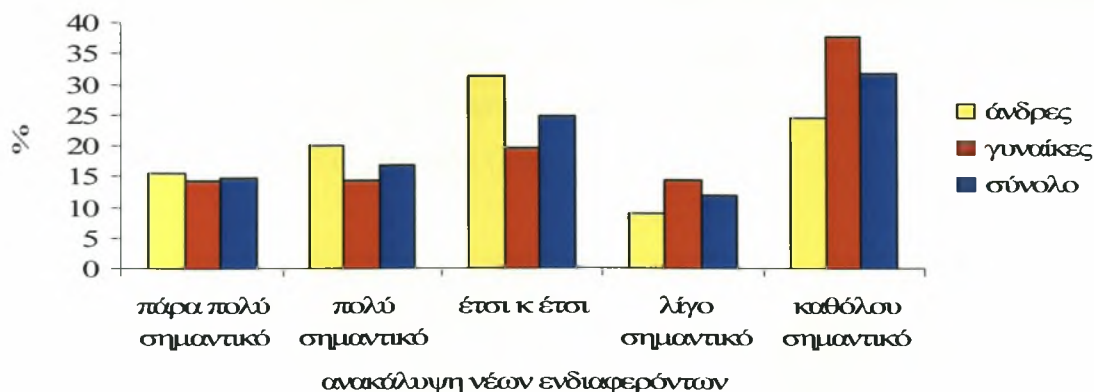
Σχήμα 9.10: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «μείωση ενδιαφέροντος για προπόνηση και αγώνες».

Σχετικά με το αίτιο «προβλήματα προστριβές με τον προπονητή», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 53,5% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 19,8% «λίγο σημαντικό», το 11,9% «πάρα πολύ σημαντικό», το 10,9% «έτσι και έτσι» και το 4,0% «πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (57,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 4,4% «πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 3,6% «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.11).

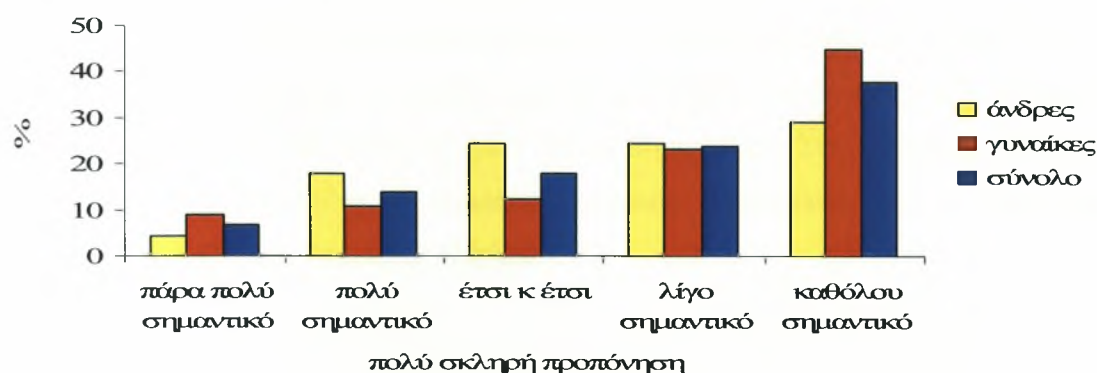
Σχήμα 9.11: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα - προστριβές με τον προπονητή».

Σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη-ανακάλυψη νέων ενδιαφερόντων», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 31,7% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 24,8% «έτσι και έτσι», το 16,8% «πολύ σημαντικό», το 14,9% «πάρα πολύ σημαντικό» και το 11,9% «λίγο σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (31,1%) το θεώρησε «έτσι και έτσι», ενώ μόλις το 8,9% «λίγο σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (37,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 14,3% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.11).

Σχήμα 9.12: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη- ανακάλυψη νέων ενδιαφερόντων».

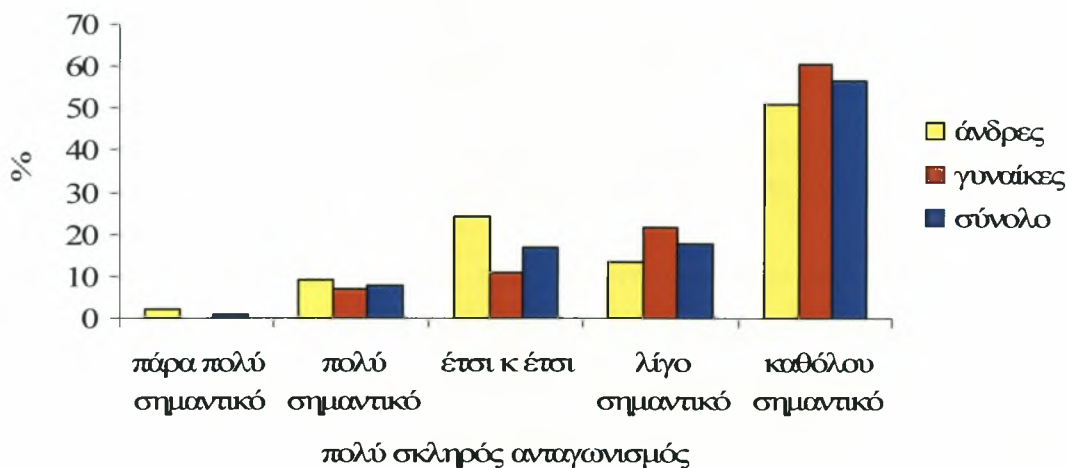
Σχετικά με το αίτιο «πολύ σκληρή κουραστική προπόνηση», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 37,6% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 23,8% «λίγο σημαντικό», το 17,8% «έτσι και έτσι», το 13,9% «πολύ σημαντικό» και το 6,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (28,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 4,4% «πάρα πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (44,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 8,9% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.13).

Σχήμα 9.13: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «πολύ σκληρή - κουραστική προπόνηση».

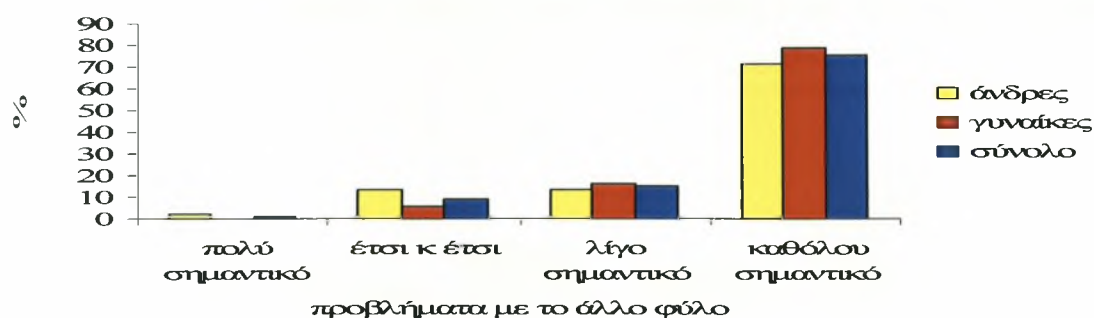
Σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη σκληρού ανταγωνισμού στην προπόνηση και στους αγώνες», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 56,4% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 17,8% «λίγο σημαντικό», το 16,8% «έτσι και έτσι», το 7,9% «πολύ σημαντικό» και το 1,0% «πάρα

πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (51,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 2,2% «πάρα πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (60,7%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 7,1% «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.14).

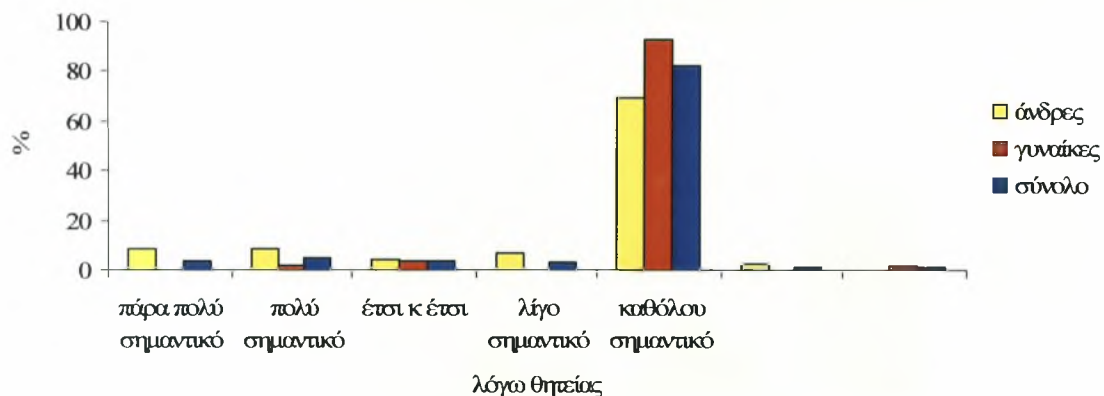
Σχήμα 9.14: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη σκληρού ανταγωνισμού στην προπόνηση και στους αγώνες».

Σχετικά με το αίτιο «προβλήματα στις σχέσεις με το άλλο φύλλο λόγω της συνεχούς προπόνησης», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 75,2% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 14,9% «λίγο σημαντικό», το 8,9% «έτσι και έτσι» και το 1,0% «πάρα πολύ σημαντικό» και το 1,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (71,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 2,2% «πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (78,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 5,4% «έτσι και έτσι» (Σχήμα 9.15).

Σχήμα 9.15: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα στις σχέσεις με το άλλο φύλο λόγω της συνεχούς προπόνησης».

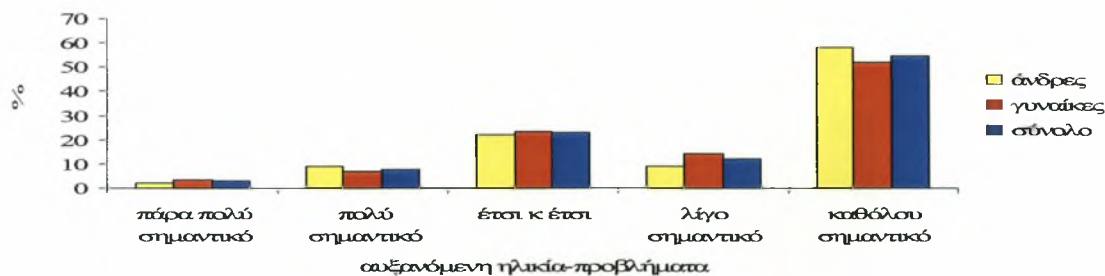
Σχετικά με το αίτιο «διακοπή των προπονήσεων λόγω στρατιωτικής θητείας», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 82,2% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 5,0% «πολύ σημαντικό», το 4,0% «έτσι και έτσι» καθώς και «πέρα πολύ σημαντικό» και το 3,0% «λίγο σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (68,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 4,4% «έτσι και έτσι». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (92,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 1,8% «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.16).

Σχήμα 9.16: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή λόγω στρατιωτικής θητείας».

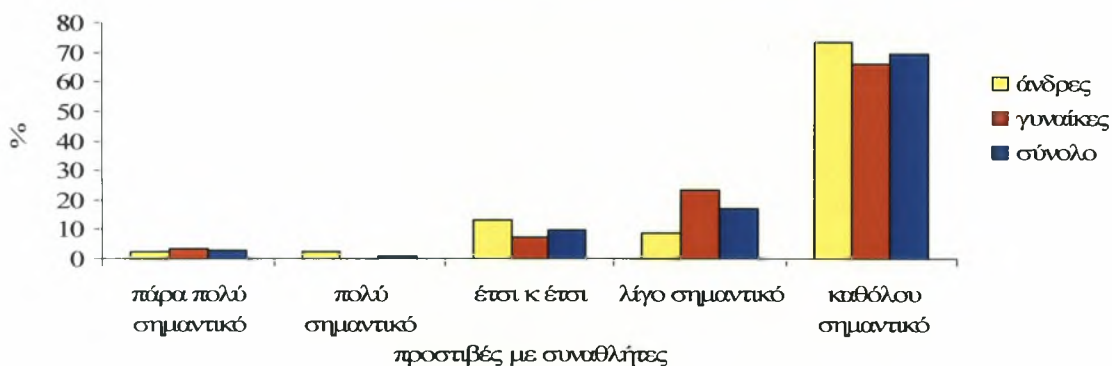
Σχετικά με το αίτιο «αυξανόμενη ηλικία-προβλήματα», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 54,5% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 22,8% «έτσι και έτσι», το 11,9% «λίγο σημαντικό», το 7,9% «πολύ σημαντικό» και το 3,0% «πέρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (57,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 2,2% «πέρα πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (51,8%) το θεώρησε «καθόλου

σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 3,6% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.17).

Σχήμα 9.17: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «αυξανόμενα ηλικιακά προβλήματα».

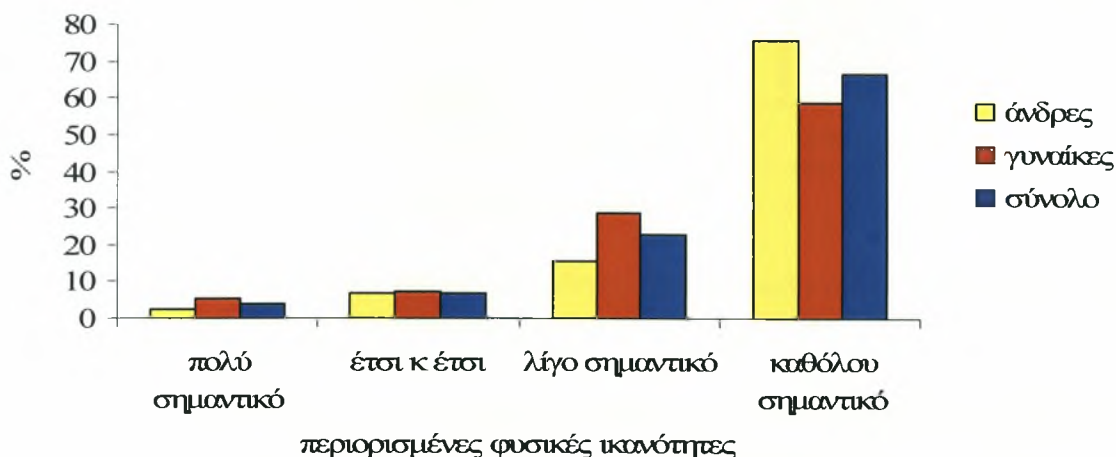
Σχετικά με το αίτιο «προστριβές - προβλήματα με άλλους αθλητές και αθλήτριες», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 69,3% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 16,8% «λίγο σημαντικό», το 9,9% «έτσι και έτσι», το 3,0% «πάρα πολύ σημαντικό» και το 1,0% «πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (73,3%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 2,2% «πάρα πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (66,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 3,6% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.18).

Σχήμα 9.18: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο ανάλογα «προβλήματα προστριβές με άλλους αθλητές και αθλήτριες».

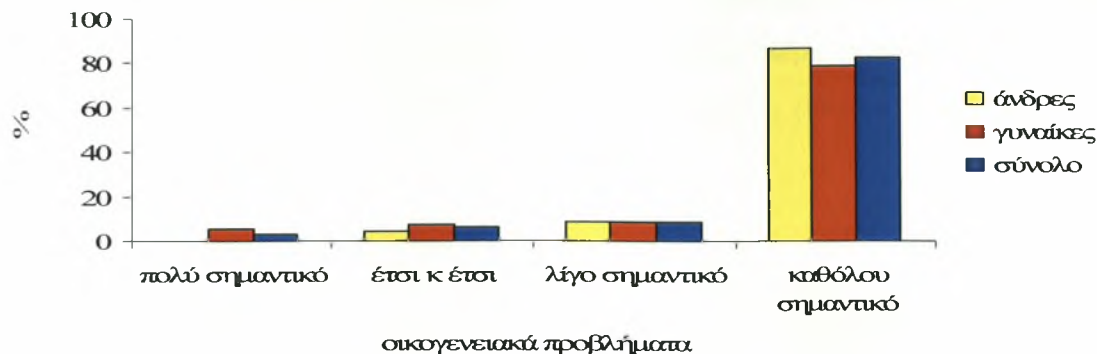
Σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς ή περιορισμένες φυσικές ικανότητες», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 66,3% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 22,8% «λίγο σημαντικό», το 6,9% «έτσι και έτσι», το 4,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (75,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 2,2% «πάρα πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης

το μεγαλύτερο ποσοστό (58,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 5,4% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.19).

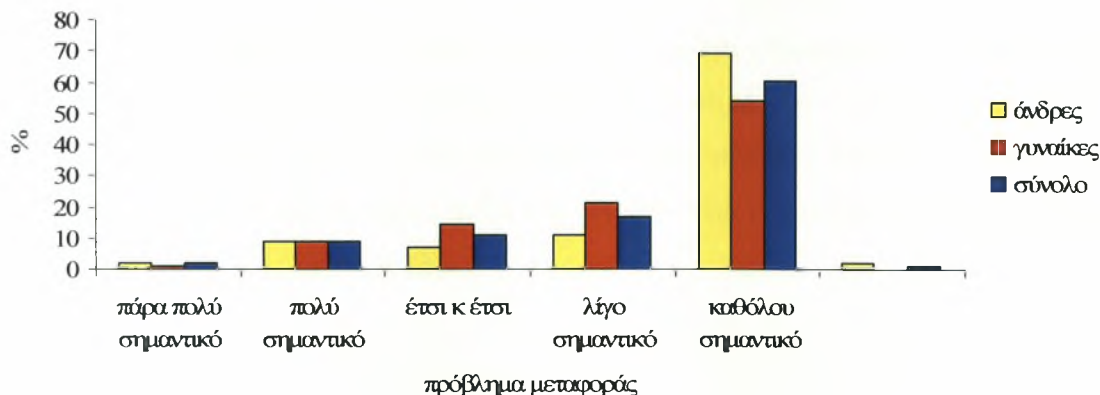
Σχήμα 9.19: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς ή περιορισμένες φυσικές ικανότητες».

Σχετικά με το αίτιο «οικογενειακά προβλήματα», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 82,2% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 8,9% «λίγο σημαντικό», το 5,9% «έτσι και έτσι», το 3,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (86,7%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 4,4% «πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (78,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 5,4% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.20).

Σχήμα 9.20: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο ανάλογα «οικογενειακά προβλήματα».

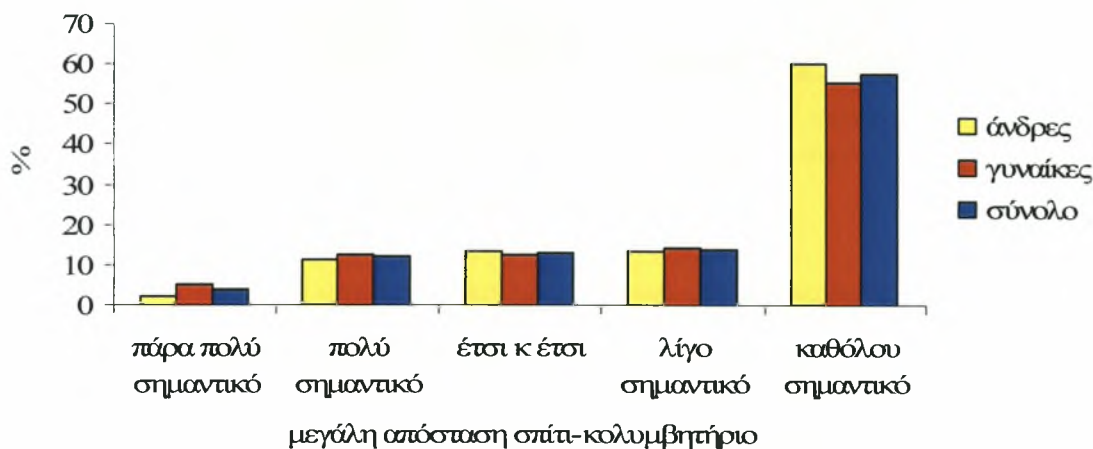
Σχετικά με το αίτιο «προβλήματα μεταφοράς προς το κολυμβητήριο», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 60,4% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 16,8% «λίγο σημαντικό», το 10,9% «έτσι και έτσι», το 8,9% «πολύ σημαντικό» και το 2,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (68,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 2,2% «πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (53,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 1,2% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.21).

Σχήμα 9.21: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα μεταφοράς προς το κολυμβητήριο».

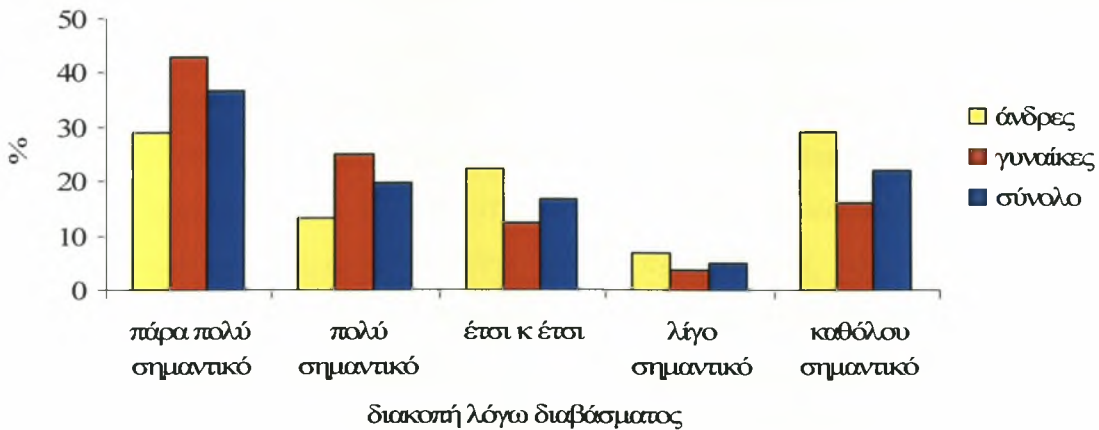
Σχετικά με το αίτιο «μεγάλη απόσταση σπιτιού από το χώρο προπόνησης», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 57,4% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 13,9% «λίγο σημαντικό», το 12,9% «έτσι και έτσι», το 11,9% «πολύ σημαντικό» και το 4,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο

ποσοστό των αντρών (60,0%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 2,2% «πάρα πολύ σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (55,4%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 5,4% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.22).

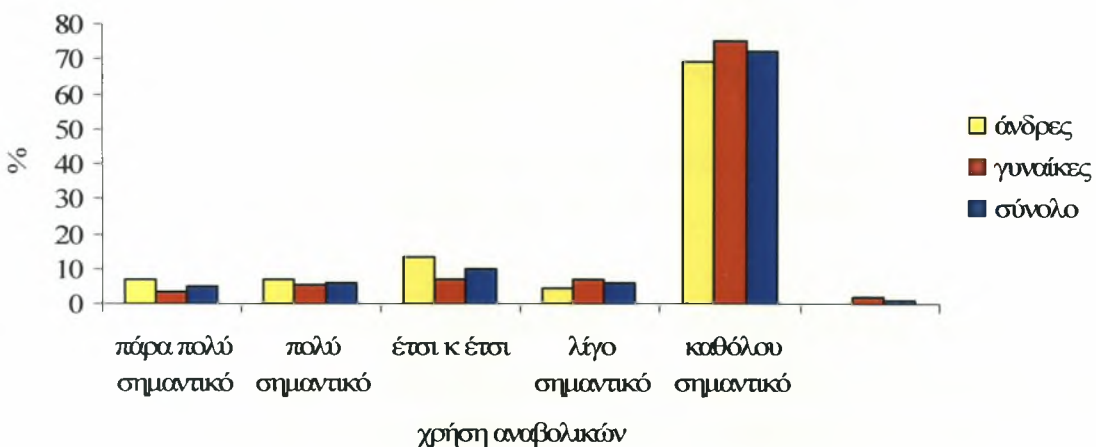
Σχήμα 9.22: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «μεγάλη απόσταση του σπιτιού από το χώρο προπόνησης».

Σχετικά με το αίτιο «διακοπή προπονήσεων λόγω διαβάσματος», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 36,6% το θεώρησε «πάρα πολύ σημαντικό», το 21,8% «καθόλου σημαντικό», το 19,8% «πολύ σημαντικό», το 16,8% «έτσι και έτσι» και το 5,0% «λίγο σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (28,9%) το θεώρησε «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 6,7% «λίγο σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (42,9%) το θεώρησε «πάρα πολύ σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 3,6% «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.23).

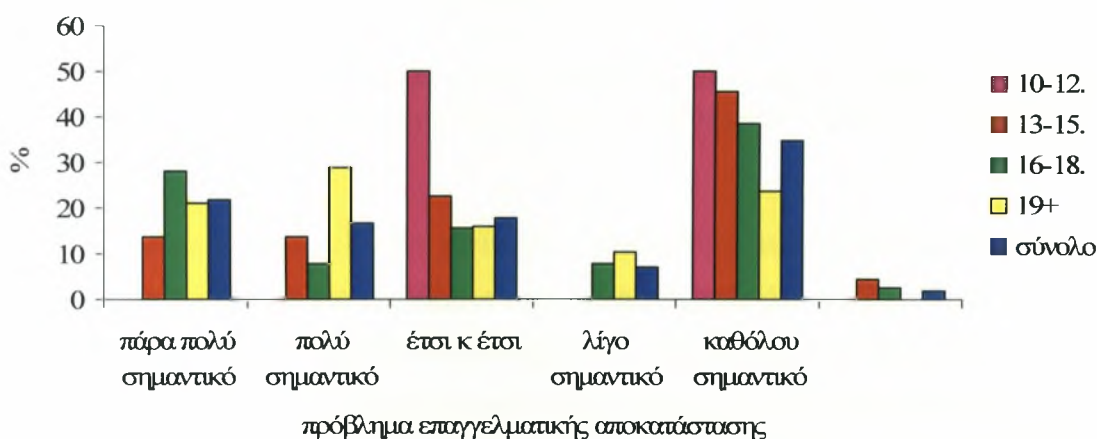
Σχήμα 9.23: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή λόγω διαβήματος».

Σχετικά με το αίτιο «χρήση αναβολικών από αθλητές-τριες», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 72,3% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 9,9% «έτσι και έτσι», το 5,9% «λίγο σημαντικό» καθώς και «πολύ σημαντικό», το 5,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (68,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ μόλις το 4,4% «λίγο σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (75,0%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 3,6% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.24).

Σχήμα 9.24: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο ανάλογα «χρήση αναβολικών από αθλητές και αθλήτριες της κολύμβησης».

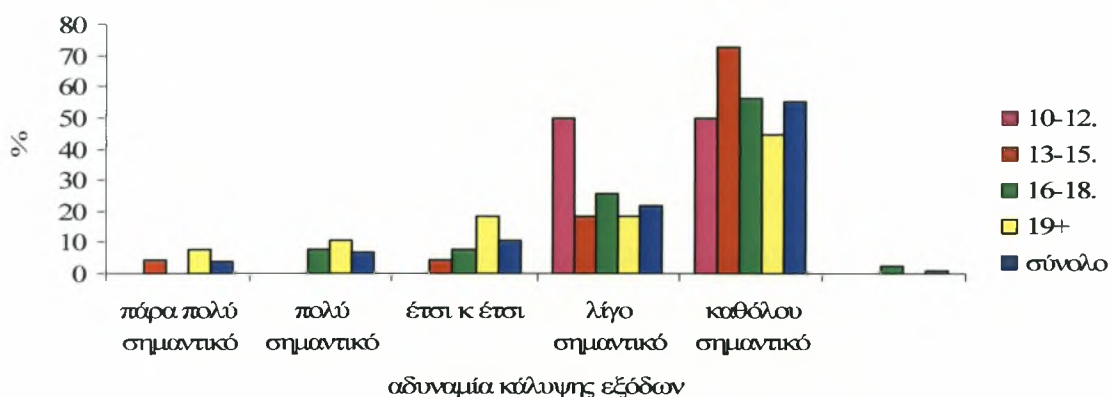
Σχετικά με το αίτιο «προβλήματα επαγγελματικής αποκατάστασης», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 34,7% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 21,8% «πάρα πολύ σημαντικό», το 17,8% «έτσι και έτσι», το 16,8% «πολύ σημαντικό» και το 6,9% «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) το θεώρησε «έτσι και έτσι» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (45,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 13,6% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «πολύ σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (38,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,7% «πολύ σημαντικό» καθώς και «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (28,9%) το θεώρησε «πολύ σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 10,5% «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.25).

Σχήμα 9.25: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα επαγγελματικής αποκατάστασης».

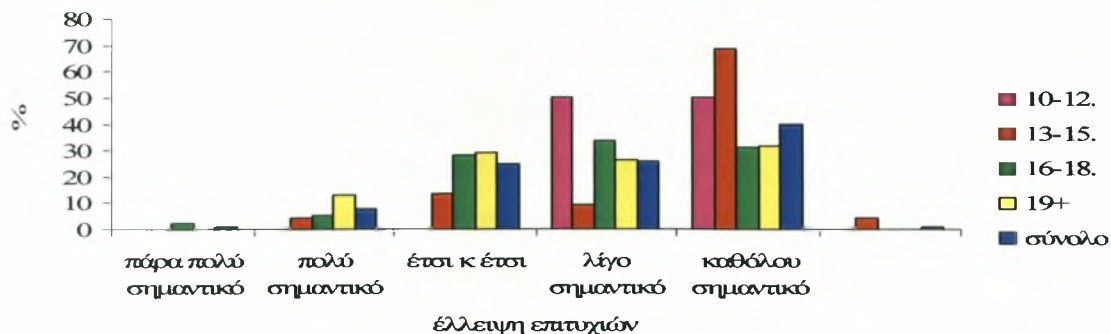
Σχετικά με το αίτιο «οικονομικά προβλήματα-αδυναμία κάλυψης των εξόδων», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 55,4% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 21,8% «λίγο σημαντικό», το 10,9% «έτσι και έτσι», το 6,9% «πολύ σημαντικό» και το 4,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) το θεώρησε «λίγο σημαντικό» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (72,7%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «έτσι και

έτσι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (56,4%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,7% «πολύ σημαντικό» καθώς και «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (44,7%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,9% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.26).

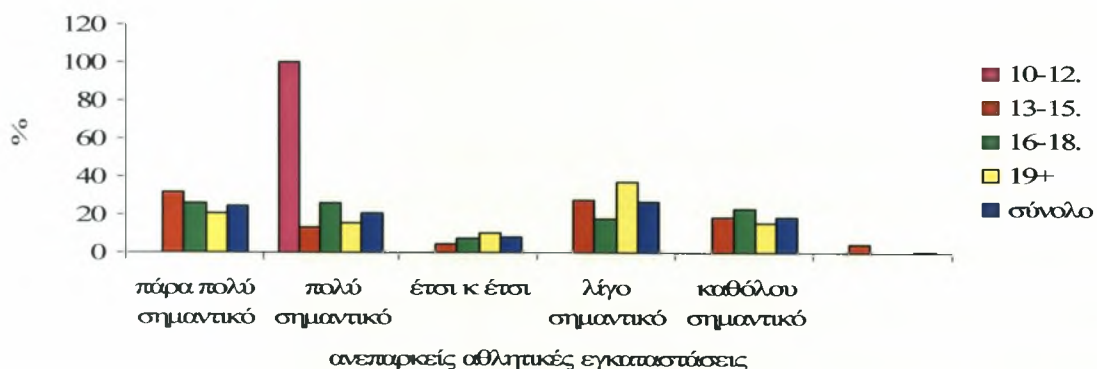
Σχήμα 9.26: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα - αδυναμία κάλυψης των εξόδων».

Σχετικά με το αίτιο «έλλειψη επιτυχιών», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 39,6% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 25,7% «λίγο σημαντικό», το 24,8% «έτσι και έτσι», το 7,9% «πολύ σημαντικό» και το 1,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) το θεώρησε «λίγο σημαντικό» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (68,2%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «πολύ σημαντικό» καθώς και «έτσι και έτσι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (30,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (31,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 13,2% «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.27).

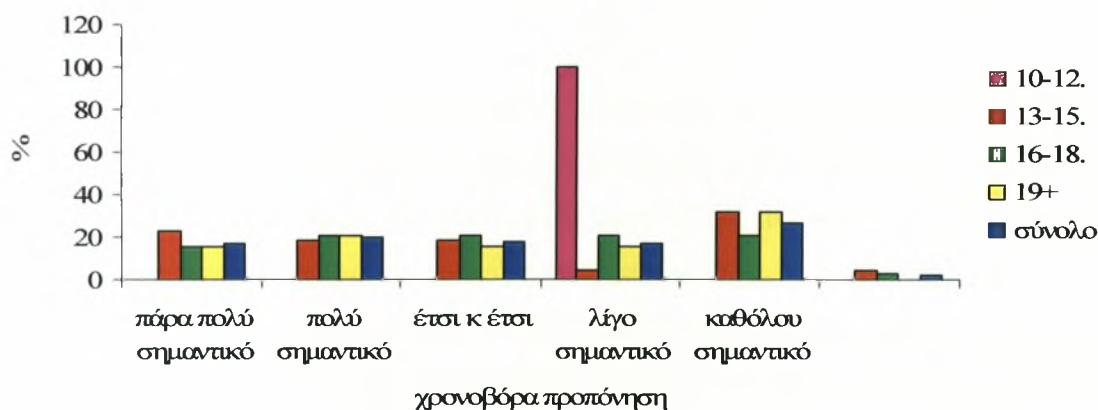
Σχήμα 9.27: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «έλλειψη επιτυχιών».

Σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς αθλητικές εγκαταστάσεις», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 26,7% το θεώρησε «λίγο σημαντικό», το 24,8% «πάρα πολύ σημαντικό», το 20,8% «πολύ σημαντικό», το 18,8% «καθόλου σημαντικό» και το 13,2% «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεώρησε «πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (31,8%) το θεώρησε «πάρα πολύ σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «πολύ σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (25,6%) το θεώρησε «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «πολύ σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,7% «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (36,8%) το θεώρησε «λίγο σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 10,5% «έτσι και έτσι» (Σχήμα 9.28).

Σχήμα 9.28: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς αθλητικές εγκαταστάσεις».

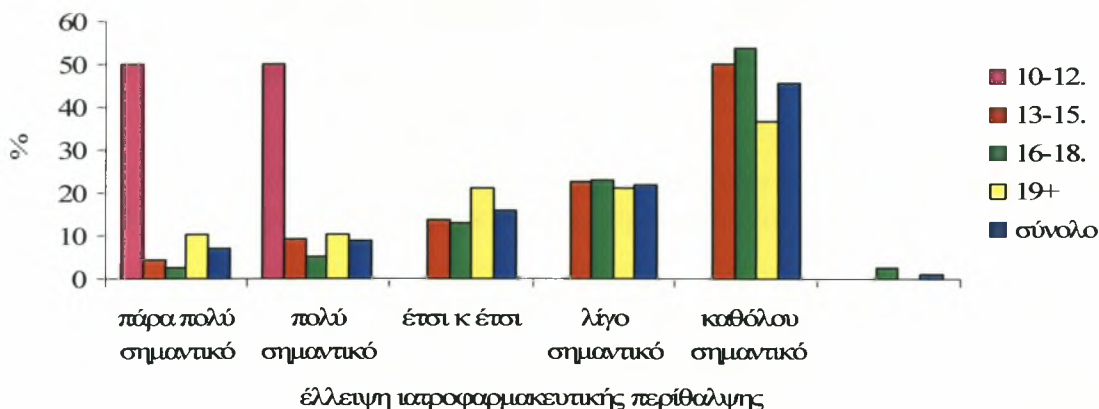
Σχετικά με το αίτιο «χρονοβόρα προπόνηση», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 26,7% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 19,8% «πολύ σημαντικό», το 17,8% «έτσι και έτσι», το 16,8% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεώρησε «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (31,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «λίγο σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (20,5%) το θεώρησε «πολύ σημαντικό», «λίγο σημαντικό», «έτσι και έτσι» καθώς και «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 15,4% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (31,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 15,8% «πάρα πολύ σημαντικό», «έτσι και έτσι» καθώς και «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.29).

Σχήμα 9.29: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «χρονοβόρα προπόνηση».

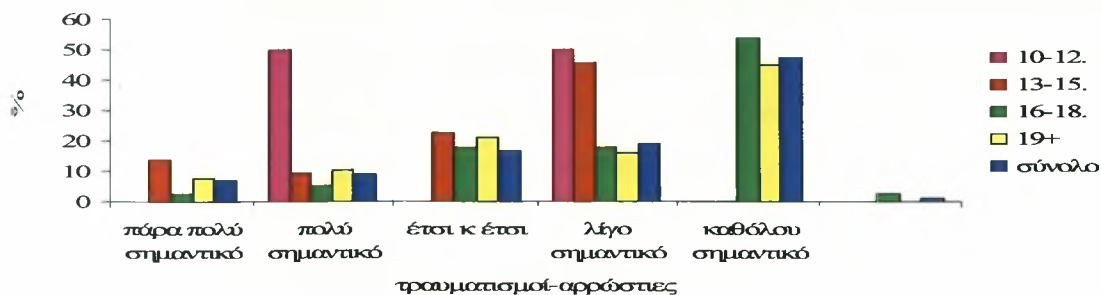
Σχετικά με το αίτιο «έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 45,5% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 21,8% «λίγο σημαντικό», το 15,8% «έτσι και έτσι», το 8,9% «πολύ σημαντικό» και το 6,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «πάρα πολύ σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (53,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το

μικρότερο ποσοστό 2,6% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (36,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 10,5% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.30).

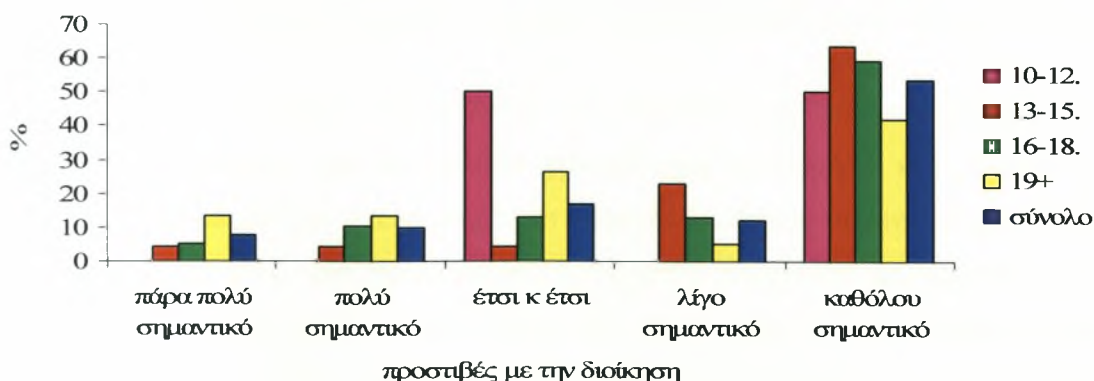
Σχήμα 9.30: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης».

Σχετικά με το αίτιο «τραυματισμού - αρρώστιες», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 47,5% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 18,8% «λίγο σημαντικό», το 16,8% «έτσι και έτσι», το 8,9% «πολύ σημαντικό» και το 6,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «πολύ σημαντικό» καθώς και «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (45,5%) το θεώρησε «λίγο σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 9,1% «πολύ σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (53,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (44,7%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,9% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.31).

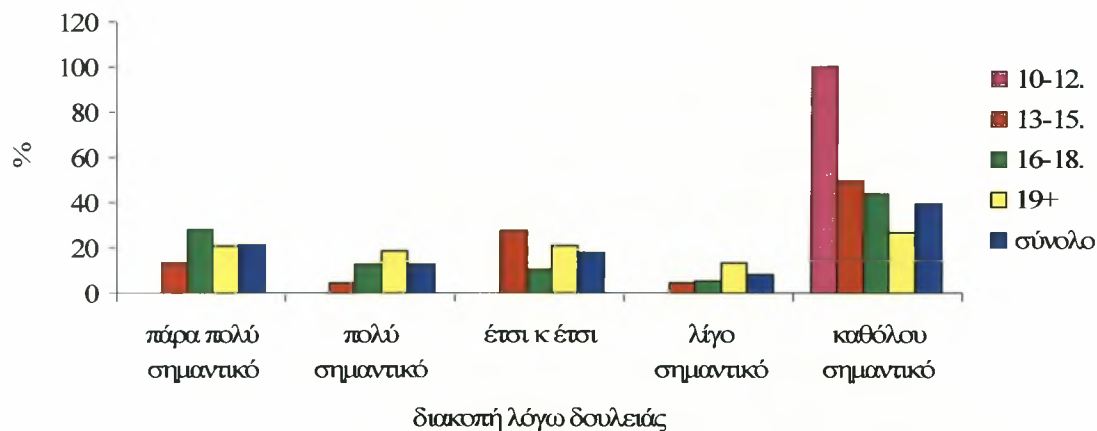
Σχήμα 9.31: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «τραυματισμοί – αρρώστιες».

Σχετικά με το αίτιο «προβλήματα-προστριβές με την διοίκηση του συλλόγου», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 53,3% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 16,8% «έτσι και έτσι», το 11,9% «λίγο σημαντικό», το 9,9% «πολύ σημαντικό» και το 7,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «έτσι και έτσι» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (63,3%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «πάρα πολύ σημαντικό», «πολύ σημαντικό» καθώς και «έτσι και έτσι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (59,0%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (42,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,3% «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.32).

Σχήμα 9.32: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα-προστριβές με την διοίκηση».

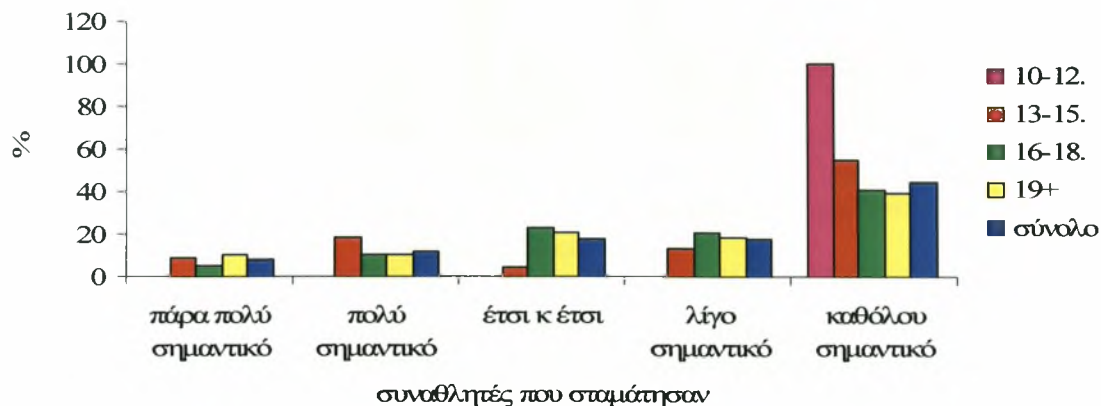
Σχετικά με το αίτιο «διακοπή προπονήσεων λόγω δουλειάς», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 39,6% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 21,8% «πάρα πολύ σημαντικό», το 17,8% «έτσι και έτσι», το 12,9% «πολύ σημαντικό» και το 7,9% «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «πολύ σημαντικό» καθώς και «λίγο σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (43,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (26,3%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 13,2% «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.33).

Σχήμα 9.33: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή προπονήσεων λόγω δουλειάς».

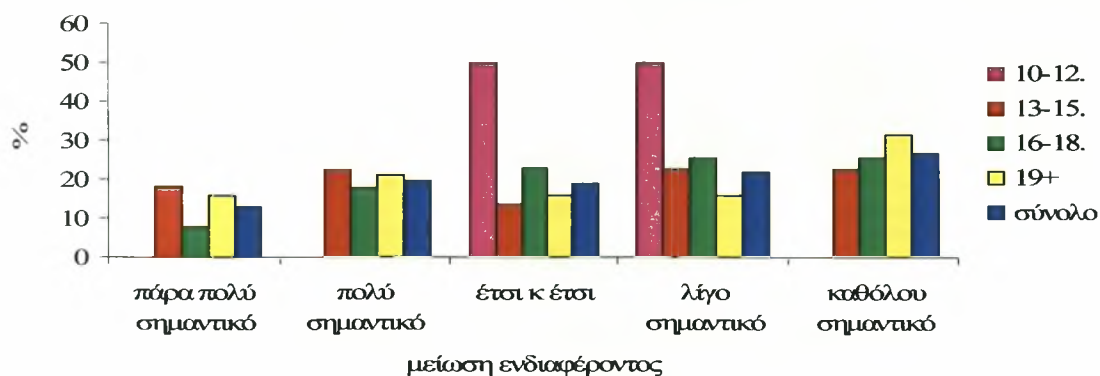
Σχετικά με το αίτιο «συναθλητές και συναθλήτριες που σταμάτησαν την προπόνηση», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 44,6% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 17,8% «λίγο σημαντικό» καθώς «έτσι και έτσι», το 11,9% «πολύ σημαντικό» και το 7,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (54,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «έτσι και έτσι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (41,0%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19

ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (39,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 10,5% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.34).

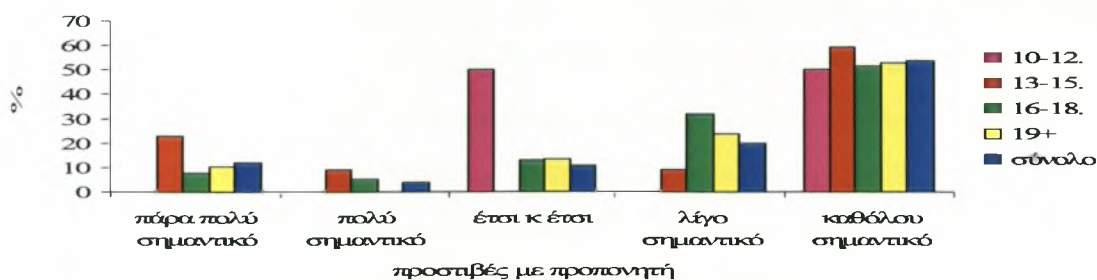
Σχήμα 9.34: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «συναθλητές και συναθλήτριες που σταμάτησαν την προπόνηση».

Σχετικά με το αίτιο «μείωση του ενδιαφέροντος για προπόνηση και αγώνες», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 26,7% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 21,8% «λίγο σημαντικό», το 19,8% «πολύ σημαντικό», το 18,85 «έτσι και έτσι» και το 7,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «έτσι και έτσι» καθώς και «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (22,7%) το θεώρησε «πολύ σημαντικό», «λίγο σημαντικό» καθώς και «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 18,8% «πάρα πολύ σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (25,6%) το θεώρησε «λίγο σημαντικό» καθώς και «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,7% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (31,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 15,8% «πάρα πολύ σημαντικό», «πολύ σημαντικό» καθώς και «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.35).

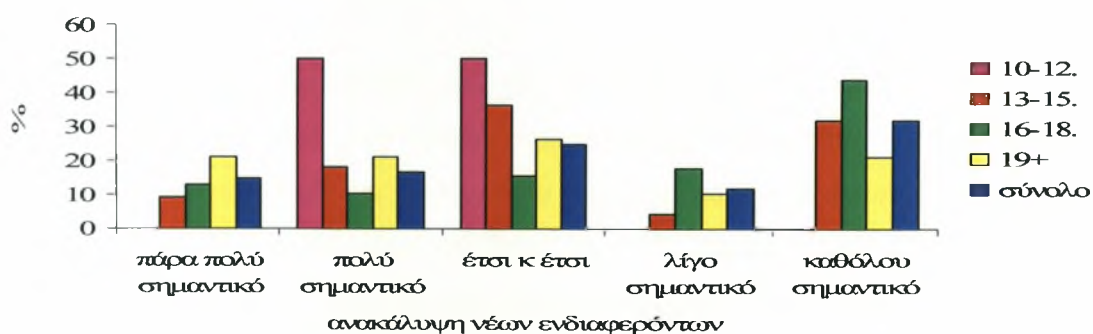
Σχήμα 9.35: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «μείωση ενδιαφέροντος για προπόνηση και αγώνες».

Σχετικά με το αίτιο «προβλήματα-προστριβές με τον προπονητή», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 53,5% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 19,8% «λίγο σημαντικό», το 11,9% «πάρα πολύ σημαντικό», το 10,9% «έτσι και έτσι» και το 4,0% «πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «έτσι και έτσι» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (59,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 9,1% «πολύ σημαντικό» καθώς και «λίγο σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (51,3%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,7% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (52,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 10,5% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.36).

Σχήμα 9.36: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα-προστριβές με τον προπονητή».

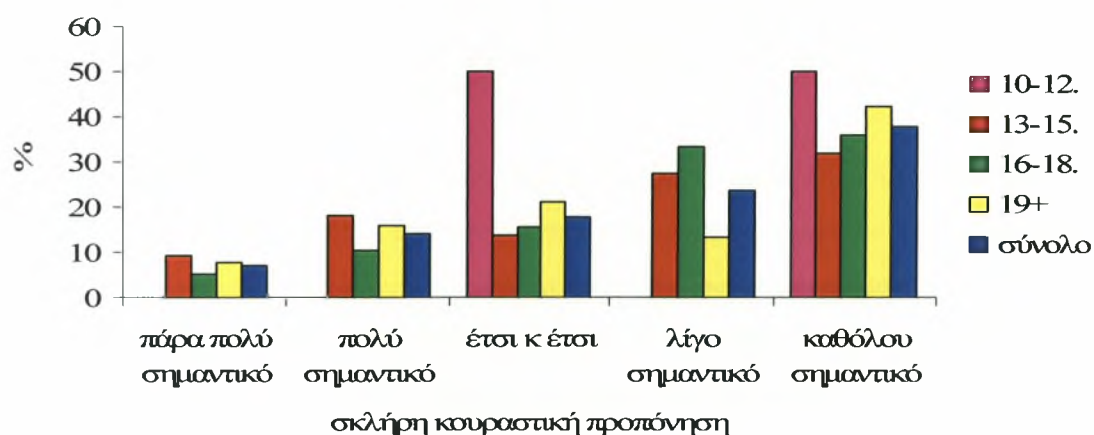
Σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη ανακάλυψη νέων ενδιαφερόντων», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 31,7% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 24,8% «έτσι και έτσι», το 16,8% «πολύ σημαντικό», το 10,9% «πάρα πολύ σημαντικό» και το 11,9% «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «πολύ σημαντικό» καθώς και «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (31,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «λίγο σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (43,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 10,3% «πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (26,3%) το θεώρησε «έτσι και έτσι» και το μικρότερο ποσοστό 10,5% «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.37).

Σχήμα 9.37: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη ανακάλυψη νέων ενδιαφερόντων».

Σχετικά με το αίτιο «πολύ σκληρή κουραστική προπόνηση», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το

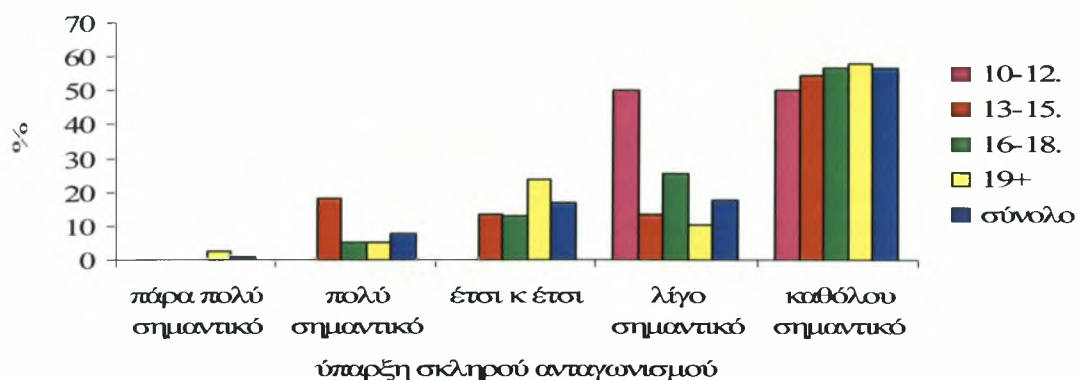
37,6% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 23,8% «λίγο σημαντικό», το 17,8% «έτσι και έτσι», το 13,9% «πολύ σημαντικό» και το 6,9% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «έτσι και έτσι» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (31,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 9,1% «πάρα πολύ σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (35,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (42,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,9% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.38).

Σχήμα 9.38: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «πολύ σκληρή - κουραστική προπόνηση».

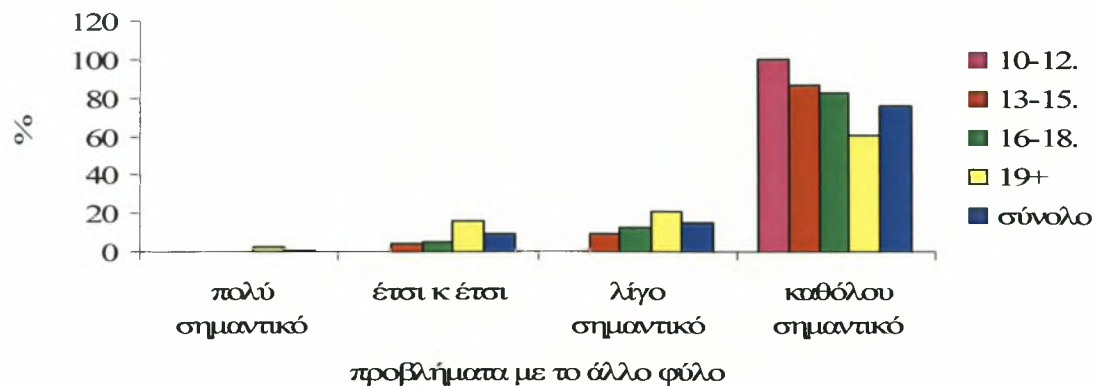
Σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη σκληρού ανταγωνισμού στην προπόνηση και στους αγώνες», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 56,4% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 17,8% «λίγο σημαντικό», το 16,8% «έτσι και έτσι», το 7,9% «πολύ σημαντικό» και το 1,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «λίγο σημαντικό» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (54,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 13,6% «έτσι και έτσι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (56,4%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (57,9%) το θεώρησε

«καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.39).

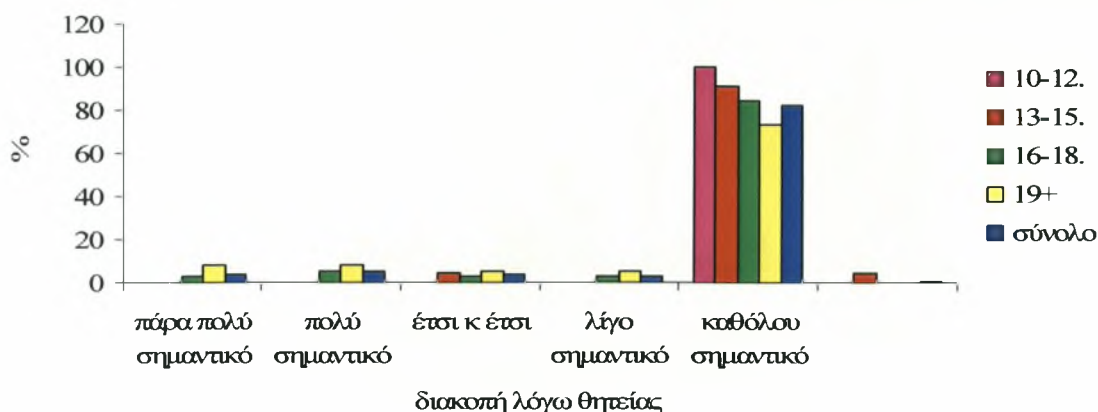
Σχήμα 9.39: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ύπαρξη σκληρού ανταγωνισμού στην προπόνηση και στους αγώνες».

Σχετικά με το αίτιο «προβλήματα στις σχέσεις με το άλλο φύλο λόγω της συνεχούς προπόνησης», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 75,2% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 14,9% «λίγο σημαντικό», το 8,9% «έτσι και έτσι» και το 1,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (86,4%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «έτσι και έτσι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (82,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (60,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.40).

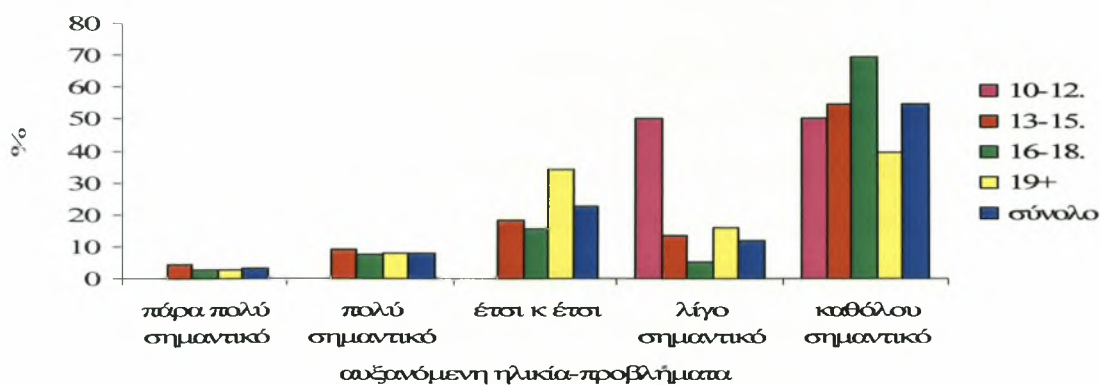
Σχήμα 9.40: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα στις σχέσεις με το άλλο φύλο».

Σχετικά με το αίτιο «διακοπή των προπονήσεων λόγω στρατιωτικής θητείας», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 82,2% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 5,0% «πολύ σημαντικό», το 4,0% «έτσι και έτσι» καθώς και «πάρα πολύ σημαντικό» και το 3,0% «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (90,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «έτσι και έτσι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (84,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (73,7%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,3% «έτσι και έτσι» καθώς και «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.41).

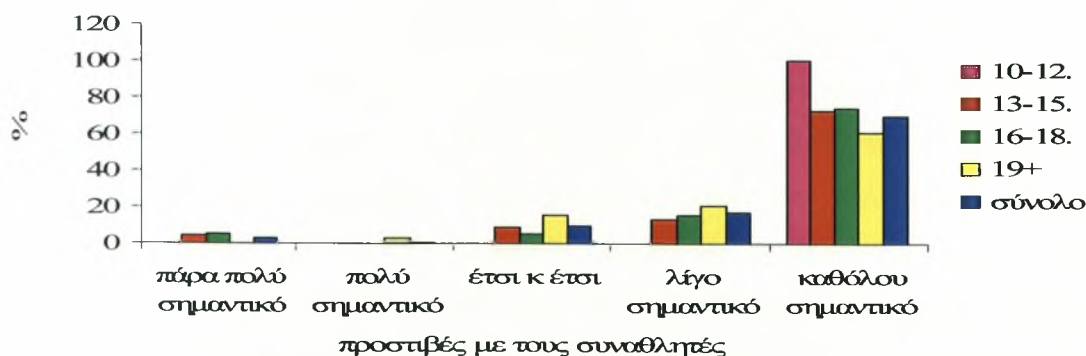
Σχήμα 9.41: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή προπονήσεων λόγω στρατιωτικής θητείας».

Σχετικά με το αίτιο «αυξανόμενη ηλικία-προβλήματα», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 54,5% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 22,8% «έτσι και έτσι», το 11,9% «λίγο σημαντικό», το 7,9% «πολύ σημαντικό» και το 3,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «λίγο σημαντικό» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (54,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «πάρα πολύ σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (69,2%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (39,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.42).

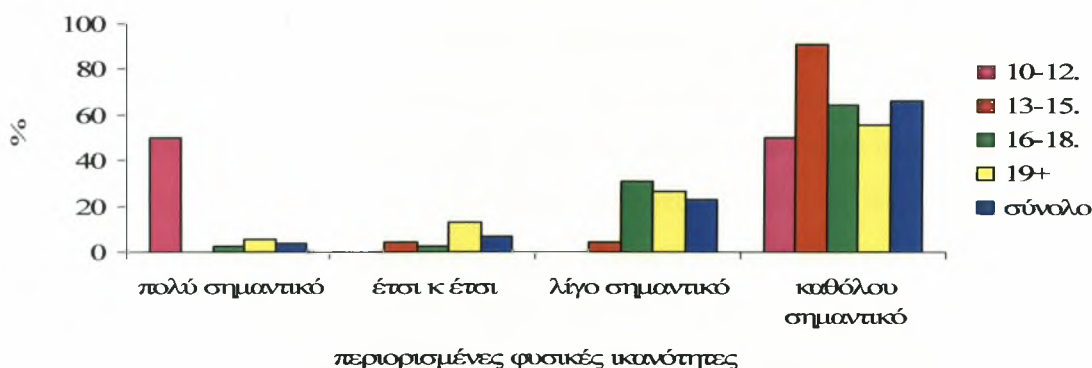
Σχήμα 9.42: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «αυξανόμενη ηλικία - προβλήματα».

Σχετικά με το αίτιο «προστριβές-προβλήματα με άλλους αθλητές και αθλήτριες», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 69,3% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 16,8% «λίγο σημαντικό», το 9,9% «έτσι και έτσι», 3,0% «πάρα πολύ σημαντικό» και το 1,0% «πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (72,7%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «πάρα πολύ σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (74,4%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (60,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.43).

Σχήμα 9.43: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα - προστριβές με άλλους αθλητές και αθλήτριες».

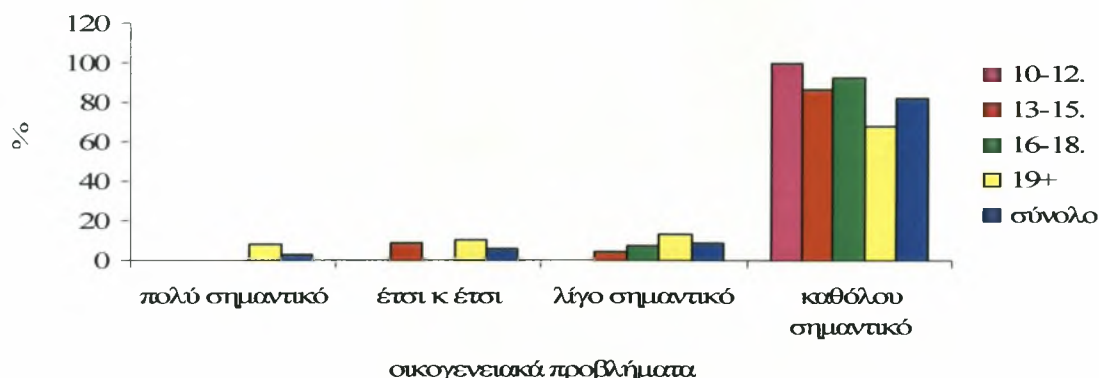
Σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς ή περιορισμένες φυσικές ικανότητες», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 69,3% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 22,8% «λίγο σημαντικό», το 6,9% «έτσι και έτσι» και το 4,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «πολύ σημαντικό» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (90,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «έτσι και έτσι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (64,1%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πολύ σημαντικό» καθώς και «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (55,3%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,3% «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.44).

Σχήμα 9.44: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «ανεπαρκείς ή περιορισμένες φυσικές ικανότητες».

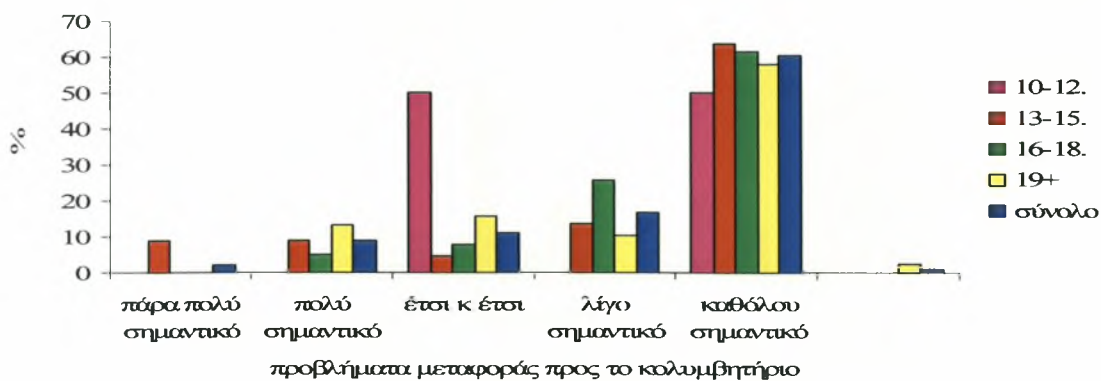
Σχετικά με το αίτιο «οικογενειακά προβλήματα», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 82,2% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 8,9% «λίγο σημαντικό», το 5,9% «έτσι και έτσι» και το 3,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (86,4%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «λίγο σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (92,3%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,7% «λίγο σημαντικό». Στην

ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (68,4%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,9% «πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.45).

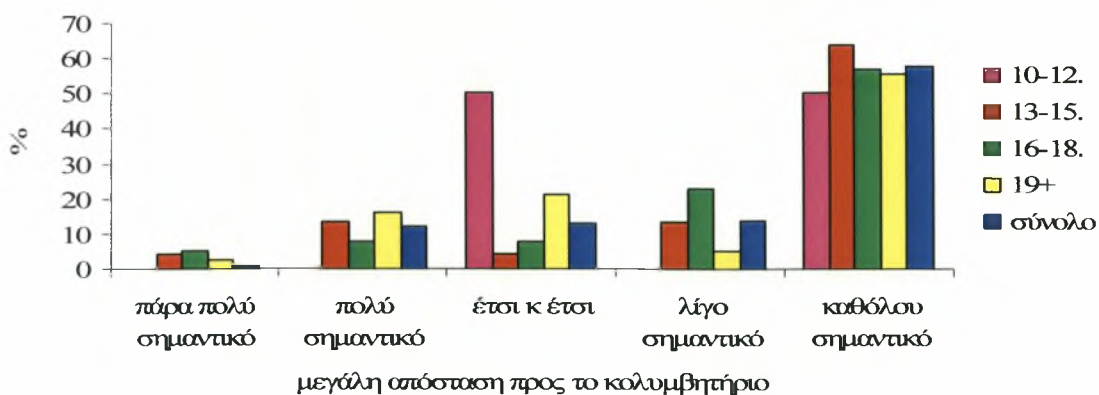
Σχήμα 9.45: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «οικογενειακά προβλήματα».

Σχετικά με το αίτιο «προβλήματα μεταφοράς προς το κολυμβητήριο», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 60,4% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 16,8% «λίγο σημαντικό», το 10,9% «έτσι και έτσι», το 8,9% «πολύ σημαντικό» και το 2,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «έτσι και έτσι» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (63,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «έτσι και έτσι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (61,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (57,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 10,5% «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.46).

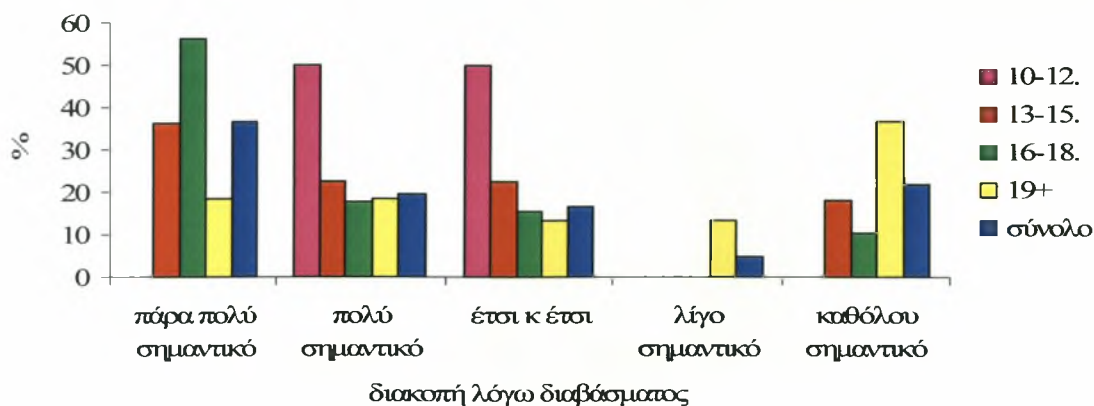
Σχήμα 9.46: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «προβλήματα μεταφοράς προς το κολυμβητήριο».

Σχετικά με το αίτιο «μεγάλη απόσταση σπιτιού από το χώρο προπόνησης», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 57,4% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 13,9% «λίγο σημαντικό», το 12,9% «έτσι και έτσι», το 11,9% «πολύ σημαντικό» και το 1,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «έτσι και έτσι» καθώς και «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (63,6%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «πάρα πολύ σημαντικό» καθώς και «έτσι και έτσι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (56,4%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (55,3%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.47).

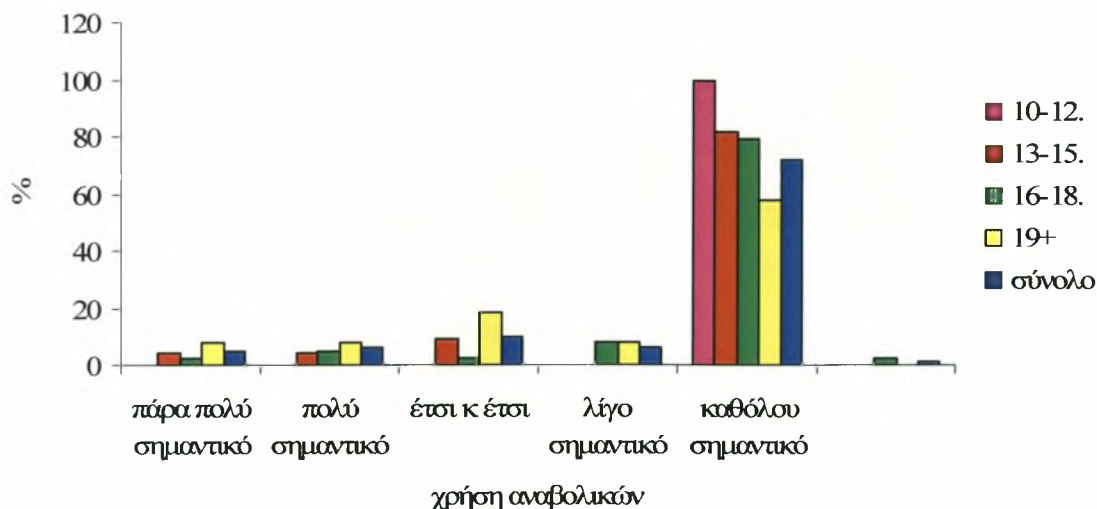
Σχήμα 9.47: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «μεγάλη απόσταση του σπιτιού από το χώρο προπόνησης».

Σχετικά με το αίτιο «διακοπή προπονήσεων λόγω διαβάσματος», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 36,6% το θεώρησε «πάρα πολύ σημαντικό», το 21,8% «καθόλου σημαντικό», το 19,8% «πολύ σημαντικό», το 16,8% «έτσι και έτσι» και το 5,0% «λίγο σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) το θεώρησε «πολύ σημαντικό» καθώς και «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (36,4%) το θεώρησε «πάρα πολύ σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 18,2% «καθόλου σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (56,4%) το θεώρησε «πάρα πολύ σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 10,3% «καθόλου σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (36,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 13,2% «έτσι και έτσι» καθώς και «λίγο σημαντικό» (Σχήμα 9.48).

Σχήμα 9.48: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο «διακοπή προπονήσεων λόγω διαβήσατος».

Σχετικά με το αίτιο «χρήση αναβολικών από αθλητές και αθλήτριες της κολύμβησης», ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 72,3% το θεώρησε «καθόλου σημαντικό», το 9,9% «έτσι και έτσι», το 5,9% «πολύ σημαντικό» καθώς και «λίγο σημαντικό» και το 5,0% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» καθώς. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (81,8%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «πάρα πολύ σημαντικό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (79,5%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «πάρα πολύ σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (57,9%) το θεώρησε «καθόλου σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 7,9% «πάρα πολύ σημαντικό» (Σχήμα 9.49).

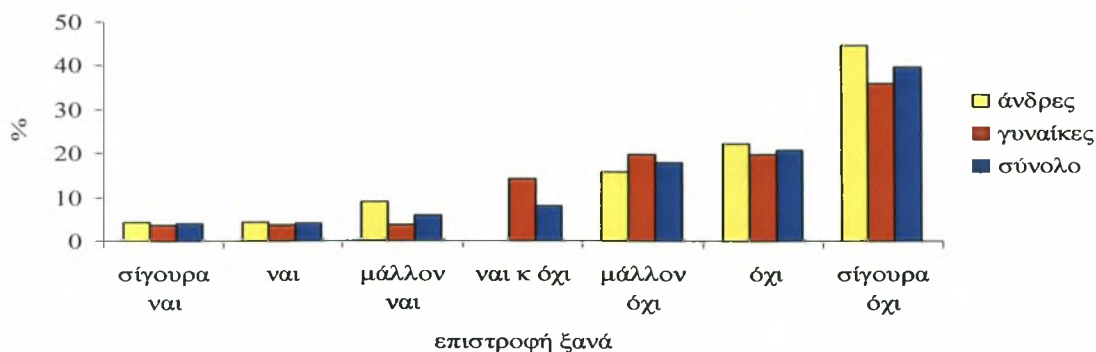
Σχήμα 9.49: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το αίτιο « χρήση αναβολικών από αθλητές και αθλήτριες της κολύμβησης».

Δ΄ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Πιθανότητα σκοπού επιστροφής των πρώην κολυμβητών-τριών στο άθλημα της κολύμβησης

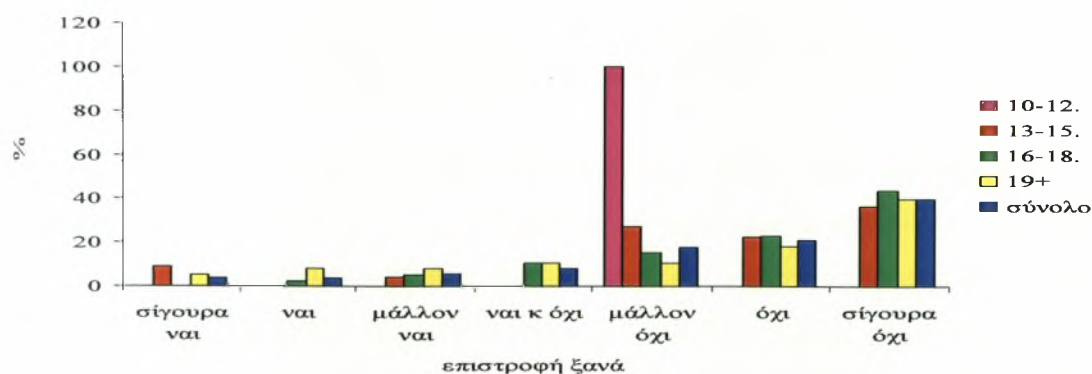
Βάσει της ερώτησης 10 του ερωτηματολογίου, σχετικά με «αν σκοπεύεις να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής-τρια στο άθλημα της κολύμβησης» αξιολογήθηκε η πιθανότητα επιστροφής στο άθλημα, σε μια επταβάθμια κλίμακα Likert με τιμές από το 1 έως το 7 (σίγουρα ναι=7, σίγουρα όχι=1).

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 39,6% το θεωρεί «σίγουρα όχι», το 20,8% «όχι», το 17,8% «μάλλον όχι», το 7,9% «ναι και όχι», το 5,9% «μάλλον όχι» και το 4,0% «ναι». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (44,4%) το θεωρούν «σίγουρα όχι» καθώς και «ναι», ενώ μόλις το 6,7% «λίγο σημαντικό». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (35,7%) το θεωρούν «σίγουρα όχι», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 3,6%, το θεωρούν «σίγουρα όχι», «ναι» καθώς και «μάλλον ναι» (Σχήμα 10).

Σχήμα 10: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «αν σκοπεύεις να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής-τρια στο άθλημα της κολύμβησης».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 39,6% θεωρεί «σίγουρα όχι», το 20,8% «όχι», το 17,8% «μάλλον όχι», το 7,9% «ναι και όχι», το 5,9% «μάλλον όχι» και το 4,0% «ναι» καθώς και «σίγουρα όχι». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεωρούν «μάλλον όχι». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (36,4%) το θεωρούν «σίγουρα όχι» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «μάλλον όχι». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (43,6%) το θεωρούν «σίγουρα όχι» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «ναι». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (39,5%) το θεωρούν «σίγουρα όχι» και το μικρότερο ποσοστό 5,3% «μάλλον ναι» καθώς και «ναι» (Σχήμα 10.1).

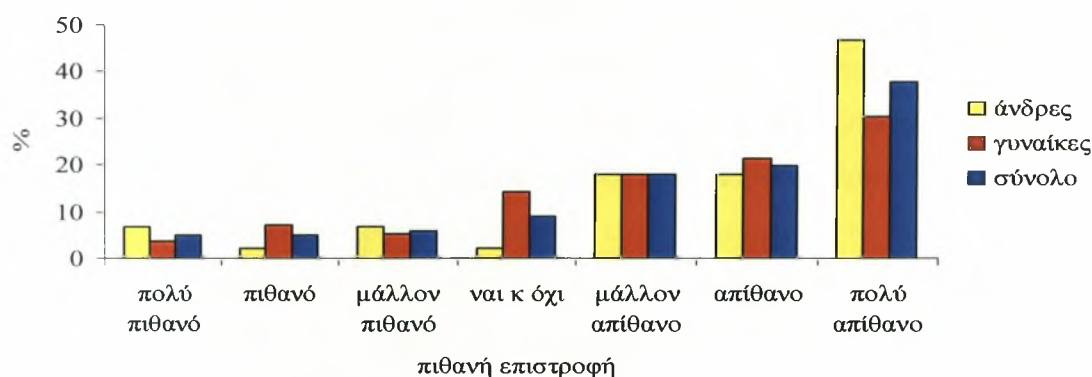

Σχήμα 10.1: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «αν σκοπεύεις να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής-τρια στο άθλημα της κολύμβησης».

Πιθανότητα επιστροφή των πρώην κολυμβητών-τριών ξανά στο άθλημα της κολύμβησης

Βάσει της ερώτησης 11 του ερωτηματολογίου, σχετικά με το «πόσο πιθανό είναι να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής-τρια στην κολύμβηση» αξιολογήθηκε η πιθανότητα επιστροφής στο άθλημα, σε μια επταβάθμια κλίμακα Likert με τιμές από το 1 έως το 7 (πολύ πιθανό=7, πολύ απίθανο=1).

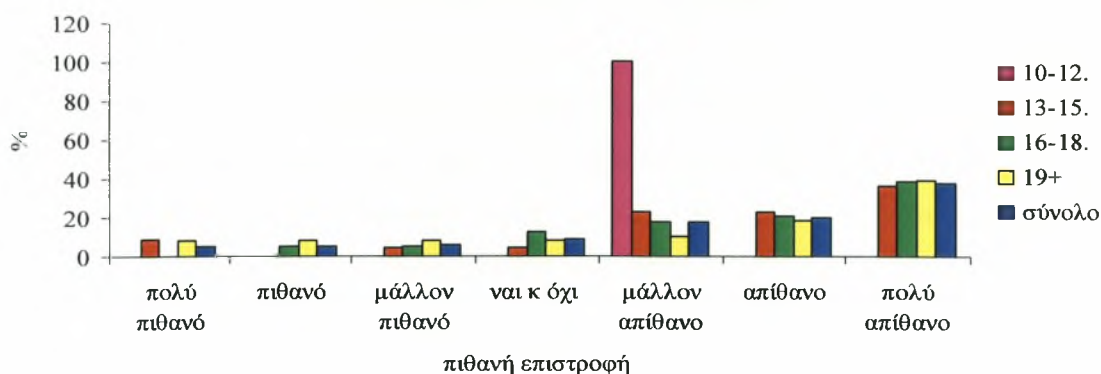
Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 37,6% το θεωρεί «πολύ πιθανό», το 19,8% «απίθανο», το 17,9% «μάλλον απίθανο», το 8,9% «ναι και όχι», το 5,9% «μάλλον πιθανό» και το 5,0% «πιθανό» καθώς και «πολύ πιθανό». Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (46,7%) το θεωρούν «πολύ απίθανο», ενώ μόλις το 2,2% «πιθανό» καθώς και «ναι και όχι». Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (30,4%) το θεωρούν «πολύ απίθανο», ενώ το μικρότερο ποσοστό, μόλις 3,6%, το θεωρούν «πολύ πιθανό» (Σχήμα 11).

Σχήμα 11: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το «πόσο πιθανό είναι να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής-τρια στην κολύμβηση».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι το 37,6% το θεωρεί «πολύ απίθανο», το 19,8% «απίθανο», το 17,9% «μάλλον απίθανο», το 8,9% «ναι και όχι», το 5,9% «μάλλον πιθανό» και το 5,0% «πιθανό» καθώς και «πολύ πιθανό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεωρούν «μάλλον απίθανο». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (36,4%) το θεωρούν «πολύ απίθανο» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «μάλλον πιθανό». Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (38,5%) το θεωρούν «πολύ απίθανο» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «πιθανό» καθώς και «μάλλον πιθανό». Στην

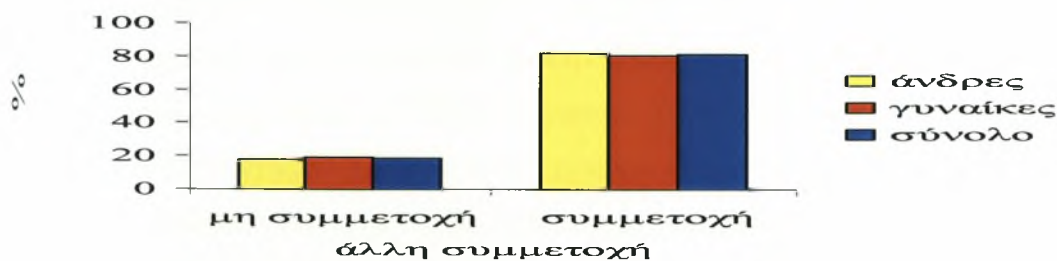
ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (39,5%) το θεωρούν «πολύ απίθανο» και το μικρότερο ποσοστό 7,9% «πολύ πιθανό», «πιθανό», «μάλλον πιθανό» καθώς και «ναι και όχι» (Σχήμα 11.1).

Σχήμα 11.1: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το «πόσο πιθανό είναι να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής-τρια στην κολύμβηση»

Πρόσφατη ενασχόληση με δραστηριότητες του υγρού στίβου.

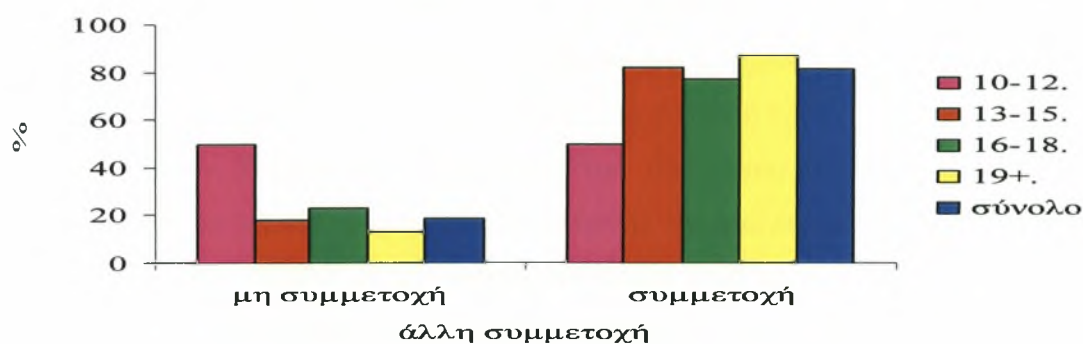
Βάσει της ερώτησης 12 του ερωτηματολογίου, αν «από τη στιγμή που σταμάτησες να συμμετέχεις σε επίσημους αγώνες με το σύλλογο, έχεις ασχοληθεί με οποιονδήποτε τρόπο με τον υγρό στίβο», κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα προκύπτει ότι, ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών το 81,2% συμμετείχε σε διάφορες δραστηριότητες του υγρού στίβου ενώ το ποσοστό 18,8% δεν συμμετείχε. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (82,2%) συμμετείχε, ενώ το 17,8% δεν συμμετείχε. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (80,4%) συμμετείχε, ενώ το μικρότερο ποσοστό 19,6% δεν συμμετείχε. (Σχήμα 12).

Σχήμα 12: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το «από τη στιγμή που σταμάτησες να συμμετέχεις σε επίσημους αγώνες με το σύλλογο, έχεις ασχοληθεί με οποιονδήποτε τρόπο με τον υγρό στίβο».

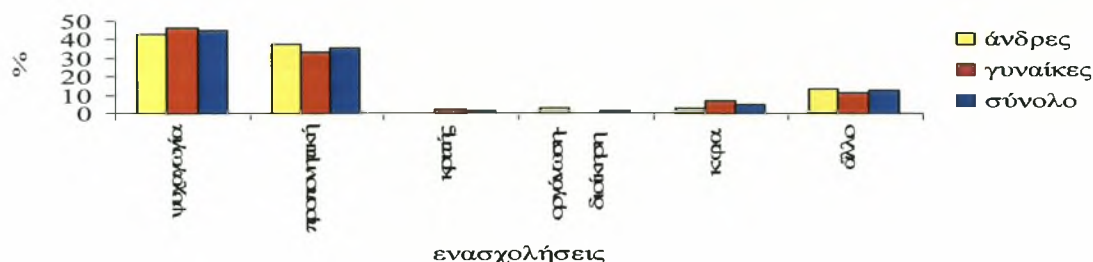
Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών το 81,2% συμμετείχε σε διάφορες δραστηριότητες του υγρού στίβου ενώ το

ποσοστό 18,8% δεν συμμετείχε. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (82,2%) συμμετείχε, ενώ το 17,8% δεν συμμετείχε. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (80,4%) συμμετείχε, ενώ το μικρότερο ποσοστό (19,6%) δεν συμμετείχε. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το 50,0% συμμετείχε σε διάφορες δραστηριότητες και το 50,0% δεν συμμετείχε. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (81,1%) συμμετείχε και το μικρότερο ποσοστό 18,2% δεν συμμετείχε. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (76,9%) συμμετείχε και το μικρότερο ποσοστό 23,1% δεν συμμετείχε. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (86,8%) συμμετείχε και το μικρότερο ποσοστό (13,2%) δεν συμμετείχε (Σχήμα 12.1).

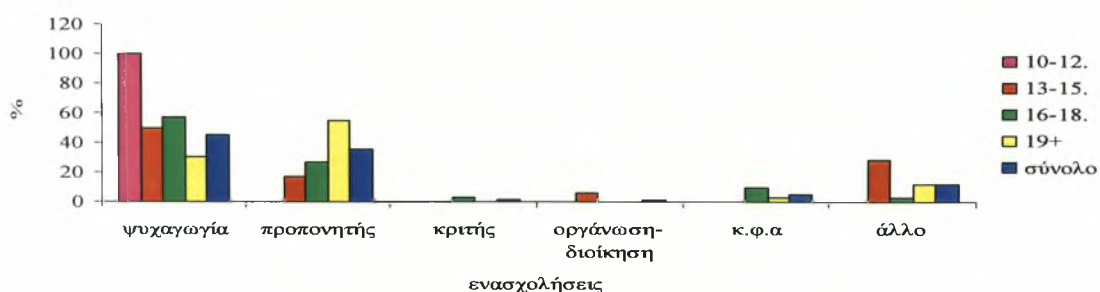
Σχήμα 12.1: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με το «από τη στιγμή που σταμάτησες να συμμετέχεις σε επίσημους αγώνες με το σύλλογο, έχεις ασχοληθεί με οποιονδήποτε τρόπο με τον υγρό».

Βάσει της ερώτησης 12 του ερωτηματολογίου σχετικά με «ποια δραστηριότητα έχουν ασχοληθεί με τον υγρό στίβο, κατά την διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα», κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα προκύπτει ότι, ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών το 45,1% ασχολήθηκε με την ψυχαγωγία, το 35,4% ως έμμισθος προπονητής, το 12,2% με κάποια άλλη δραστηριότητα, το 4,9% ως καθηγητής Φυσικής αγωγής, το 1,2% ως κριτής αγώνων καθώς και το ίδιο ποσοστό 1,2% οργάνωση και διοίκηση σωματίων. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (43,2%) ασχολήθηκε με την ψυχαγωγία, ενώ το μικρότερο ποσοστό (2,7%) με την οργάνωση και διοίκηση σωματίων. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (46,7%) ασχολήθηκε με την ψυχαγωγία, ενώ το μικρότερο ποσοστό (2,2%) ως κριτής αγώνων (Σχήμα 12.2).

Σχήμα 12.2: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «ποια δραστηριότητα έχουν ασχοληθεί με τον υγρό στίβο, κατά την διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών το 45,1% ασχολήθηκε με την ψυχαγωγία, το 35,4% ως έμμισθος προπονητής, το 12,2% με κάποια άλλη δραστηριότητα, το 4,9% ως καθηγητής Φυσικής αγωγής, το 1,2% ως κριτής αγώνων καθώς και το ίδιο ποσοστό 1,2% με την οργάνωση και διοίκηση σωματίων. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολήθηκε με την ψυχαγωγία. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) με την ψυχαγωγία και το μικρότερο ποσοστό 5,6% με την οργάνωση και διοίκηση σωματίων. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (54,5%) με την ψυχαγωγία και το μικρότερο ποσοστό 3,0% ως κριτής αγώνων. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (54,5%) ως έμμισθος προπονητής και το μικρότερο ποσοστό 3,0% ως καθηγητής φυσικής αγωγής (Σχήμα 12.3).

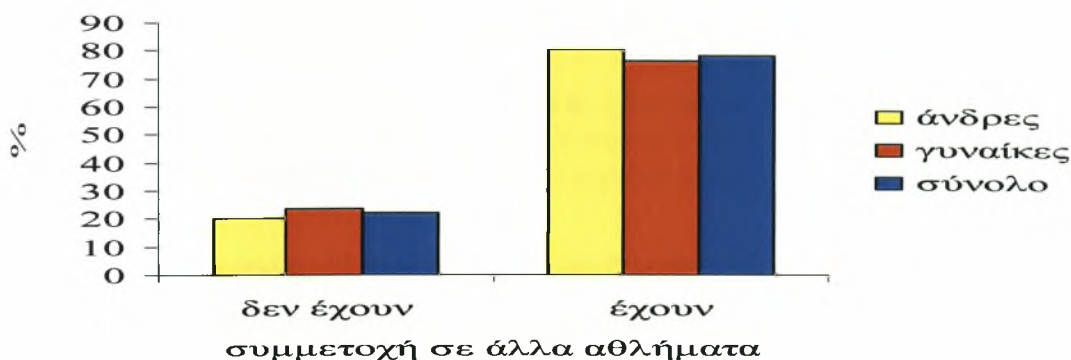

Σχήμα 12.3: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «ποια δραστηριότητα έχουν ασχοληθεί με τον υγρό στίβο, κατά την διάρκεια ενασχόλησης τους με το άθλημα».

Ασχολία με άλλα αθλήματα.

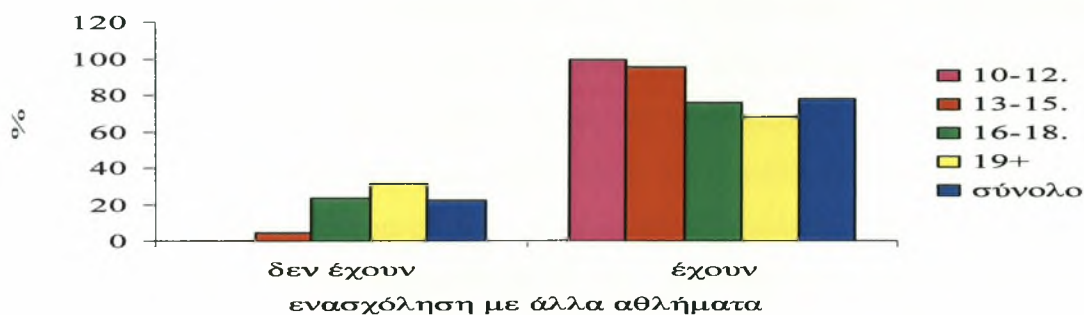
Βάσει της ερώτησης 13 του ερωτηματολογίου σχετικά με «από τη στιγμή που σταμάτησες το κολύμπι έχεις λάβει μέρος σε άλλα αθλήματα πέραν του αθλήματος της κολύμβησής» κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα προκύπτει ότι, ανεξάρτητα

από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, το 78,0% έχει λάβει μέρος σε άλλα αθλήματα ενώ το ποσοστό 22,0% δεν έχει λάβει μέρος. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (80,0%) έχει λάβει μέρος, ενώ το 20,0% δεν έχει λάβει μέρος. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (76,4%) έχει λάβει μέρος, ενώ το μικρότερο ποσοστό 23,6% δεν έχει λάβει μέρος (Σχήμα 13).

Σχήμα 13: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «από τη στιγμή που σταμάτησες το κολύμπι έχεις λάβει μέρος σε άλλα αθλήματα πέραν του αθλήματος της κολύμβησής».

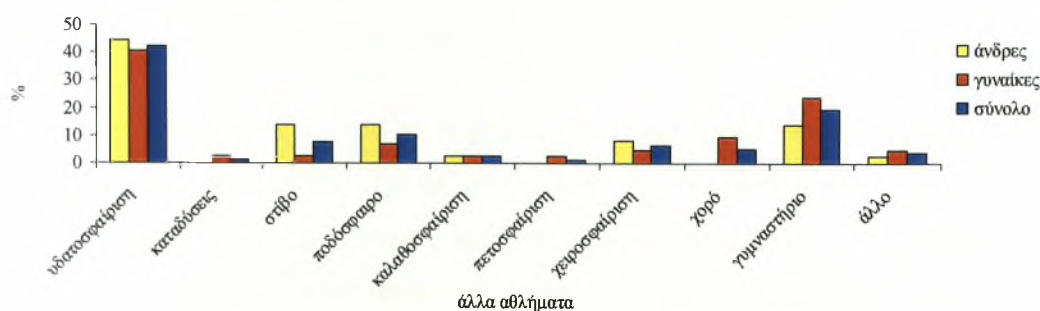
Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, προκύπτει ότι, το ποσοστό 78% έχει λάβει μέρος σε κάποιο άλλο άθλημα, ενώ το ποσοστό 22% δεν έχει λάβει μέρος. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) έχει λάβει μέρος. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (95,5%) έχει λάβει μέρος και το μικρότερο ποσοστό 4,5% δεν έχει λάβει μέρος. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (76,3%) έχει λάβει μέρος και το μικρότερο ποσοστό 23,7% δεν έχει λάβει μέρος. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (68,4%) έχει λάβει μέρος και το μικρότερο ποσοστό 31,6% δεν έχει λάβει μέρος (Σχήμα 13.1).

Σχήμα 13.1: Ποσοστό % ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «από τη στιγμή που σταμάτησες το κολύμπι έχεις λάβει μέρος σε άλλα αθλήματα πέραν του αθλήματος της κολύμβησής».

Βάση της ερώτησης 13 του ερωτηματολογίου σχετικά με «την ενασχόληση σε κάποιο άλλο αθλήματα καθώς και την συχνότητα συμμετοχής σε αυτό» κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα προκύπτει ότι, ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, το 42,3% ασχολήθηκε με το άθλημα της υδατοσφαίρισης, το 19,2% με το γυμναστήριο, το 10,3% με το ποδόσφαιρο, το 7,7% με τον στίβο, το 6,4% με την χειροσφαίριση, το 5,1% με το χορό, το 3,8% με κάποιο άλλο άθλημα, το 2,3% με την καλαθοσφαίριση, το 1,3% με τις καταδύσεις και την πετοσφαίριση.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (44,4%) ασχολήθηκε με την υδατοσφαίριση και το μικρότερο ποσοστό τους 2,8% με την καλαθοσφαίριση. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (40,5%) ασχολήθηκε με την υδατοσφαίριση και το μικρότερο ποσοστό τους 2,4% ασχολήθηκε με τις καταδύσεις, τον στίβο καθώς και με την πετοσφαίριση (Σχήμα 13.2).

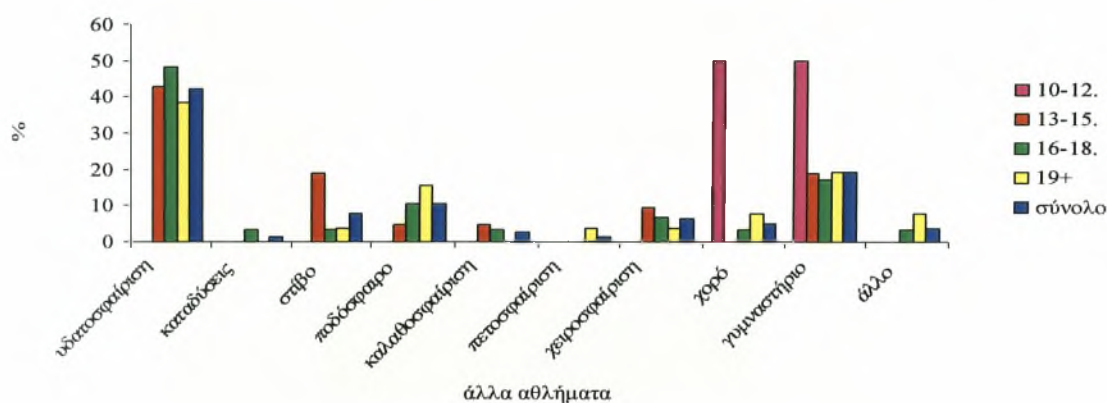

Σχήμα 13.2: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση σε κάποιο άλλο αθλήματα καθώς και την συχνότητα συμμετοχής σε αυτό».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, προκύπτει ότι, το 42,3% ασχολήθηκε με την υδατοσφαίριση, το 19,2% με

το γυμναστήριο, το 10,3% με το ποδόσφαιρο, το 7,7% με τον στίβο, το 6,4% με την χειροσφαίριση, το 5,1% με το χορό, το 3,8% με κάποιο άλλο άθλημα, το 2,3% με την καλαθοσφαίριση και το 1,3% με τις καταδύσεις και την πετοσφαίριση.

Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) ασχολήθηκε με το χορό και το γυμναστήριο. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (42,9%) ασχολήθηκε με την υδατοσφαίριση και το μικρότερο ποσοστό (4,8%) με το ποδόσφαιρο και την καλαθοσφαίριση. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (48,3%) ασχολήθηκε με την υδατοσφαίριση και το μικρότερο ποσοστό 3,4% με τις καταδύσεις, τον στίβο, την καλαθοσφαίριση, τον χορό καθώς και το γυμναστήριο. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (38,5%) ασχολήθηκε με την υδατοσφαίριση και το μικρότερο ποσοστό (3,8%) με το στίβο, την πετοσφαίριση και την χειροσφαίριση (Σχήμα 13.3).

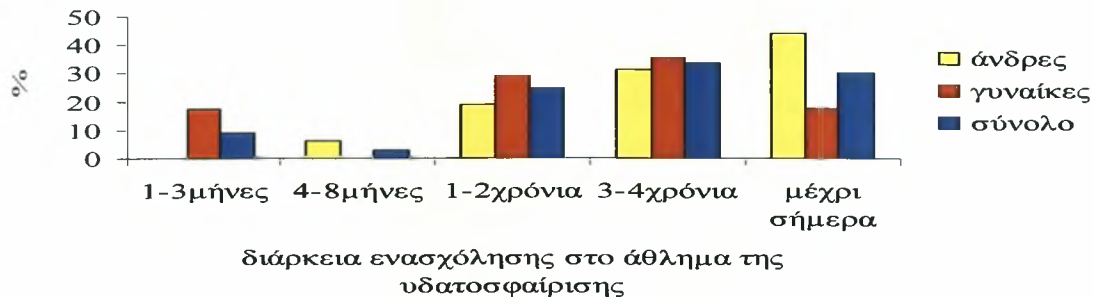

Σχήμα 13.3: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση σε κάποιο άλλο αθλήματα καθώς και την συχνότητα συμμετοχής σε αυτό».

Βάσει της ερώτησης 13 του ερωτηματολογίου σχετικά με «το κάθε άθλημα καθώς και την συχνότητα συμμετοχής του σε αυτό» κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα προκύπτει ότι, ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, το 42,3% ενασχολήθηκε με το άθλημα της υδατοσφαίρισης. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το 3,33% ασχολήθηκε για 3 - 4 χρόνια, το 30,3% μέχρι σήμερα, το 24,4% για 1 - 2 χρόνια, το 9,1% για 1 - 3 μήνες και το ποσοστό 3,0% για 4 - 8 μήνες.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (43,8%) ενασχολείται με την υδατοσφαίριση μέχρι και σήμερα και το μικρότερο ποσοστό (6,3%) για 4 - 8 μήνες. Στις γυναίκες, επίσης

το μεγαλύτερο ποσοστό (35,5%) ασχολήθηκε για 3 – 4 χρόνια και το μικρότερο ποσοστό (17,6%) για 1 - 3 μήνες, καθώς και μέχρι σήμερα (Σχήμα 13.4).

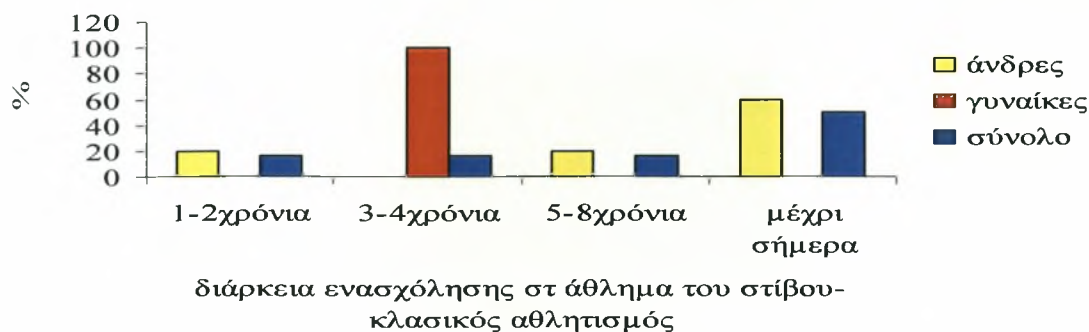
Σχήμα 13.4: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της υδατοσφαίρισης».

Ανεξάρτητα από το φύλο των αθλητών το 1,3% ενασχολήθηκε με το άθλημα των καταδύσεων. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το 1,0% ενασχολείται μέχρι και σήμερα. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (100%) δεν έχει καθόλου ενασχοληθεί με το άθλημα των καταδύσεων. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ενασχολείται μέχρι και σήμερα (Σχήμα 13.5).

Σχήμα 13.5: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα των καταδύσεων».

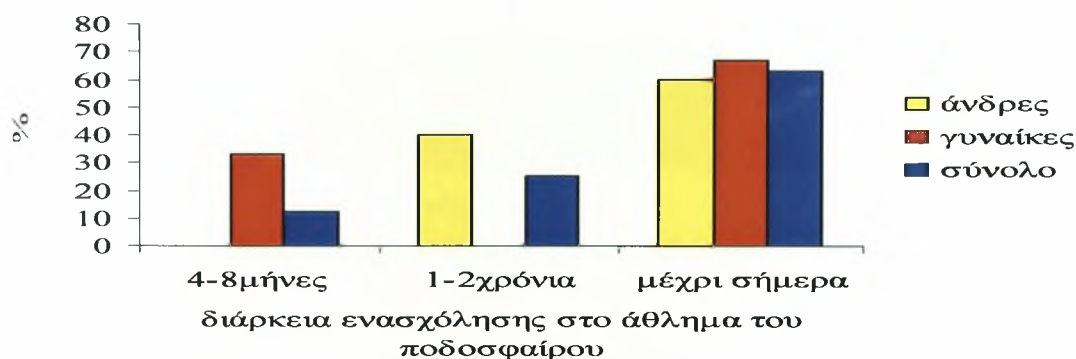
Ανεξάρτητα από το φύλο των αθλητών και το 7,7% ενασχολήθηκε με το άθλημα του στίβου-κλασικός αθλητισμός. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το 50% ενασχολείται μέχρι και σήμερα, το 16,7% ασχολήθηκε για 1 - 2 χρόνια, για 3 - 4 χρόνια καθώς και για 5 - 8 χρόνια. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (60,0%) ασχολείται μέχρι και σήμερα και το μικρότερο ποσοστό 20% για 1 - 2 χρόνια καθώς και 5 - 8 χρόνια. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) για 3 - 4 χρόνια (Σχήμα 13.6).

Σχήμα 13.6: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του στίβου-κλασικού αθλητισμού».

Ανεξάρτητα από το φύλο των αθλητών το 10,3% ενασχολήθηκε με το άθλημα του ποδοσφαίρου. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το 62,5% ασχολείται μέχρι και σήμερα, το 25,0% ασχολήθηκε για 1 - 2 χρόνια και το 12,5% για 4 - 8 μήνες.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (60,0%) ασχολείται μέχρι και σήμερα και το μικρότερο ποσοστό 40,0% για 1 - 2 χρόνια. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (66,7%) ενασχολείται μέχρι και σήμερα και στο μικρότερο ποσοστό 33,3% για 3 - 8 μήνες (Σχήμα 13.7).

Σχήμα 13.7: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του ποδοσφαίρου».

Ανεξάρτητα από το φύλο των αθλητών το 2,3% ασχολήθηκε με το άθλημα της καλαθοσφαίρισης. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 1,0% για 4-8 μήνες. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (100%) ασχολήθηκε για 4 - 8 μήνες. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) για 4 - 8 μήνες (Σχήμα 13.8).

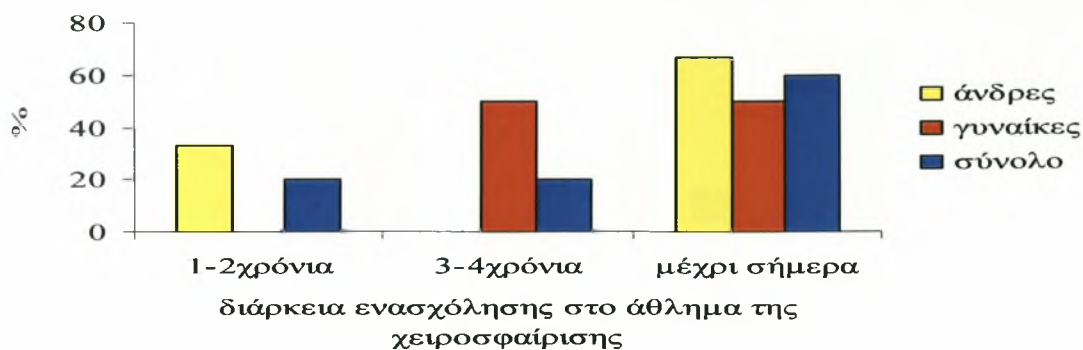
Σχήμα 13.8: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της καλαθοσφαίρισης».

Ανεξάρτητα από το φύλο των αθλητών το 1,3% ασχολήθηκε με το άθλημα της πετοσφαίρισης. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 1,0% ασχολείται μέχρι και σήμερα. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (100%) δεν ασχολήθηκε. Στις γυναίκες, το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολείται μέχρι και σήμερα (Σχήμα 13.9).

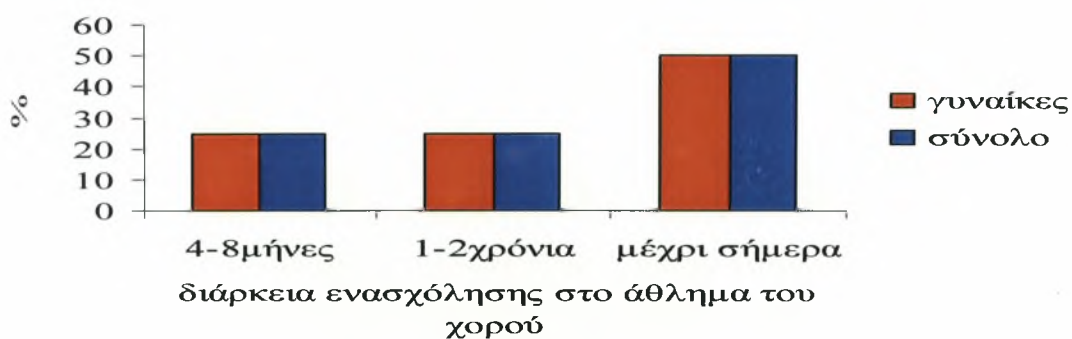
Σχήμα 13.9: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της πετοσφαίρισης».

Ανεξάρτητα από το φύλο των αθλητών το 6,4% ασχολήθηκε με το άθλημα της χειροσφαίρισης. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 60,0% ασχολείται μέχρι και σήμερα, το 20,0% για 1 -2 χρόνια καθώς και 3 - 4 χρόνια. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (66,7%) ασχολείται μέχρι και σήμερα και το μικρότερο ποσοστό 33,3% για 1 - 2 χρόνια. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) ασχολείται μέχρι και σήμερα καθώς και για 3 - 4 χρόνια (Σχήμα 13.10).

Σχήμα 13.10: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της χειροσφαίρισης».

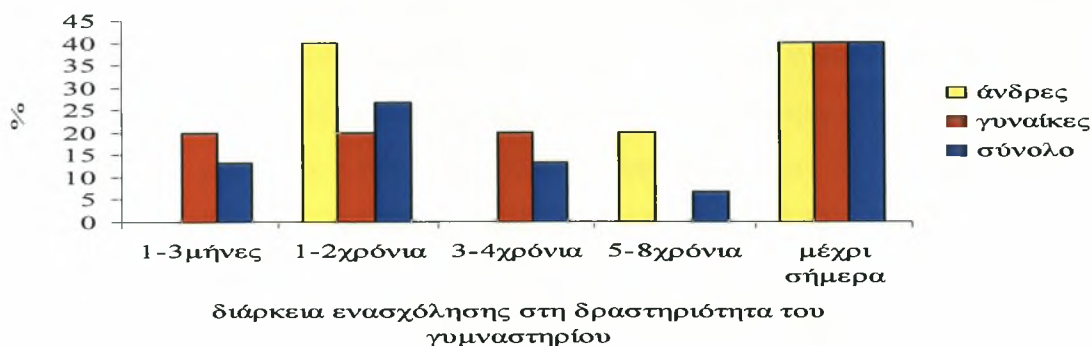
Ανεξάρτητα από το φύλο των αθλητών το 5,1% ασχολήθηκε με το άθλημα του χορού. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 50,0% ασχολείται μέχρι και σήμερα και το 25,0% για 4 - 8 μήνες καθώς και 1 - 2 χρόνια. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (100%) δεν ασχολήθηκε. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολήθηκε για 4 - 8 μήνες καθώς και για 1 - 2 χρόνια (Σχήμα 13.11).

Σχήμα 13.11: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του χορού».

Ανεξάρτητα από το φύλο των αθλητών το 19,2% ενασχολήθηκε με τη δραστηριότητα του γυμναστηρίου. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 40,0% ασχολείται μέχρι και σήμερα το 26,7% για 1 - 2 χρόνια, το 13,3% για 3 - 4 χρόνια καθώς και 1 - 3 μήνες και το 6,7 % για 5 - 8 χρόνια.

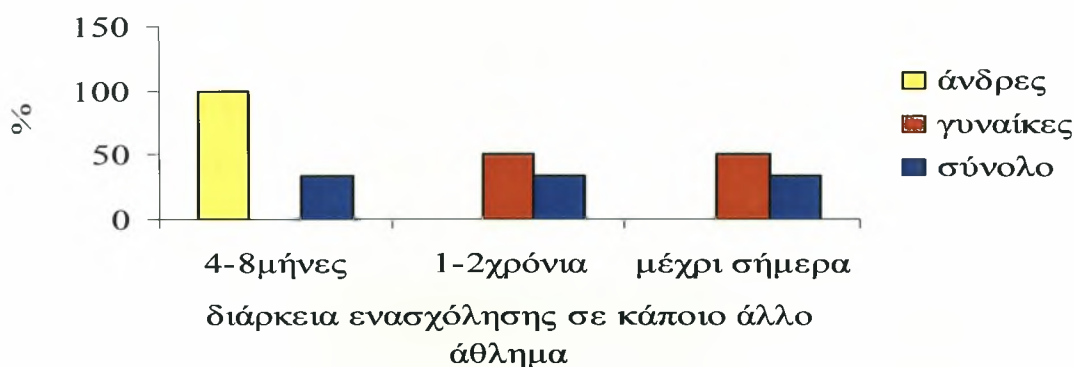
Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (40,0%) ασχολείται μέχρι και σήμερα καθώς και για 1 - 2 χρόνια και το μικρότερο ποσοστό (20%) για 5 - 8 χρόνια. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (40,0%) ενασχολήθηκε για 4 - 8 μήνες καθώς και για 1 - 2 χρόνια (Σχήμα 13.12).

Σχήμα 13.12: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στη δραστηριότητα του γυμναστηρίου».

Ανεξάρτητα από το φύλο των αθλητών το 3,8% ασχολήθηκε με κάποιο άλλο άθλημα. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 33,3% ενασχολείται μέχρι και σήμερα, για 1 - 2 χρόνια καθώς και 4 - 8 μήνες.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (100%) ασχολήθηκε για 4 - 8 μήνες. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) μέχρι σήμερα καθώς και για 1 - 2 χρόνια (Σχήμα 13.13).

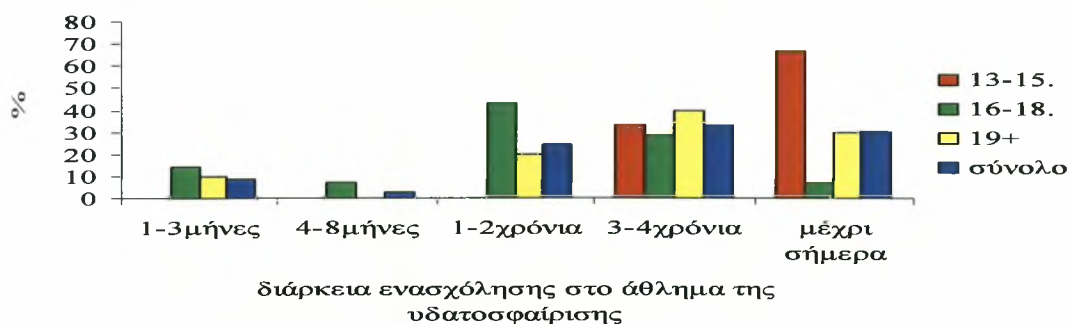

Σχήμα 13.13: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση σε κάποιο άλλο άθλημα».

Ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των αθλητών με το άθλημα της υδατοσφαίρισης ασχολήθηκε, το 42,3% των κολυμβητών. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το 33,3% ασχολήθηκε για 3 - 4 χρόνια, το 30,3% ασχολείται μέχρι και σήμερα, το 24,4% για 1 - 2 χρόνια, το 9,1% για 1 - 3 μήνες και το 3,0% για 4 - 8 μήνες.

Έχοντας ως ηλικία εγκατάλειψης την ηλικία των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (66,7%) ασχολείται μέχρι και σήμερα και το μικρότερο ποσοστό 33,3%

ασχολήθηκε για 3 – 4 χρόνια. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (42,9%) ασχολήθηκε για 1 – 2 χρόνια και το μικρότερο ποσοστό (7,1%) για 4 - 8 μήνες καθώς και μέχρι σήμερα. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (40,0%) ασχολήθηκε για 3 – 4 χρόνια και το μικρότερο ποσοστό 10,0% ασχολήθηκε για 1 - 3 μήνες (Σχήμα 13.14).

Σχήμα 13.14: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της υδατοσφαίρισης».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των αθλητών, μόλις το 1,3% ενασχολήθηκε με το άθλημα των καταδύσεων. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 1,0% ενασχολείται μέχρι και σήμερα.

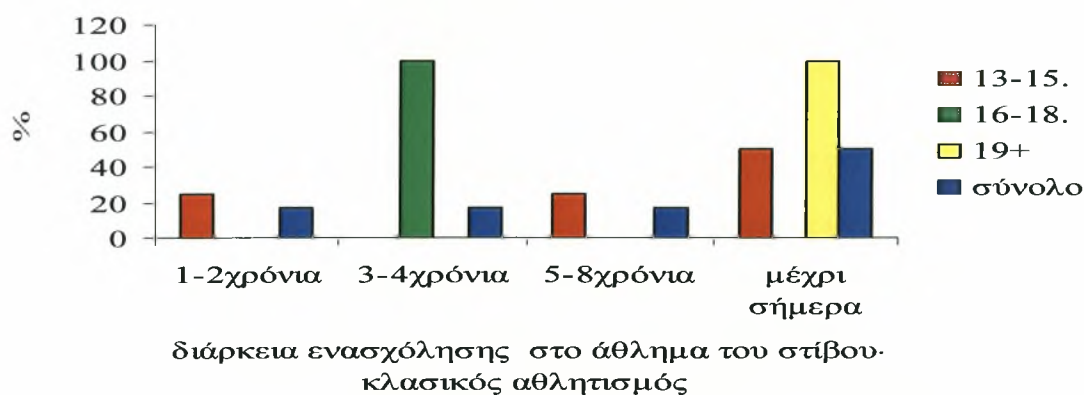
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών στο μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ενασχολείται μέχρι και σήμερα (Σχήμα 13.15).

Σχήμα 13.15: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα των καταδύσεων».

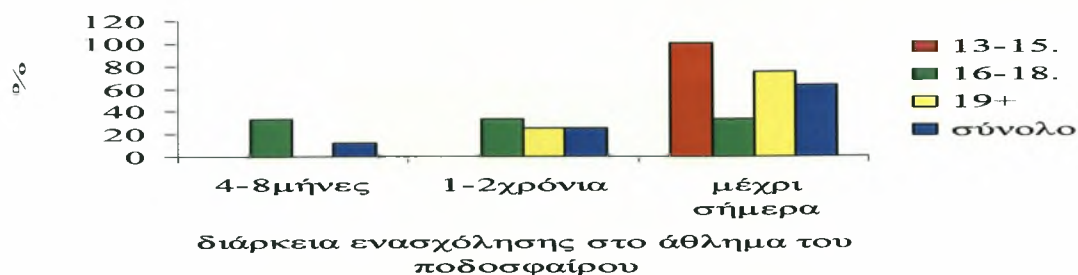
Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των αθλητών, το 7,7% ασχολήθηκε με το άθλημα στίβου-κλασικού αθλητισμού. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 50,0% ασχολείται μέχρι και σήμερα το 16,7% για 1 - 2 χρόνια, για 3 - 4

χρόνια καθώς και για 5 - 8 χρόνια. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) ενασχολείται μέχρι και σήμερα και το μικρότερο ποσοστό 25,0% για 1 - 2 χρόνια καθώς και για 5 - 8 χρόνια. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) για 3 - 4 χρόνια. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολείται μέχρι και σήμερα (Σχήμα 13.16).

Σχήμα 13.16: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του στίβου-κλασικού αθλητισμού».

Ανεξάρτητα από ηλικία εγκατάλειψης των αθλητών το 10,3% ασχολήθηκε με το άθλημα του ποδοσφαίρου. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 62,5% ασχολείται μέχρι σήμερα, το 25,0% για 1 - 2 χρόνια και το 12,5% για 4 - 8 μήνες. Έχοντας ως ηλικία εγκατάλειψης την ηλικία των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολείται μέχρι και σήμερα. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (33,3%) ασχολείται μέχρι και σήμερα καθώς και 4 - 8 μήνες και για 1-2 χρόνια. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (75,0%) ασχολείται μέχρι και σήμερα και το μικρότερο ποσοστό 25,0% για 1 - 2 χρόνια (Σχήμα 13.17).

Σχήμα 13.17: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του ποδοσφαίρου».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των αθλητών το 2,3% ασχολήθηκε με το άθλημα της καλαθοσφαίρισης. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 1,0% ενασχολήθηκε για 4 - 8 μήνες. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολήθηκε 4 - 8 μήνες. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολήθηκε για 4 - 8 μήνες (Σχήμα 13.18).

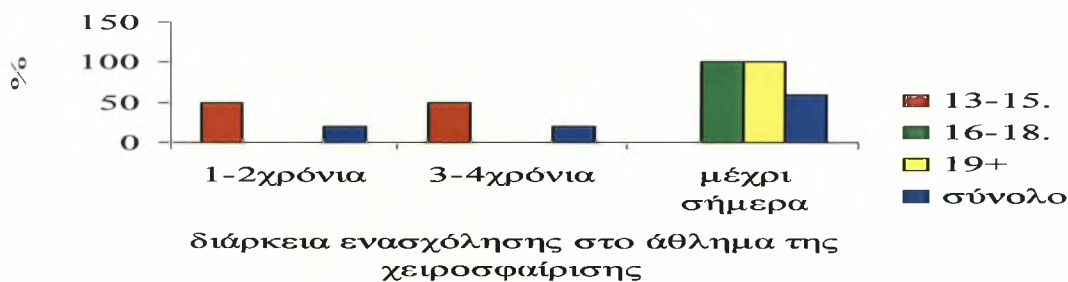
Σχήμα 13.18: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της καλαθοσφαίρισης».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των αθλητών το 1,3% ασχολήθηκε με το άθλημα της πετοσφαίρισης. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 1,0% ασχολείται μέχρι και σήμερα. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 19+ ετών στο μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολείται μέχρι και σήμερα (Σχήμα 13.19).

Σχήμα 13.19: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της πετοσφαίρισης».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των αθλητών το 6,4% ασχολήθηκε με το άθλημα της χειροσφαίρισης. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 60,0% ενασχολείται μέχρι και σήμερα, το 20,0% ενασχολήθηκε για 1 - 2 χρόνια καθώς και 3 - 4 χρόνια. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) ασχολήθηκε για 1 - 2 χρόνια καθώς και για 3 - 4 χρόνια. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολείται μέχρι και σήμερα. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολείται μέχρι και σήμερα (Σχήμα 13.20).

Σχήμα 13.20: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα της χειροσφαίρισης».

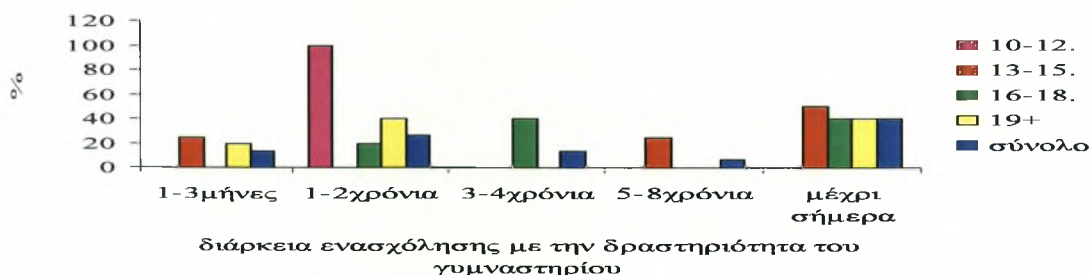
Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των αθλητών το 5,1% ασχολήθηκε με τη δραστηριότητα του χορού. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 50% ενασχολείται μέχρι και σήμερα, το 25,0% για 4-8 μήνες καθώς και 1-2 χρόνια. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολείται μέχρι και σήμερα. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) για 4 - 8 μήνες. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών

το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) ασχολείται μέχρι και σήμερα καθώς και για 1-2 χρόνια (Σχήμα 13.21).

Σχήμα 13.21: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα του χορού».

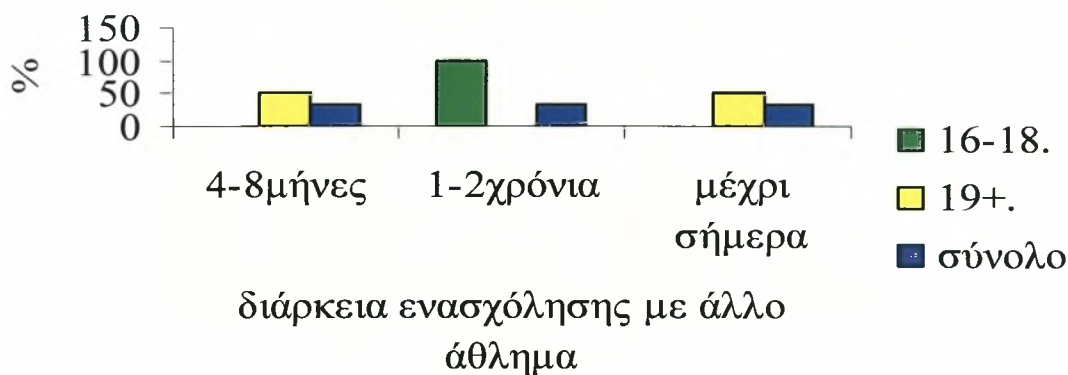
Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των αθλητών το 19,2% ασχολήθηκε με τη δραστηριότητα του γυμναστηρίου. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 50% ενασχολείται μέχρι και σήμερα, το 26,7% για 1 - 2 χρόνια, το 13,3% για 3 - 4 χρόνια καθώς και 1 - 3 μήνες και το 6,7% για 5 - 8 χρόνια. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολήθηκε για 1 - 2 χρόνια. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) ασχολείται μέχρι σήμερα και το μικρότερο ποσοστό (25,0%) για 1 - 3 μήνες καθώς και 5 - 8 χρόνια. Ακόμα και στην μεγαλύτερη ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (40,0%) ασχολείται μέχρι σήμερα καθώς και για 3 - 4 χρόνια και το μικρότερο ποσοστό 20,0% για 1 - 2 χρόνια. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (40,0%) ασχολείται μέχρι και σήμερα καθώς και για 1-2 χρόνια και το μικρότερο ποσοστό 20% για 1 - 3 μήνες (Σχήμα 13.22).

Σχήμα 13.22: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση στο άθλημα στη δραστηριότητα του γυμναστηρίου».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των αθλητών το 3,8% ασχολήθηκε με κάποιο άλλο άθλημα. Όσο αναφορά τη χρονική διάρκεια ενασχόλησης τους το ποσοστό 33,3% ενασχολείται μέχρι και σήμερα, για 1 - 2 χρόνια καθώς και για 4 - 8 μήνες. Στην

ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) ασχολήθηκε για 1-2 χρόνια. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (20,0%) ασχολείται μέχρι σήμερα καθώς και για 4 - 8 μήνες (Σχήμα 13.23).

Σχήμα 13.23: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών σχετικά με «την ενασχόληση σε κάποιο άλλο άθλημα».

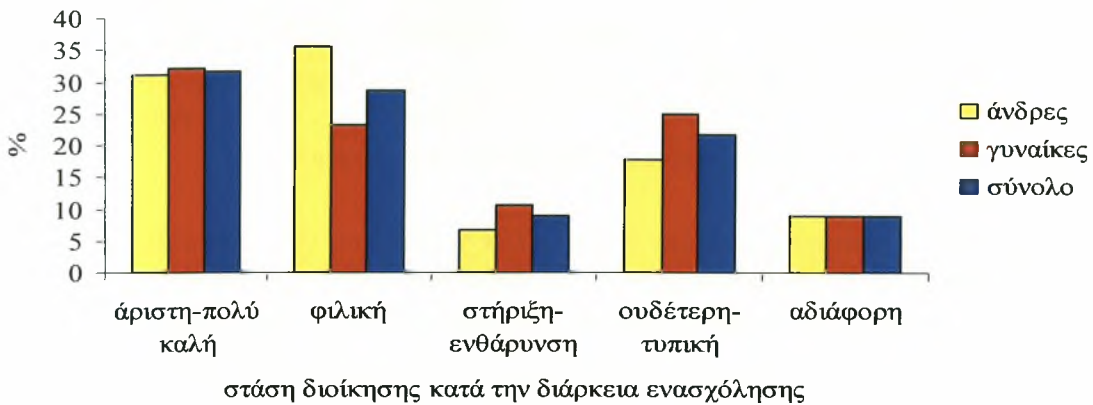
Ε' ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

Αντίληψη των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών για την στάση των διοικούντων, προπονητών, γονέων και φίλων.

Βάσει της ερώτησης 14 του ερωτηματολογίου σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης διοικούντων, προπονητών, γονέων και φίλων έναντι των αθλητών-τριών, πριν και μετά την εγκατάλειψη της αγωνιστικής τους δραστηριότητας» οι πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες, κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα, αξιολόγησαν με ελεύθερο τρόπο την σχέση τους με τους προαναφερθέντες, μέσω ανοικτής ερωτήσεως. Κατόπιν και με σκοπό τον αρτιότερο χειρισμό της πληροφορίας, οι απαντήσεις κωδικοποιήθηκαν.

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης διοίκησης κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το ποσοστό 31,7% την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή, το 28,7% ως φιλική, το 21,8% ως ουδέτερη-τυπική, το 8,9% ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το ίδιο ποσοστό 8,9% ως αδιάφορη.

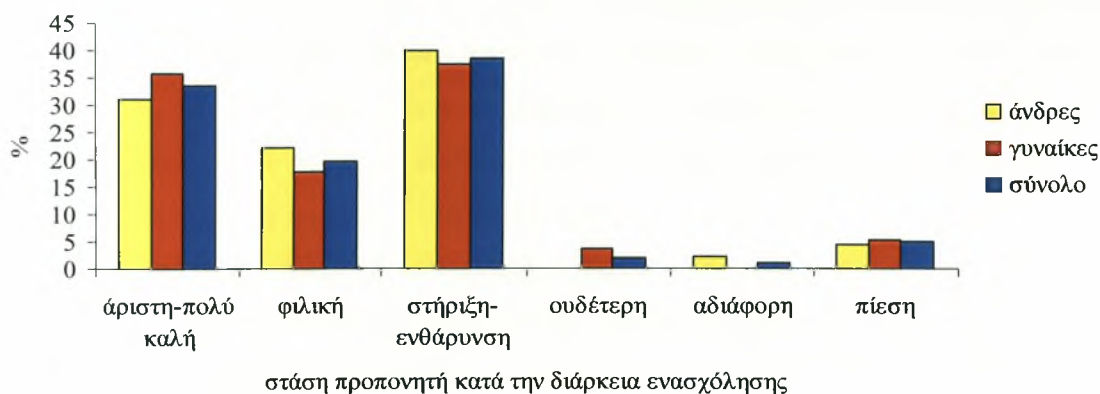
Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (31,1%) την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή και το μικρότερο ποσοστό τους 6,7% ως στηρικτική-ενθαρρυντική. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (32,1%) την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή και το μικρότερο ποσοστό 8,9% ως αδιάφορη (Σχήμα 14).

Σχήμα 14: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης διοικούντων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάση του προπονητή κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 38,6% την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική, το 33,7% ως άριστη-πολύ καλή, το 19,8% ως φιλική, το 5,0% ως πιεστική, το 2,0% ως ουδέτερη και το 1,0% ως αδιάφορη.

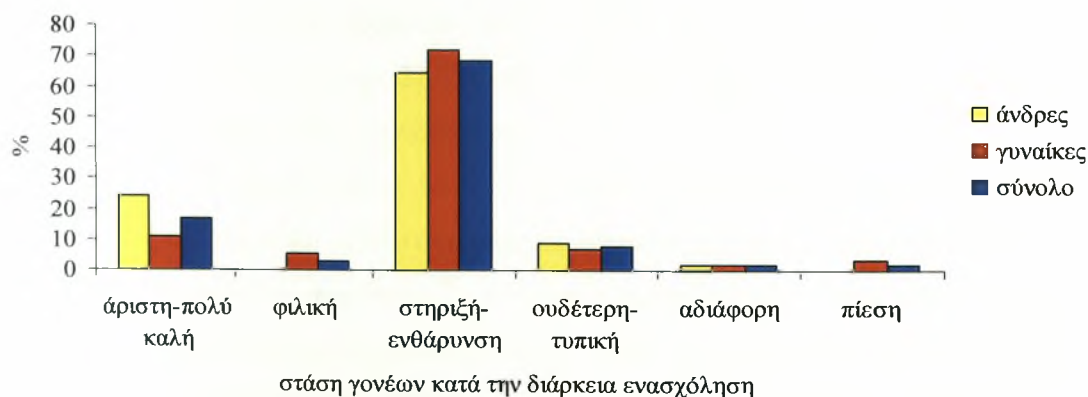
Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (31,1%) την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή και το μικρότερο ποσοστό τους 2,2% ως αδιάφορη. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (35,7%) την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή και το μικρότερο ποσοστό 3,6% ως ουδέτερη (Σχήμα 14.1).

Σχήμα 14.1: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης προπονητή έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης των γονέων κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 68,3% την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική, το 16,8% ως άριστη-πολύ καλή, το 7,9% ως ουδέτερη-τυπική, το 3,0% την ως φιλική, το 2,0% ως αδιάφορη καθώς και το ίδιο ποσοστό 2,0% ως πιεστική.

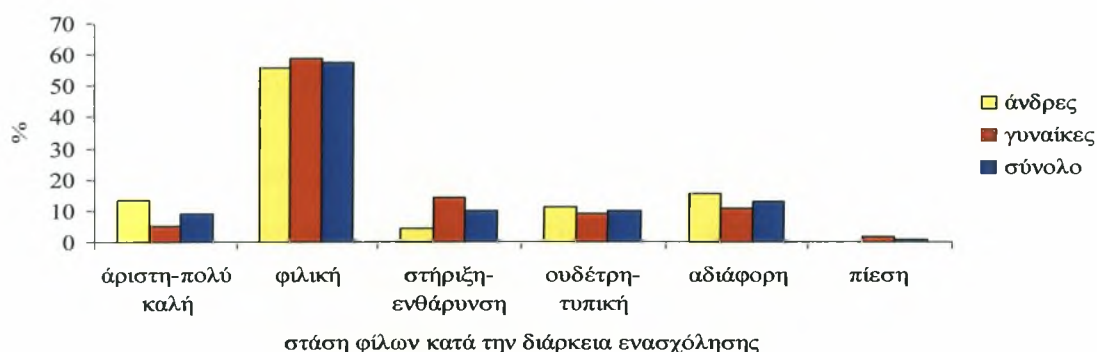
Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (64,4%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό τους 2,2% ως αδιάφορη. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (71,4%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό 2,0% ως αδιάφορη καθώς και ως πιεστική (Σχήμα 14.2).

Σχήμα 14.2: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης γονέων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάση των φίλων κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 57,4% των πρώην κολυμβητών-τριών την αξιολόγησε ως φιλική, το 12,9% ως αδιάφορη, το 9,9% ως ουδέτερη-τυπική καθώς και το ίδιο ποσοστό 9,9% ως στηρικτική- ενθαρρυντική και το 1,0% ως πιεστική.

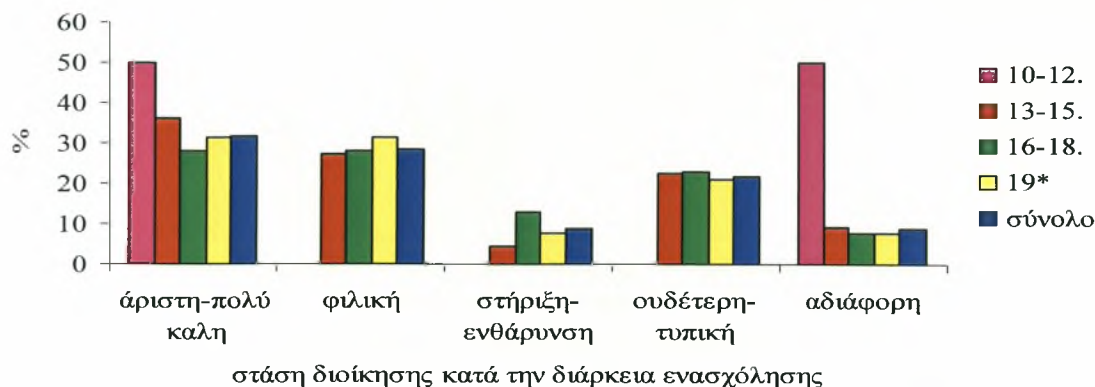
Το μεγαλύτερο ποσοστό των αντρών (55,6%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό τους 4,4% ως αδιάφορη. Στις γυναίκες, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό (58,9%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 1,8% ως πιεστική (Σχήμα 14.3).

Σχήμα 14.3: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης φίλων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάση της διοίκησης κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 31,7% την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή, το 28,7% ως φιλική, το 21,8% ως ουδέτερη-τυπική, το 8,9% ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το ίδιο 8,9% ως αδιάφορη.

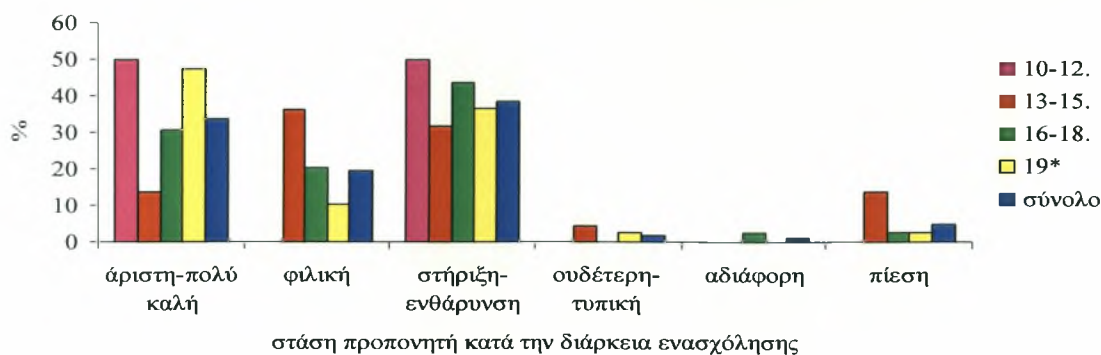
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή καθώς και ως αδιάφορη. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (36,4%) την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή και το μικρότερο ποσοστό 4,5% ως στηρικτική-ενθαρρυντική. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (28,2%) την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή καθώς και φιλική και το μικρότερο ποσοστό 7,7% ως αδιάφορη. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (31,6%) την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή καθώς και φιλική και το μικρότερο ποσοστό 7,9% ως στηρικτική-ενθαρρυντική καθώς και ως αδιάφορη (Σχήμα 14.4).

Σχήμα 14.4: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης διοικούντων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης του προπονητή κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 38,6% την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική, το 33,7% ως άριστη – πολύ καλή, το 19,8% ως φιλική, το 5,0% ως πειστική, το 2,0% ως ουδέτερη και το 1,0% ως αδιάφορη.

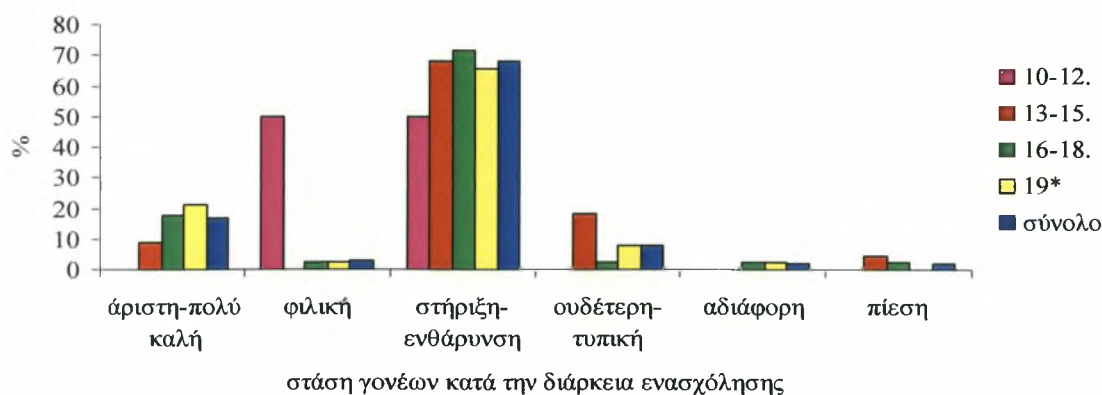
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή καθώς και ως στηρικτική-ενθαρρυντική. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (36,4%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 4,5% ως ουδέτερη. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (43,6%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό 2,6% ως αδιάφορη καθώς και ως πειστική. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (47,4%) την αξιολόγησε ως άριστη-πολύ καλή και το μικρότερο ποσοστό 2,6% ως ουδέτερη καθώς και ως πειστική (Σχήμα 14.5).

Σχήμα 14.5: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης προπονητή έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης των γονέων κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 68,3% την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική. Το 16,8% ως άριστη-πολύ καλή, το 7,9% ως ουδέτερη-τυπική, το 3,0% ως φιλική, το 2,0% ως αδιάφορη καθώς και το ίδιο ποσοστό 2,0% ως πιεστική.

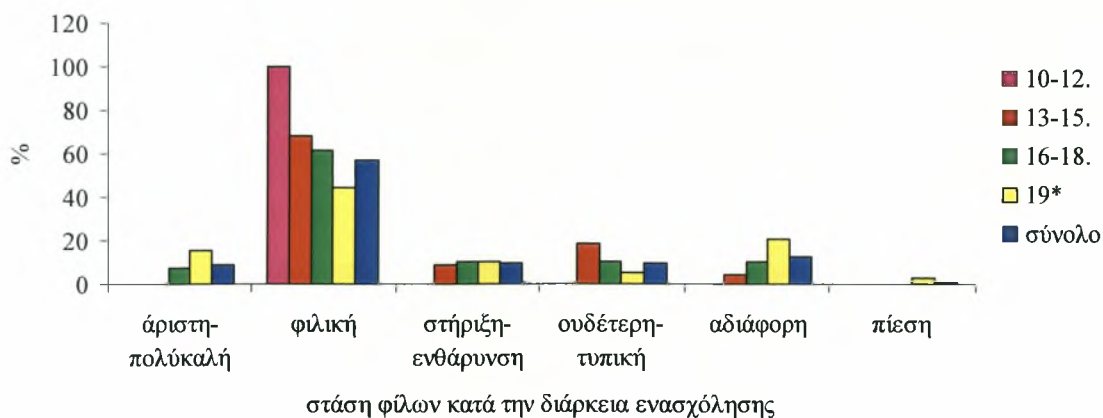
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) την αξιολόγησε ως φιλική καθώς και στηρικτική-ενθαρρυντική. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (68,2%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό 4,5% ως πιεστική. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (71,8%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό 2,6% ως φιλική, ουδέτερη, αδιάφορη καθώς και πιεστική. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (65,8%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό 2,6% ως φιλική καθώς και ως αδιάφορη (Σχήμα 14.6).

Σχήμα 14.6: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης γονέων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης των φίλων κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 57,4% την αξιολόγησε ως φιλική την, το 12,9% ως αδιάφορη, το 9,9% ως ουδέτερη-τυπική καθώς και το ίδιο ποσοστό 9,9% ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το 1,0% ως πιεστική.

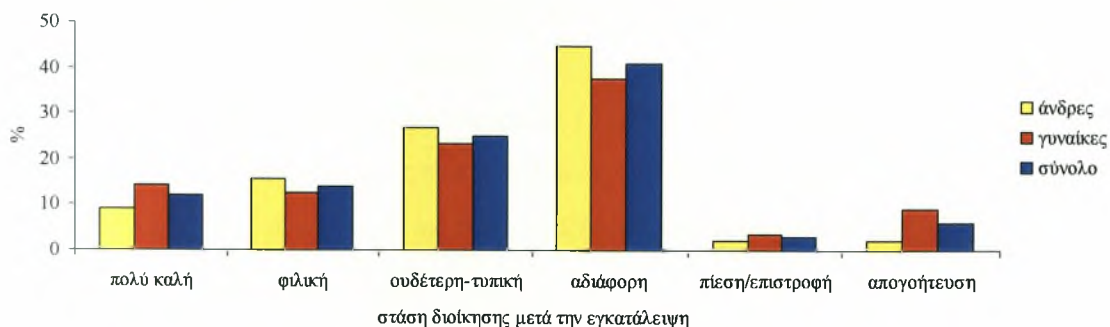
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) την αξιολόγησε ως φιλική. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (68,2%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 4,5% ως αδιάφορη. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (61,5%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 7,7% ως άριστη – πολύ καλή. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (44,7%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 2,6% ως πιεστική (Σχήμα 14.7).

Σχήμα 14.7: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης φίλων έναντι των αθλητών-τριών» κατά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης της διοίκησης μετά την εγκατάλειψη του αθλήματος προκύπτει ότι, το 40,6% την αξιολόγησε ως αδιάφορη, το 24,8% ως ουδέτερη-τυπική, το 13,9% ως φιλική, το 11,9% ως πολύ καλή, το 5,9% ως απογοήτευση όσο αναφορά την απόφαση τους για εγκατάλειψη του αθλήματος, το 30,% ως πίεση για επιστροφή στο άθλημα τους.

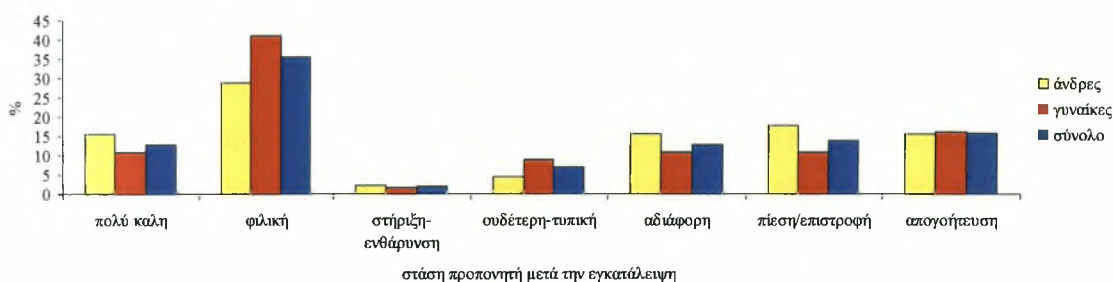
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (44,4%) την αξιολόγησε ως αδιάφορη και στο μικρότερο ποσοστό 2,2% ως πίεση για επιστροφή καθώς και ως αδιάφορη. Στις γυναίκες, το μεγαλύτερο ποσοστό (37,5%) την αξιολόγησε ως αδιάφορη και το μικρότερο ποσοστό 3,6% ως πίεση για επιστροφή (Σχήμα 14.8).

Σχήμα 14.8: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης διοικούντων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάση του προπονητή μετά την εγκατάλειψη του αθλήματος προκύπτει ότι, το 35,6% την αξιολόγησε ως φιλική, το 15,8% ως απογοήτευση, το 13,9% ως πίεση για επιστροφή, το 12,9% ως πολύ καλή, το ίδιο ποσοστό 12,9% ως αδιάφορη και το 2,0% ως στηρικτική-ενθαρρυντική.

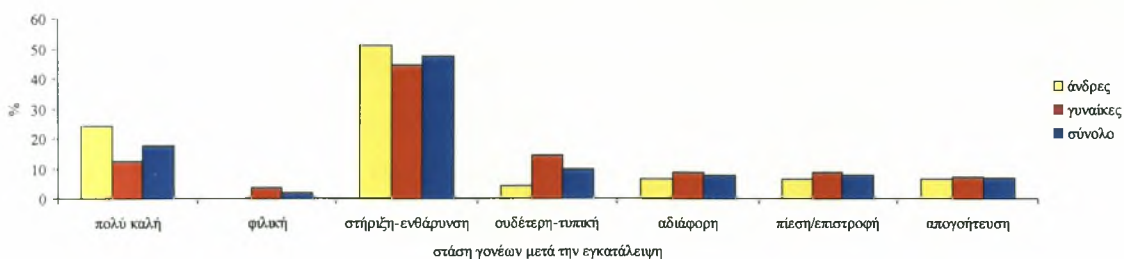
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (28,9%) την αξιολόγησε ως φιλική, και το μικρότερο ποσοστό 2,2% ως στηρικτική-ενθαρρυντική. Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (41,1%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 1,8% ως στηρικτική-ενθαρρυντική (Σχήμα 14.9).

Σχήμα 14.9: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης προπονητή έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας..

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάση των γονέων μετά την εγκατάλειψη του αθλήματος προκύπτει ότι, το 47,5% την αξιολόγησε στηρικτική-ενθαρρυντική, το 17,8% ως πολύ καλή, το 9,9% ως ουδέτερη-τυπική, το 7,9% ως αδιάφορη, το ίδιο ποσοστό 7,9% ως πίεση για επιστροφή στο άθλημα τους και το 2,0% ως φιλική.

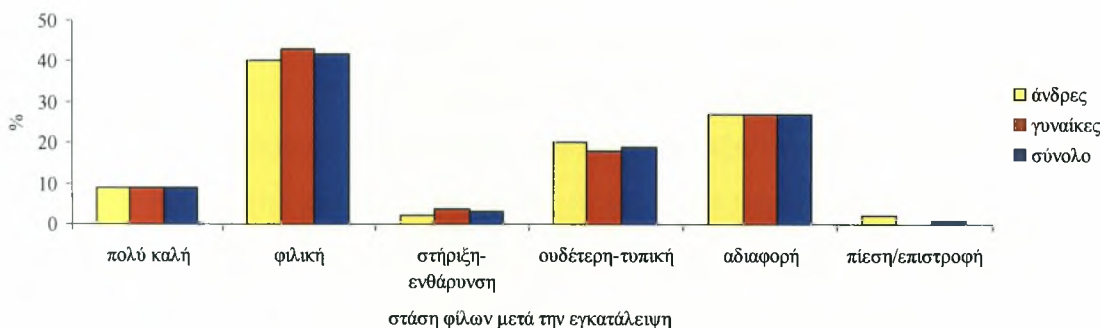
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (51,1%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό 4,4% ως ουδέτερη. Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (44,6%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό τους 3,6% ως φιλική (Σχήμα 14.10).

Σχήμα 14.10: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης γονέων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας..

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης των φίλων μετά την εγκατάλειψη του αθλήματος προκύπτει ότι, το 41,6% την αξιολόγησε ως φιλική, το 26,7% ως αδιάφορη, το 18,8% ως ουδέτερη-τυπική, το 8,9% ως πολύ καλή, το 3,0% ως στηρικτική-ενθαρρυντική, το 1,0% ως πίεση για επιστροφή στο άθλημα.

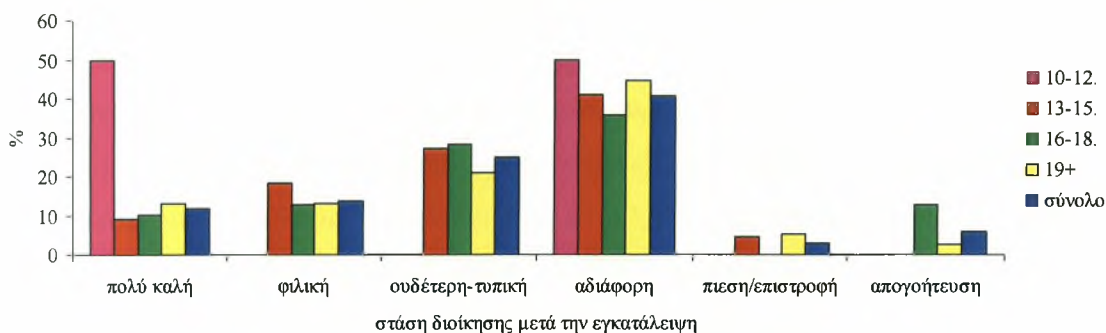
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (40%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 2,2% ως ουδέτερη καθώς και ως πίεση για επιστροφή. Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (42,9%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 3,6% ως στηρικτική-ενθαρρυντική (Σχήμα 14.11).

Σχήμα 14.11: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης φίλων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας..

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης της διοίκησης κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 40,6% την αξιολόγησε ως αδιάφορη, το 24,8% ως ουδέτερη-τυπική, το 13,9% ως φιλική, το 11,9% ως πολύ καλή, το 5,9% ως απογοήτευση για την απόφαση εγκατάλειψης, το 30,% ως πίεση για επιστροφή.

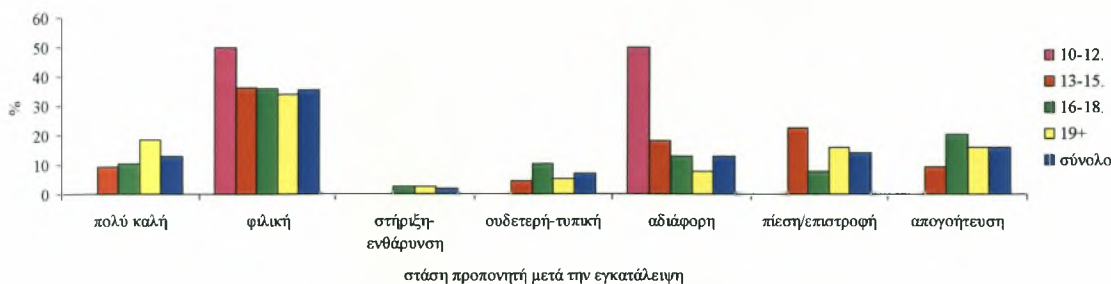
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) την αξιολόγησε ως πολύ καλή καθώς και ως αδιάφορη. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (40,9%) την αξιολόγησε ως αδιάφορη και το μικρότερο ποσοστό 4,5% ως πίεση για επιστροφή. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (35,9%) την αξιολόγησε ως αδιάφορη και το μικρότερο ποσοστό 10,3% ως πολύ καλή. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (44,7%) την αξιολόγησε ως αδιάφορη και το μικρότερο ποσοστό 2,6% ως απογοήτευση για την απόφαση εγκατάλειψης (Σχήμα 14.12).

Σχήμα 14.12: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης διοικούντων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας..

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης του προπονητή κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 35,6% την αξιολόγησε ως φιλική, το 15,8% ως απογοήτευση για την απόφαση, το 13,9% ως πίεση για επιστροφή, το 12,9% ως πολύ καλή, το ίδιο ποσοστό 12,9% ως αδιάφορη, το 2,0% ως στηρικτική-ενθαρρυντική στην απόφαση τους.

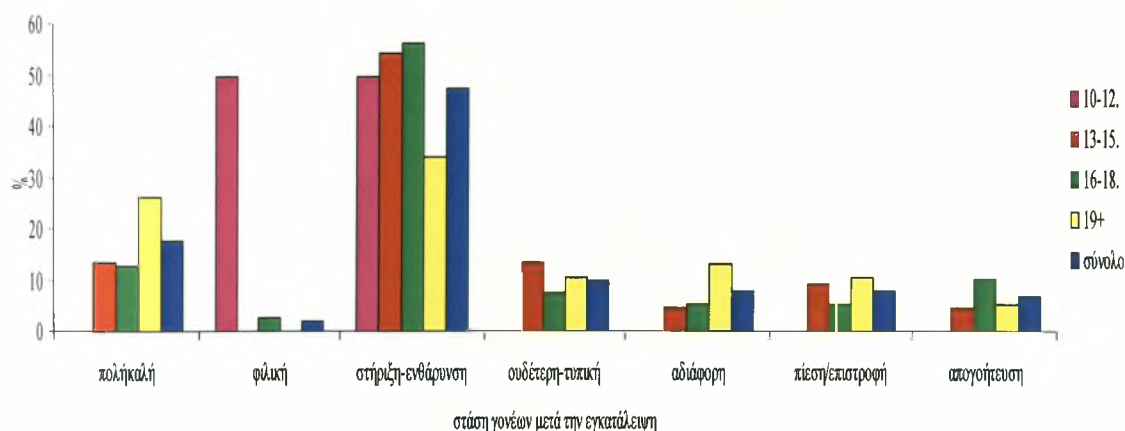
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) την αξιολόγησε ως φιλική καθώς και ως αδιάφορη. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (36,4%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 4,5% ως ουδέτερη-τυπική. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (35,9%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 2,6% ως στηρικτική-ενθαρρυντική. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (34,2%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 2,6% ως στηρικτική-ενθαρρυντική (Σχήμα 14.13).

Σχήμα 14.13: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης προπονητών έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας..

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης των γονέων κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 47,5% την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική, το 17,8% ως πολύ καλή, το 9,9% ως ουδέτερη-τυπική, το 7,9% ως αδιάφορη, το ίδιο 7,9% ως πίεση για επιστροφή, το 2,0% ως φιλική.

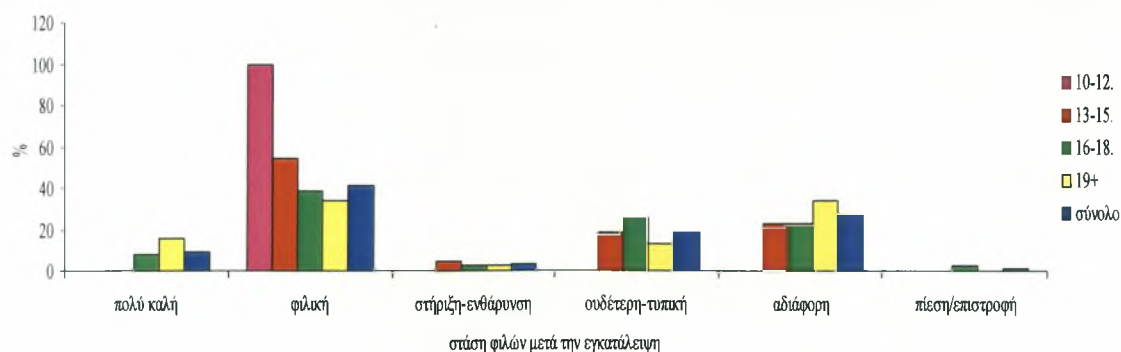
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) την αξιολόγησε ως φιλική καθώς και ως στηρικτική-ενθαρρυντική. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (54,5%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό (4,5%) ως αδιάφορη καθώς και ως απογοήτευση για την απόφαση. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (56,4%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό (2,6%) ως φιλική. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (34,2%) την αξιολόγησε ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το μικρότερο ποσοστό (5,3%) ως απογοήτευση για την απόφαση εγκατάλειψης(Σχήμα 14.14).

Σχήμα 14.14: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης γονέων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας..

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, για την αξιολόγηση της στάσης των φίλων κατά την διάρκεια ενασχόλησης με το άθλημα προκύπτει ότι, το 41,6% την αξιολόγησε ως φιλική, το 26,7% την αξιολόγησε ως αδιάφορη, το 18,8% ως ουδέτερη-τυπική, το 8,9% ως πολύ καλή, το 3,0% ως στηρικτική-ενθαρρυντική και το 1,0% ως πίεση για επιστροφή.

Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) την αξιολόγησε ως φιλική. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (54,5%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 4,5% ως στηρικτική-ενθαρρυντική. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (38,5%) την αξιολόγησε ως φιλική και το μικρότερο ποσοστό 2,6% ως στηρικτική-ενθαρρυντική καθώς και ως πίεση για επιστροφή. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (34,2%) την αξιολόγησε ως φιλική καθώς και ως αδιάφορη και το μικρότερο ποσοστό 2,6% ως στηρικτική-ενθαρρυντική (Σχήμα 14.15).

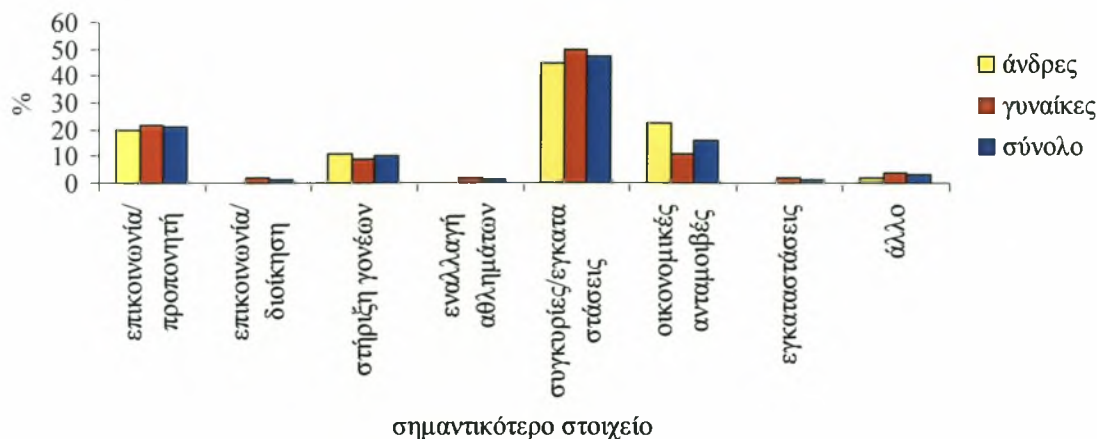
Σχήμα 14.15: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «την πληροφορία για την αντίληψη της στάσης φίλων έναντι των αθλητών-τριών» μετά την διάρκεια ενασχόλησης της αγωνιστικής τους δραστηριότητας..

Σημαντικότερο στοιχείο που θα μπορούσε να συμβάλει στην παράταση της αθλητικής σταδιοδρομίας των αθλητών και αθλητριών στο άθλημα της κολύμβησης.

Βάσει της ερώτησης 15 του ερωτηματολογίου σχετικά με «ποιο πιστεύεις ότι είναι το σημαντικότερο στοιχείο που θα μπορούσε να συμβάλει στην παράταση της αθλητικής σταδιοδρομίας των αθλητών - τριών στο άθλημα της κολύμβησης» οι πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες επέλεξαν σύμφωνα με την κρίση τους, τα στοιχεία παράτασης της αθλητικής τους σταδιοδρομίας. Κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα προκύπτει ότι, ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών το 47,5% αναφέρει το στοιχείο «καλύτερες συγκυρίες» και «πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις», το 20,8% «καλύτερη επικοινωνία και σχέση με τον προπονητή», το 15,8% «μεγαλύτερες οικονομικές ανταμοιβές στις διακρίσεις των κολυμβητών», το 9,9% «περισσότερη συμπαράσταση των γονέων», το 3,0% κάτι άλλο και το 1,0% αναφέρει τα στοιχεία, «συχνότερη επαφή και επικοινωνία με τα στελέχη διοίκησης της ομάδας», «εναλλαγή εκγύμνασης με άλλα αθλήματα για φυσική κατάσταση», καθώς και τις «κτιριακές εγκαταστάσεις».

Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (44,4%) αναφέρει ως σημαντικότερο στοιχείο τις «καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις» και το μικρότερο ποσοστό 2,2% κάτι άλλο. Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) αναφέρει επίσης τις «καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις», και το μικρότερο ποσοστό

1,8% αναφέρει τα στοιχεία, «καλύτερη επικοινωνία με την διοίκηση», την «εναλλαγή αθλημάτων» καθώς και τις «εγκαταστάσεις» (Σχήμα 15).

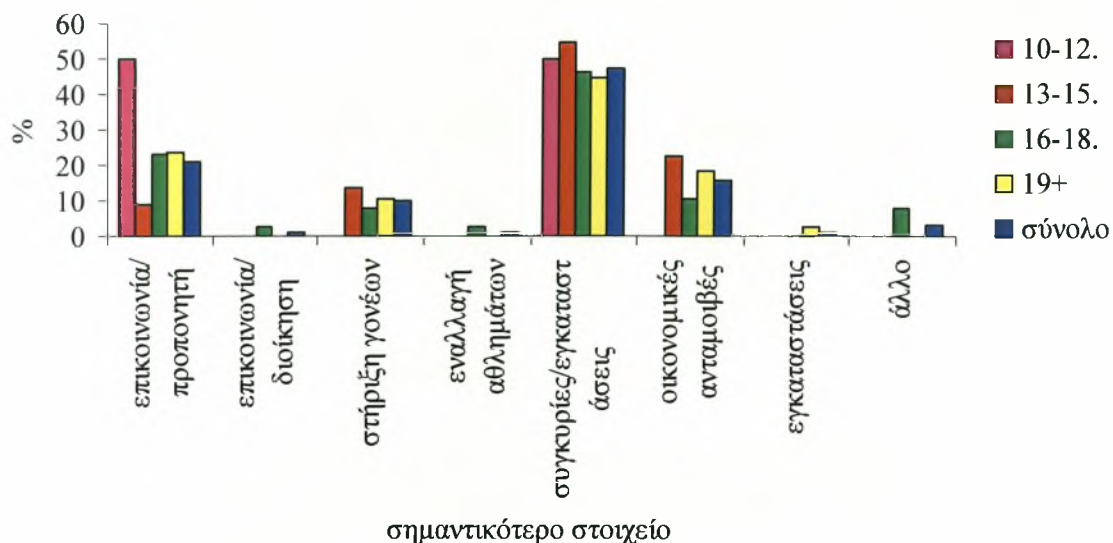

Σχήμα 15: Ποσοστό % των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «ποιο πιστεύεις ότι είναι το σημαντικότερο στοιχείο που θα μπορούσε να συμβάλει στην παράταση της αθλητικής σταδιοδρομίας των αθλητών - τριών στο άθλημα της κολύμβησης».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, προκύπτει ότι, το 47,5% αναφέρει το στοιχείο, καλύτερες συγκυρίες και πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις, το 20,8% καλύτερη επικοινωνία και σχέση με τον προπονητή, το 15,8% μεγαλύτερες οικονομικές ανταμοιβές στις διακρίσεις των κολυμβητών, το 9,9% περισσότερη συμπαράσταση των γονέων, το 3,0% κάτι άλλο και το 1,0% τα στοιχεία, συχνότερη επαφή και επικοινωνία με τα στελέχη διοίκησης της ομάδας, εναλλαγή εκγύμνασης με άλλα αθλήματα για φυσική κατάσταση, καθώς και τις κτιριακές εγκαταστάσεις.

Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) αναφέρει ως σημαντικότερο στοιχείο, τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις καθώς και την επικοινωνία με τον προπονητή. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (54,5%) τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις και το μικρότερο ποσοστό 2,2% την επικοινωνία με τον προπονητή. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (46,2%) τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις και το μικρότερο ποσοστό 2,6% την επικοινωνία με την διοίκηση καθώς και την εναλλαγή αθλημάτων. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (44,7%) τις καλύτερες συγκυρίες και

τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις και το μικρότερο ποσοστό 2,6% τις κτιριακές εγκαταστάσεις (Σχήμα 15.1).

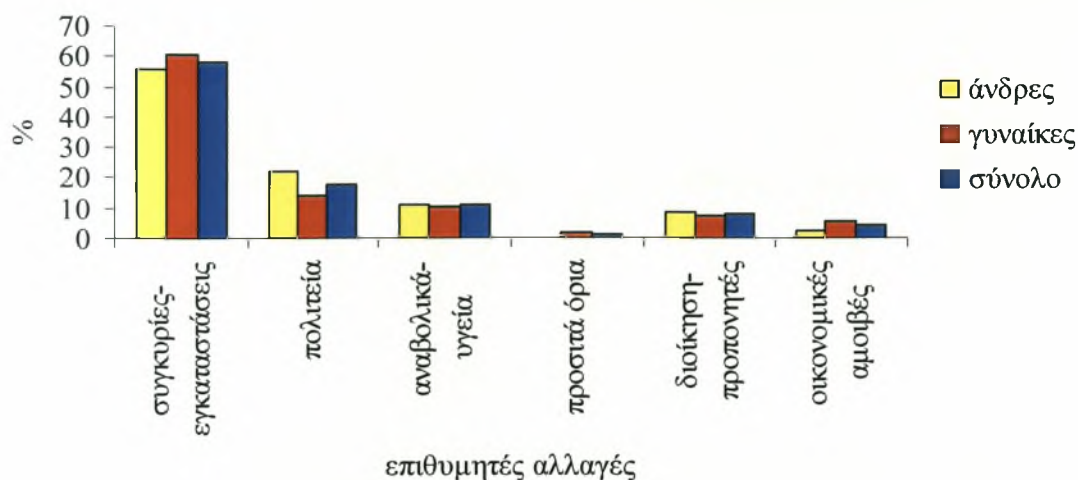

Σχήμα 15.1: Ποσοστό % ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «ποιο πιστεύεις ότι είναι το σημαντικότερο στοιχείο που θα μπορούσε να συμβάλει στην παράταση της αθλητικής σταδιοδρομίας των αθλητών - τριών στο άθλημα της κολύμβησης».

Προτάσεις κολυμβητών και κολυμβητριών

Βάσει της ερώτησης 16 του ερωτηματολογίου σχετικά με «τις προτάσεις των κολυμβητών και κολυμβητριών για το άθλημα της κολύμβησης» οι πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες σε ανοιχτή ερώτηση, διατύπωσαν σύμφωνα με την κρίση τους αρκετές αξιόλογες προτάσεις για την βελτίωση των συνθηκών στο χώρο άθλησης της κολύμβησης καθώς και για την επιμήκυνση της αθλητικής σταδιοδρομίας των νέων αθλητών-τριών. Κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα προκύπτει ότι, ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών το 58,4% πρότεινε τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις, το 17,8% το μεγαλύτερο ενδιαφέρον από την πολιτεία, το 10,9% το πρόβλημα των αναβολικών, το 7,9% τις σχέσεις των στελεχών της διοίκησης και των προπονητών, το 4,0% τις μεγαλύτερες οικονομικές ανταμοιβές και το 1,0% τα πιο προσιτά όρια στις διοργανώσεις.

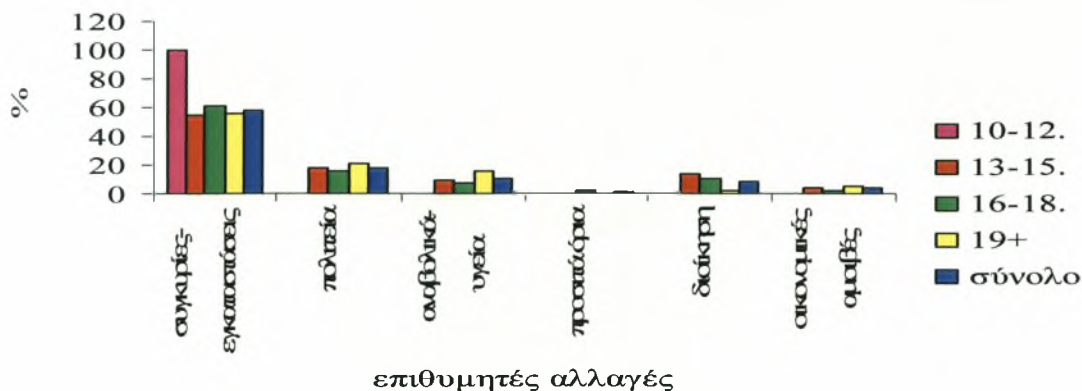
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (55,6%) πρότεινε τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις και το μικρότερο ποσοστό 2,2% τις οικονομικές αμοιβές. Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (60,7%) πρότεινε τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις και το μικρότερο ποσοστό 1,8% τα πιο προσιτά όρια στους αγώνες (Σχήμα 16).

Σχήμα 16: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις προτάσεις των κολυμβητών και κολυμβητριών για το άθλημα της κολύμβησης».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών προκύπτει ότι, το 58,4% πρότεινε τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις, το 17,8% το μεγαλύτερο ενδιαφέρον από την πολιτεία, το 10,9% το πρόβλημα των αναβολικών, το 7,9% τις σχέσεις των στελεχών της διοίκησης και των προπονητών, το 4,0% τις μεγαλύτερες οικονομικές ανταμοιβές και το 1,0% τα πιο προσιτά όρια στις διοργανώσεις.

Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) πρότεινε τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (54,5%) επίσης τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις και το μικρότερο ποσοστό 4,5% τις καλύτερες οικονομικές ανταμοιβές. Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (61,5%) τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις και το μικρότερο ποσοστό 2,6% τα πιο προσιτά όρια καθώς και τις καλύτερες οικονομικές ανταμοιβές. Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (55,3%) τις καλύτερες συγκυρίες και τις πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις και το μικρότερο ποσοστό 2,6% την εναλλαγή των διοικήσεων των συλλόγων (Σχήμα 16.1).

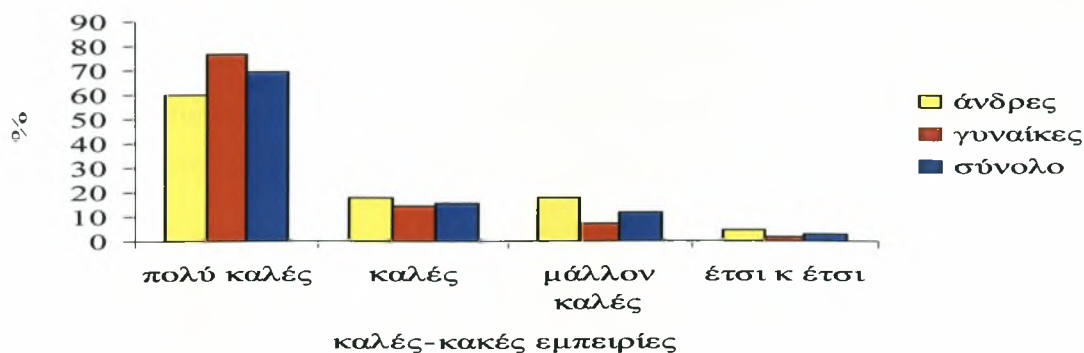

Σχήμα 16.1: Ποσοστό % ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις προτάσεις των κολυμβητών και κολυμβητριών για το άθλημα της κολύμβησης».

Στάση των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών ως προς το άθλημα της κολύμβησης.

Βάσει της ερώτησης 17 του ερωτηματολογίου σχετικά με «τις εμπειρίες που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης» αξιολογήθηκε η εμπειρία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σε μια επταβάθμια κλίμακα Likert, η οποία εμπεριέχει πέντε υποερωτήσεις με παρόμοιο νόημα και διαφορετική χρήση λόγου. Οι ερωτήσεις είχαν τιμές από το 1 έως το 7 (πολύ καλές=7, πολύ κακές=1), (πολύ θετικές=7, πολύ αρνητικές=1), (πολύ ευχάριστες=7, πολύ δυσάρεστες=1), (πολύ όμορφες=7, πολύ άσχημες=1), (πολύ χρήσιμες=7, πολύ άχρηστες=1). Κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα σχετικά με τις εμπειρίες «καλές – κακές» προκύπτει ότι, ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών το 69,3% είχε εμπειρίες «πολύ καλές», το 15,8% «καλές», το 11,3% «μάλλον καλές» και το 3,0% «έτσι και έτσι».

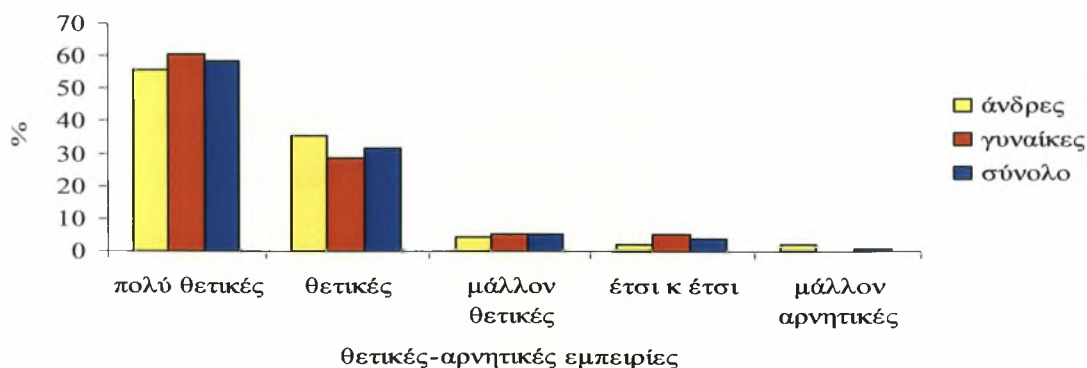
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (60%) είχε εμπειρίες «πολύ καλές» και το μικρότερο ποσοστό 4,4% «έτσι και έτσι». Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (76,8%) είχε εμπειρίες «πολύ καλές» και το μικρότερο ποσοστό 1,8% «έτσι και έτσι» (Σχήμα 17).

Σχήμα 17: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, καλές-κακές, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβηση».

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών και σχετικά με τις εμπειρίες «θετικές- αρνητικές» προκύπτει ότι, το 58,4% είχε εμπειρίες «πολύ θετικές», το 31,7% «θετικές», το 5,0% «μάλλον θετικές», το 4,0% «έτσι και έτσι» και το 1,0% «αρνητικές».

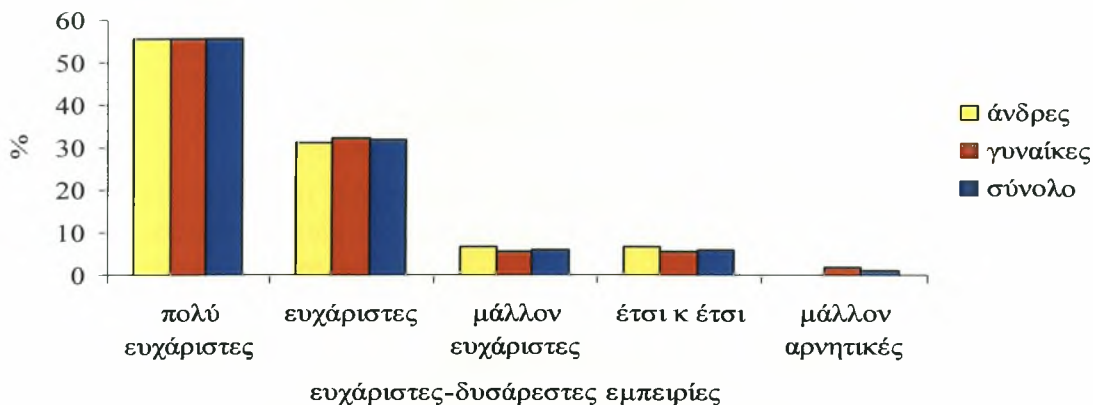
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (55,6%) είχε εμπειρίες «πολύ θετικές» και το μικρότερο ποσοστό 2,2% «έτσι και έτσι» καθώς και «μάλλον αρνητικές». Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (60,7%) είχε εμπειρίες «πολύ θετικές» και το μικρότερο ποσοστό 1,0% «μάλλον αρνητικές» (Σχήμα 17.1).

Σχήμα 17.1: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, θετικές-αρνητικές, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβηση».

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών και σχετικά με τις εμπειρίες «ευχάριστες - δυσάρεστες» προκύπτει ότι, το 55,4% είχε εμπειρίες «πολύ ευχάριστες», το 31,7% «ευχάριστες» το ποσοστό 5,9% «μάλλον ευχάριστες» και το 1,0% «μάλλον δυσάρεστες».

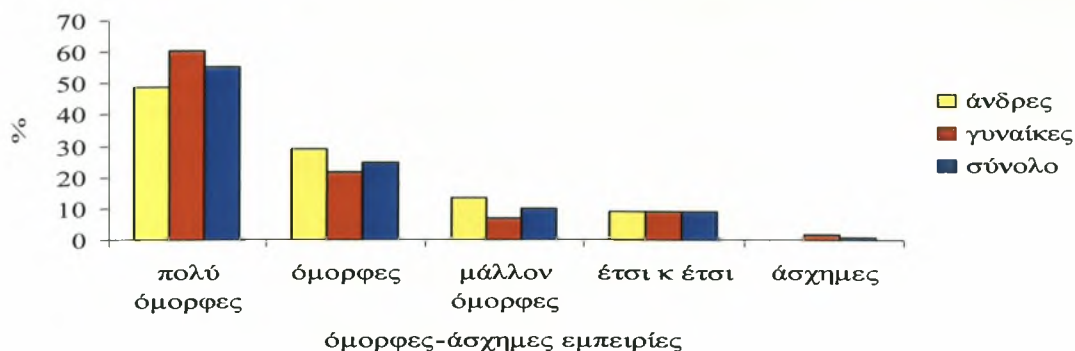
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (55,6%) είχε εμπειρίες «πολύ ευχάριστες» και το μικρότερο ποσοστό 6,7% «μάλλον ευχάριστες» καθώς και «έτσι και έτσι». Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (55,4%) είχε εμπειρίες «πολύ ευχάριστες» και το μικρότερο ποσοστό 1,0% «μάλλον δυσάρεστες» (Σχήμα 17.2).

Σχήμα 17.2: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, ευχάριστες-δυσάρεστες, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβηση».

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών και σχετικά με τις εμπειρίες «όμορφες - άσχημες» προκύπτει ότι, το 55,4% είχε εμπειρίες «πολύ όμορφες», το 24,8% «όμορφες», το 9,9% «μάλλον όμορφες», το 8,9% «έτσι και έτσι» και το 1,0% «μάλλον άσχημες».

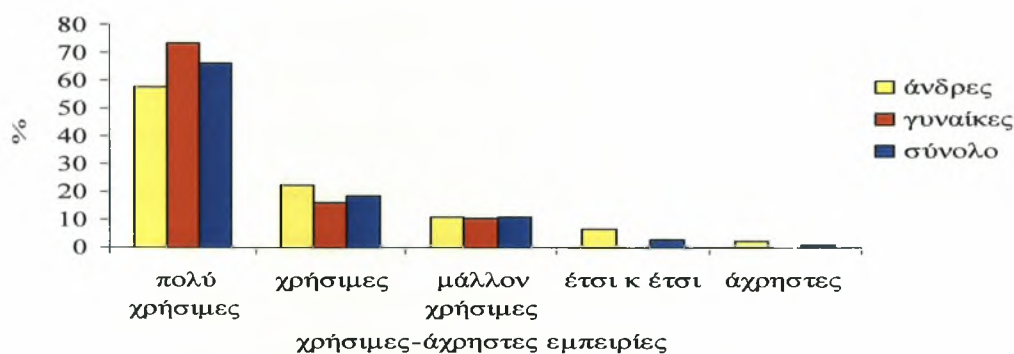
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (48,9%) είχε εμπειρίες «πολύ όμορφες» και το μικρότερο ποσοστό 8,9% «έτσι και έτσι». Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (60,7%) είχε εμπειρίες «πολύ όμορφες» και το μικρότερο ποσοστό 1,0% «μάλλον άσχημες» (Σχήμα 17.3).

Σχήμα 17.3: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, όμορφες-άσχημες, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβηση».

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών και σχετικά με τις εμπειρίες «χρήσιμες - άχρηστες» προκύπτει ότι, το 66,3% είχε εμπειρίες «πολύ χρήσιμες», το 18,8% «χρήσιμες», το 10,9% «μάλλον χρήσιμες», το 3,0% «έτσι και έτσι» και το 1,0% «άχρηστες».

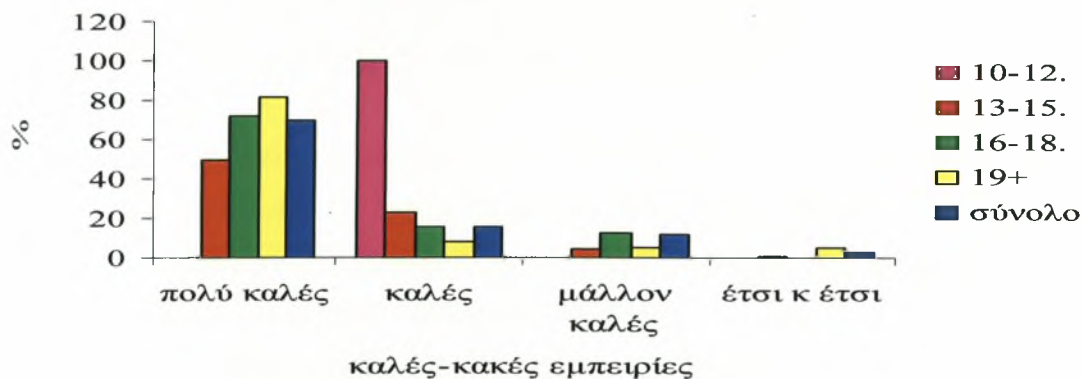
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (57,8%) είχε εμπειρίες «πολύ χρήσιμες» και το μικρότερο ποσοστό τους 2,2% «άχρηστες». Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (73,2%) είχε εμπειρίες «πολύ χρήσιμες» και το μικρότερο ποσοστό 1,0% «άχρηστες» (Σχήμα 17.4).

Σχήμα 17.4: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, χρήσιμες-άχρηστες, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβηση».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών και σχετικά με τις εμπειρίες «καλές –κακές», προκύπτει ότι, το 69,3% είχε εμπειρίες «πολύ καλές», το 15,8% «καλές», το 11,3% «μάλλον καλές» και το 3,0% «έτσι και έτσι».

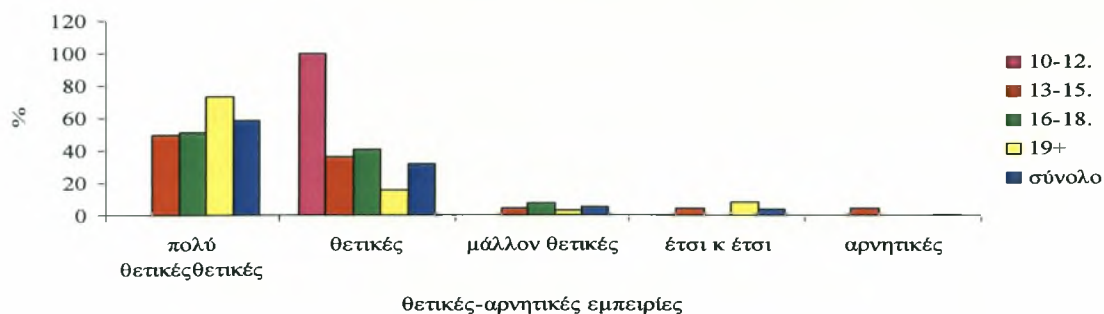
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) είχε εμπειρίες «καλές». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (22,7%) είχε «καλές» και το μικρότερο ποσοστό 1,0% «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (71,8%) είχε «πολύ καλές» και το μικρότερο ποσοστό 12,8% «μάλλον καλές». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (81,6%) είχε «πολύ καλές και το μικρότερο ποσοστό 5,3% «μάλλον καλές» καθώς και «έτσι και έτσι» (Σχήμα 17.5).

Σχήμα 17.5: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, καλές-κακές, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με τις εμπειρίες «θετικές - αρνητικές», προκύπτει ότι, το 58,4% είχε εμπειρίες «πολύ θετικές», το 31,7% «θετικές», το 5,0% «μάλλον θετικές», το 4,0% «έτσι και έτσι» και το 1,0% «αρνητικές».

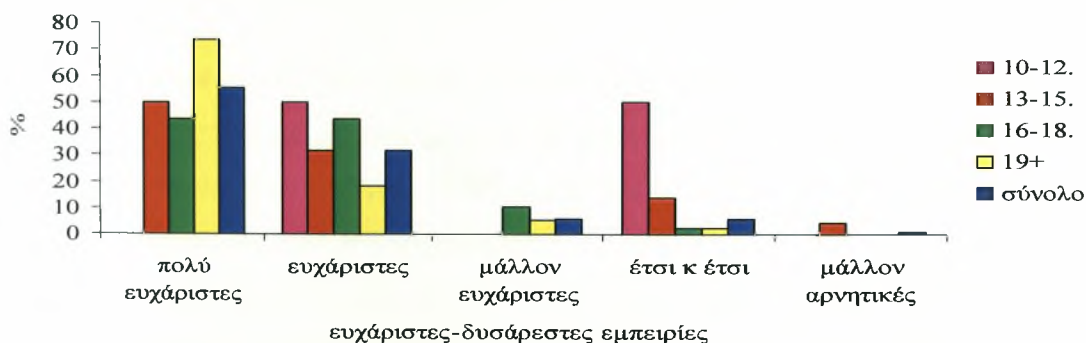
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) είχε «θετικές». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50,0%) είχε «πολύ καλές» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «μάλλον θετικές», «έτσι και έτσι» καθώς και «αρνητικές». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (51,3%) είχε «πολύ θετικές» και το μικρότερο ποσοστό 7,7% «μάλλον θετικές». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (73,3%) είχε «πολύ θετικές» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «μάλλον θετικές» (Σχήμα 17.6).

Σχήμα 17.6: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, θετικές-αρνητικές που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με τις εμπειρίες «ευχάριστες-δυσάρεστες» προκύπτει ότι, το 55,4% είχε εμπειρίες «πολύ ευχάριστες», το 31,7% «ευχάριστες» το ποσοστό 5,9% «μάλλον ευχάριστες» και το 1,0% «μάλλον δυσάρεστες».

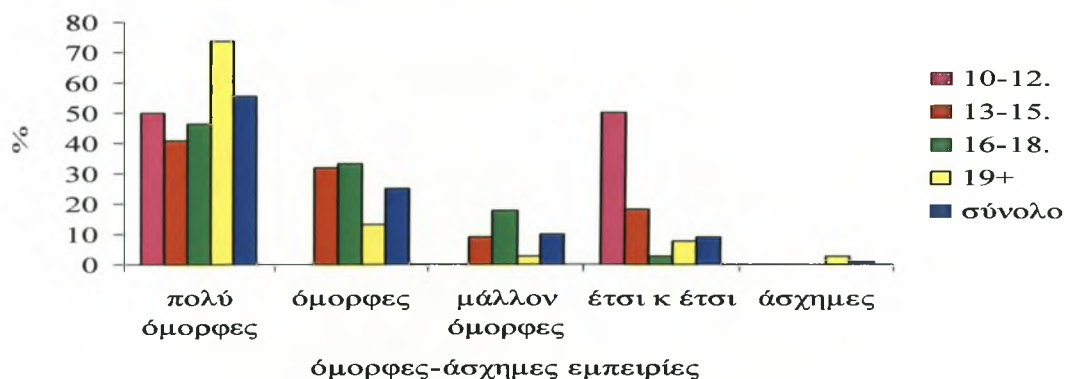
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) είχε «ευχάριστες» καθώς και «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (31,8%) είχε «ευχάριστες» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% είχε «μάλλον αρνητικές». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (43,6%) είχε «πολύ ευχάριστες» καθώς και «ευχάριστες» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% είχε «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (73,3%) είχε «πολύ ευχάριστες» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «έτσι και έτσι» (Σχήμα 17.7).

Σχήμα 17.7: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, ευχάριστες-δυσάρεστες, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με τις εμπειρίες «όμορφες - άσχημες» προκύπτει ότι, το 55,4% είχε εμπειρίες «πολύ όμορφες», το 24,8% «όμορφες», το 9,9% «μάλλον όμορφες», το 8,9% «έτσι και έτσι» και το 1,0% «μάλλον άσχημες».

Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) είχε «πολύ όμορφες» καθώς και «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (40,9%) είχε «πολύ όμορφες» και το μικρότερο ποσοστό 9,1% είχε «μάλλον όμορφες». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (46,2%) είχε «πολύ όμορφες» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% είχε «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (73,3%) είχε «πολύ όμορφες» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «μάλλον όμορφες» καθώς και «έτσι και έτσι» (Σχήμα 17.8).

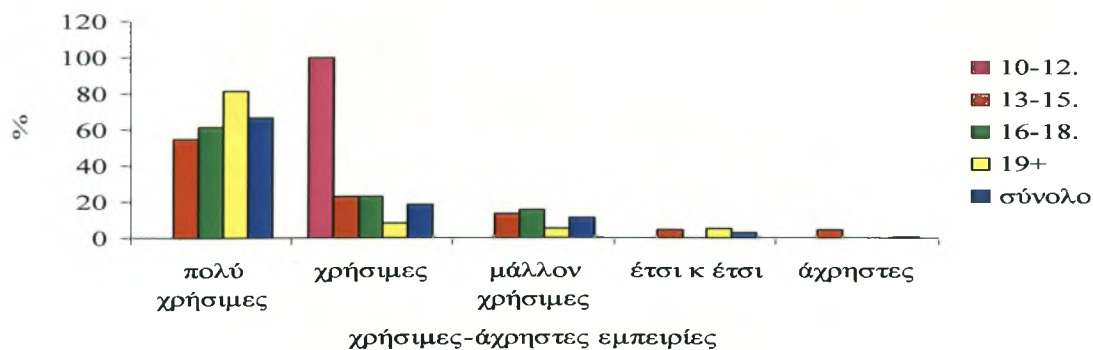

Σχήμα 17.8: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, όμορφες-άσχημες που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με τις εμπειρίες «χρήσιμες - άχρηστες» προκύπτει ότι, το 66,3% είχε εμπειρίες «πολύ χρήσιμες», το 18,8% «χρήσιμες», το 10,9% «μάλλον χρήσιμες», το 3,0% «έτσι και έτσι» και το 1,0% «άχρηστες».

Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) είχε «χρήσιμες». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (54,5%) είχε «πολύ χρήσιμες» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% είχε «έτσι και έτσι» καθώς και «άχρηστες». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (61,5%) είχε «πολύ χρήσιμες» και το μικρότερο ποσοστό 15,4% είχε «μάλλον χρήσιμες». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (81,6%) είχε «πολύ χρήσιμες»

και το μικρότερο ποσοστό 5,3% είχε «μάλλον χρήσιμες» καθώς και «έτσι και έτσι» (Σχήμα 17.9).

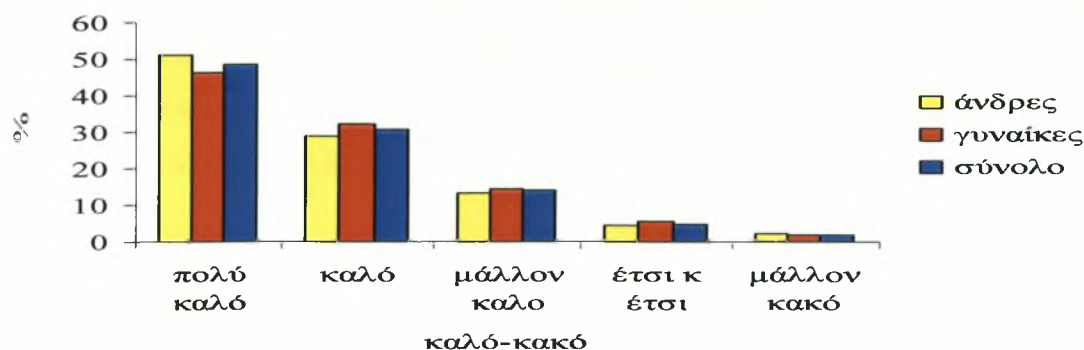

Σχήμα 17.9: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «τις εμπειρίες, χρήσιμες-άχρηστες, που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με το άθλημα της κολύμβησης». Ποσοστό % ανάλογα με την ηλικία, εμπειρίες στο άθλημα της κολύμβησης».

Στάση της συστηματική ενασχόληση των κολυμβητών και κολυμβητριών με το άθλημα.

Βάσει της ερώτησης 18 του ερωτηματολογίου σχετικά με «το πως είναι το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα» αξιολογήθηκε η εμπειρία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σε μια επταβάθμια κλίμακα Likert, η οποία εμπεριέχει πέντε υποερωτήσεις με παρόμοιο νόημα και διαφορετική χρήση λόγου. Οι ερωτήσεις είχαν τιμές από το 1 έως το 7 (πολύ καλό=7, πολύ κακό=1), (πολύ ευχάριστο=7, πολύ δυσάρεστο=1), (πολύ (πολύ χρήσιμο=7, πολύ άχρηστο=1), (πολύ σημαντικό=7, πολύ ασήμαντο=1), (πολύ ενδιαφέρον=7, πολύ βαρετό=1). Κατά τη συμμετοχή τους στην παρούσα έρευνα σχετικά με το να ενασχολείσαι με την κολύμβηση είναι «καλό-κακό», ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών προκύπτει ότι, το 48,5% το θεωρεί «πολύ καλό», το 30,7% «καλό», το 13,9% «μάλλον καλό», το 5,0% «έτσι και έτσι» και το 2,0% «μάλλον κακό».

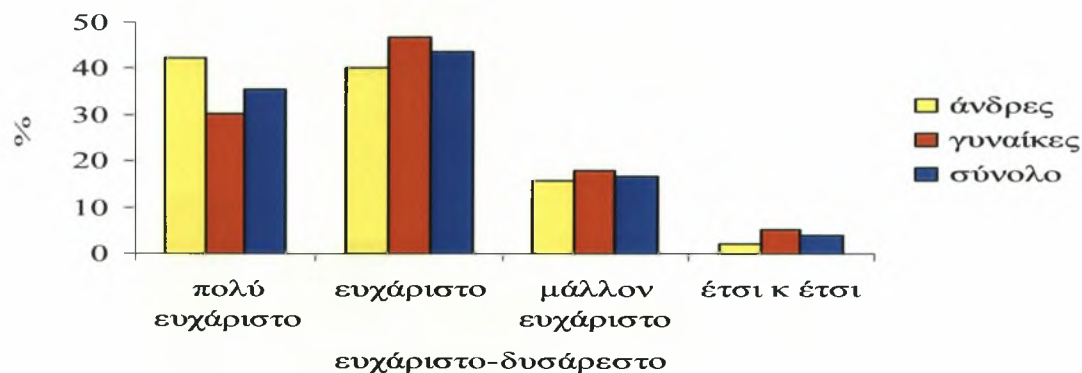
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (51,1%) το θεωρεί «πολύ καλό» και το μικρότερο ποσοστό 2,2% «μάλλον κακό». Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (46,4%) το θεωρεί «πολύ καλό» και το μικρότερο ποσοστό 1,8% «μάλλον κακό» (Σχήμα 18).

Σχήμα 18: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι «καλό-κακό».

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών και σχετικά με το να ενασχολείσαι με την κολύμβηση είναι «ευχάριστο-δυσάρεστο» προκύπτει ότι, το 35,6% το θεωρεί «πολύ ευχάριστο», το 43,6% «ευχάριστο», το 16,8% «μάλλον ευχάριστο» και το 4,0% «έτσι και έτσι».

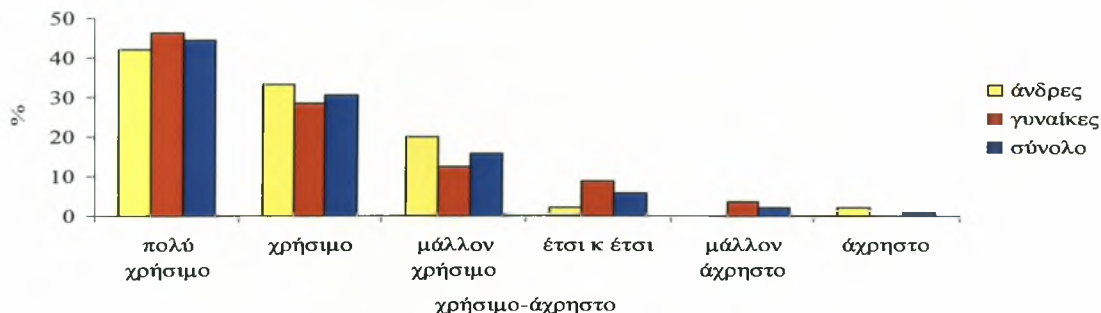
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (42,2%) το θεωρεί «πολύ ευχάριστο» και το μικρότερο ποσοστό τους (2,2%) «έτσι και έτσι». Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (46,6%) το θεωρεί «ευχάριστο» και το μικρότερο ποσοστό 5,4% «έτσι και έτσι» (Σχήμα 18.1).

Σχήμα 18.1: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι «ευχάριστο-δυσάρεστο».

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών και σχετικά με το να ενασχολείσαι με την κολύμβηση είναι «χρήσιμο-άχρηστο» προκύπτει ότι, το 44,6% το θεωρεί «πολύ χρήσιμο», το 30,7% «χρήσιμο», το 15,8% «μάλλον χρήσιμο», το 8,9% «έτσι και έτσι», το 2,0% «μάλλον άχρηστο» και το 1,0% «άχρηστο».

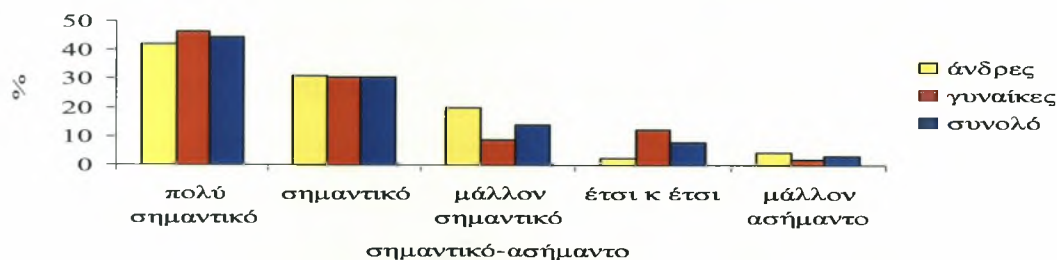
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (42,2%) το θεωρεί «πολύ χρήσιμο» και το μικρότερο ποσοστό 2,2 «έτσι και έτσι» καθώς και «άχρηστο». Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (46,4%) το θεωρεί «πολύ χρήσιμο» και το μικρότερο ποσοστό 3,6% «μάλλον άχρηστο» (Σχήμα 18.2).

Σχήμα 18.2: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι χρήσιμο-άχρηστο».

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών και σχετικά με το να ενασχολείσαι με την κολύμβηση είναι «σημαντικό-ασήμαντο» προκύπτει ότι, το 44,6% το θεωρεί «πολύ σημαντικό», το 30,7% «σημαντικό», το 13,8% «μάλλον σημαντικό», το 7,9% «έτσι και έτσι» και το 3,0% «μάλλον ασήμαντο».

Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (42,2%) το θεωρεί «πολύ σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,2% «έτσι και έτσι». Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (46,4%) το θεωρεί «πολύ σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό τους 1,8% «μάλλον ασήμαντο» (Σχήμα 18.3).

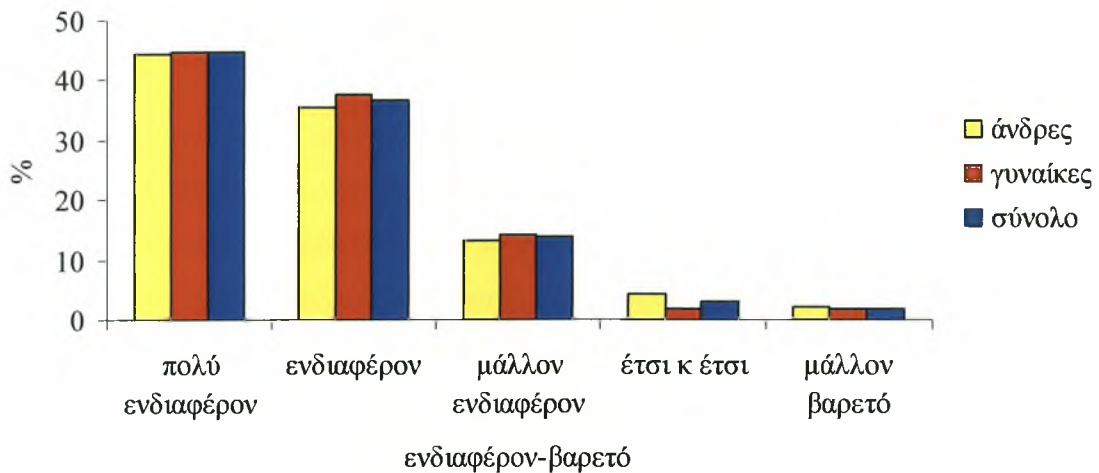

Σχήμα 18.3: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι σημαντικό-ασήμαντο».

Ανεξάρτητα από το φύλο των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών και σχετικά με και το να ενασχολείσαι με την κολύμβηση είναι «ενδιαφέρων-βαρετό» προκύπτει ότι,

το 44,6% το θεωρεί «πολύ ενδιαφέρον», το 36,6% «ενδιαφέρον», το 13,9% «μάλλον ενδιαφέρον», το 3,0% «έτσι και έτσι» και το 2,0% «μάλλον βαρετό».

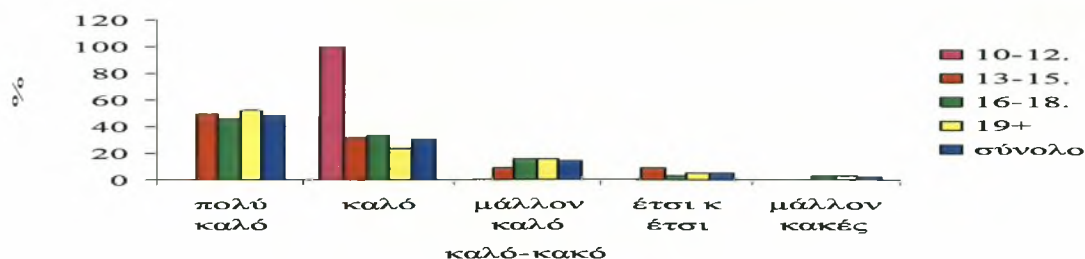
Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (44,4%) το θεωρεί «πολύ ενδιαφέρον» και το μικρότερο ποσοστό 2,2% «μάλλον βαρετό». Στις γυναίκες το μεγαλύτερο ποσοστό (44,6%) το θεωρεί «πολύ ενδιαφέρον» και το μικρότερο ποσοστό 1,8% «έτσι και έτσι» καθώς και «μάλλον βαρετό» (Σχήμα 18.4).

Σχήμα 18.4: Ποσοστό (%) των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι ενδιαφέρον-βαρετό».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με, το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση είναι «καλό-κακό», προκύπτει ότι, το 48,5% το θεωρεί «πολύ καλό», το 30,7% «καλό», το 13,9% «μάλλον καλό», το 5,0% «έτσι και έτσι» και το 2,0% «μάλλον κακό».

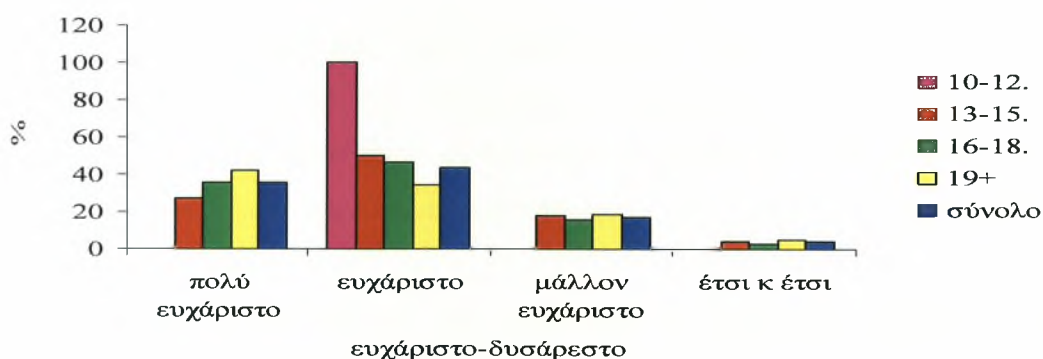
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεωρεί «καλό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (31,8%) το θεωρεί «καλό» και το μικρότερο ποσοστό 9,1% «μάλλον καλό» καθώς και «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (46,2%) το θεωρεί «πολύ καλό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «έτσι και έτσι» καθώς και «μάλλον καλό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (52,6%) το θεωρεί «πολύ καλό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «μάλλον καλό» (Σχήμα 18.5).

Σχήμα 18.5: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι καλό-κακό».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με, το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση είναι «ευχάριστο-δυσάρεστο» προκύπτει ότι, το 35,6% το θεωρεί «πολύ ευχάριστο», το 43,6% «ευχάριστο», το 16,8% «μάλλον ευχάριστο» και το 4,0% «έτσι και έτσι».

Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό των ανδρών (100%) το θεωρεί «ευχάριστο». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (27,3%) το θεωρεί «πολύ ευχάριστο» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (46,2%) το θεωρεί «πολύ ευχάριστο» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «έτσι και έτσι». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (42,1%) το θεωρεί «πολύ ευχάριστο» και το μικρότερο ποσοστό 5,3% «έτσι και έτσι» (Σχήμα 18.6).

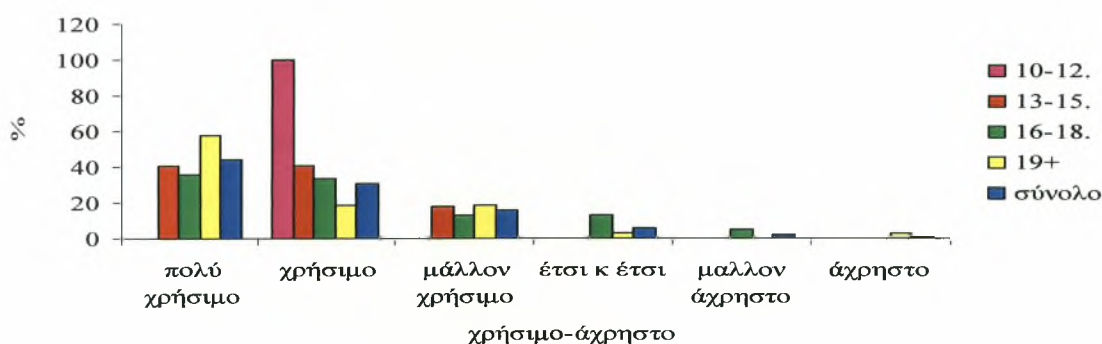

Σχήμα 18.6: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι ευχάριστο-δυσάρεστο».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με, το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση είναι «χρήσιμο-άχρηστο» προκύπτει ότι, το 44,6% το θεωρεί «πολύ χρήσιμο», το 30,7%

«χρήσιμο», το 15,8% «μάλλον χρήσιμο», το 8,9% «έτσι και έτσι», το 2,0% «μάλλον άχρηστο» και το 1,0% «άχρηστο».

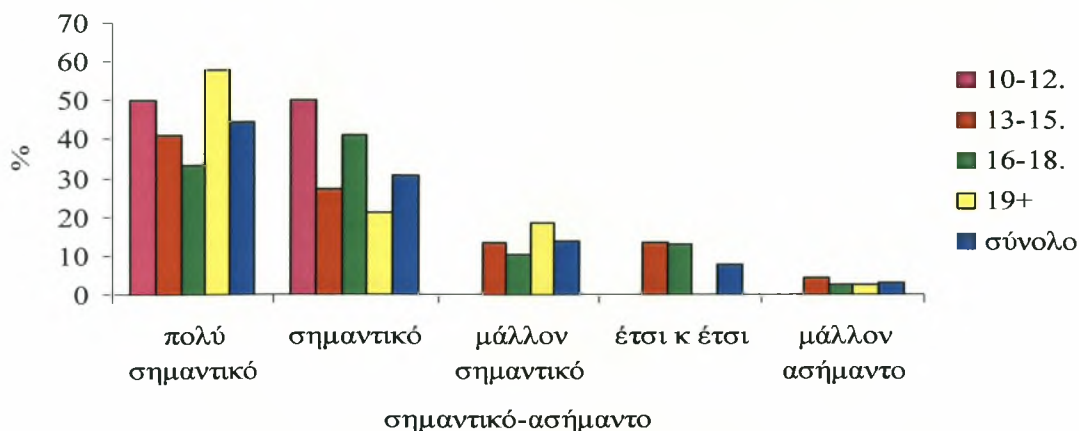
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (100%) το θεωρεί «χρήσιμο». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (40,9%) το θεωρεί «πολύ χρήσιμο» καθώς και «χρήσιμο» και το μικρότερο ποσοστό 18,2% «μάλλον χρήσιμο». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (35,9%) το θεωρεί «πολύ χρήσιμο» και το μικρότερο ποσοστό 5,1% «μάλλον άχρηστο». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (57,9%) το θεωρεί «πολύ χρήσιμο» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «έτσι και έτσι» καθώς και «άχρηστο» (Σχήμα 18.7).

Σχήμα 18.7: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι χρήσιμο-άχρηστο».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με το ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση είναι «σημαντικό-ασήμαντο» προκύπτει ότι, το 44,6% το θεωρεί «πολύ σημαντικό», το 30,7% «σημαντικό», το 13,8% «μάλλον σημαντικό», το 7,9% «έτσι και έτσι» και το 3,0% «μάλλον ασήμαντο».

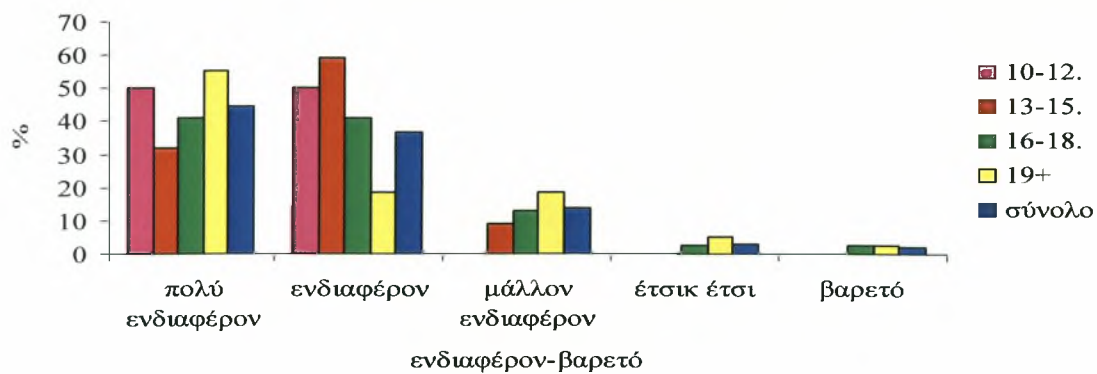
Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) το θεωρεί πολύ σημαντικό» καθώς και «σημαντικό». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (40,9%) το θεωρεί «πολύ σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 4,5% «μάλλον ασήμαντο». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (41,0%) το θεωρεί «σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «μάλλον ασήμαντο». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (57,9%) το θεωρεί «πολύ σημαντικό» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «μάλλον ασήμαντο» (Σχήμα 18.8).

Σχήμα 18.8: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι σημαντικό-ασήμαντο».

Ανεξάρτητα από την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με, το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση είναι «ενδιαφέρων-βαρετό» προκύπτει ότι, το 44,6% το θεωρεί «πολύ ενδιαφέρον», το 36,6% «ενδιαφέρον», το 13,9% «μάλλον ενδιαφέρον», το 3,0% «έτσι και έτσι» και το 2,0% «μάλλον βαρετό».

Στην ηλικία εγκατάλειψης των 10-12 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (50%) το θεωρεί πολύ ενδιαφέρον» καθώς και «ενδιαφέρον». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 13-15 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (59,1%) το θεωρεί «ενδιαφέρον» και το μικρότερο ποσοστό 9,1% «μάλλον ενδιαφέρον». Στην ηλικία εγκατάλειψης των 16-18 ετών το μεγαλύτερο ποσοστό (41,0%) το θεωρεί «ενδιαφέρον» καθώς και «ενδιαφέρον» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «έτσι και έτσι» καθώς και «βαρετό». Στην ηλικία εγκατάλειψης άνω των 19 το μεγαλύτερο ποσοστό (55,3%) το θεωρεί «πολύ ενδιαφέρον» και το μικρότερο ποσοστό 2,6% «βαρετό» (Σχήμα 18.9).

Σχήμα 18.9: Ποσοστό (%) ανάλογα με την ηλικία εγκατάλειψης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, σχετικά με «το να ενασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι ενδιαφέρον-βαρετό».

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Από τα αποτελέσματα της έρευνας φαίνεται ότι δεν υπάρχει μόνο ένα αίτιο αποκλειστικά υπεύθυνο για την εγκατάλειψη της αγωνιστικής δραστηριότητας των κολυμβητών και κολυμβητριών. Αντίθετα, φαίνεται να αλληλεπιδρούν περισσότεροι του ενός παράγοντες με αποτέλεσμα να παραιτείται από την ενεργό δράση.

Ηλικία έναρξης της ενασχόλησης με την κολύμβηση

Το μεγαλύτερο ποσοστό των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών ξεκίνησε την ενασχόληση του με το άθλημα της κολύμβησης στην ηλικία των 7 έως 9 ετών (42,6%), ενώ το μικρότερο ποσοστό (4,0%) παρατηρήθηκε μεταξύ 13 έως 15 ετών.

Αντίθετα σε ένα αντίστοιχα ατομικό άθλημα, στο άθλημα του στίβου, ο Κουκουρής (1989) βρήκε ότι οι αθλητές ξεκίνησαν την συστηματική τους ενασχόληση στα 15 τους χρόνια, ενώ ο Κέλλης (1988) στα 14,2 χρόνια.

Ηλικία επίτευξης της υψηλότερης διάκριση

Το 46,5% των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών πέτυχε την υψηλότερη διάκριση στην ηλικία των 13 έως 15 ετών.

Στη μελέτη του Surawara (1972), για το ατομικό άθλημα του στίβου, αναφέρεται ότι το 38,4% των αθλητών πέτυχε την υψηλότερη διάκριση στην ηλικία των 22 έως 25 ετών, ενώ το 34,4% στην ηλικία 18 έως 21 ετών.

Ηλικία εγκατάλειψης

Η αγωνιστική δράση του αθλήματος της κολύμβησης παρατηρείται ως επί το πλείστον σε ηλικία άνω των 16 ετών. Ωστόσο σύμφωνα με την έρευνα διαπιστώθηκε ότι το 50% των κολυμβητριών εγκατέλειψε το άθλημα σε ηλικία 16 έως 18 ετών, ενώ το 37,6% των κολυμβητών σε ηλικία άνω το 19 ετών. Στην έρευνα του Surawara (1972) η πλειοψηφία των αθλητών και αθλητριών, με προπονητική εμπειρία στο ατομικό άθλημα του στίβου 12 χρόνια, εγκατέλειψε σε ηλικία 26 έως 30 ετών. Σε παρόμοια έρευνα του

Κέλλη (1988) αναφέρεται ως μέση ηλικία εγκατάλειψης τα 21,8 έτη για τους άνδρες και 19,9 έτη για τις γυναίκες.

Μορφωτικό επίπεδο

Σε ότι αφορά το μορφωτικό επίπεδο των κολυμβητών και κολυμβητριών διαπιστώθηκε ότι όλοι κατέχουν κάποιο τίτλο σπουδών. Το 23,8% είναι κάτοχοι απολυτήριου λυκείου, το 62,4% κάτοχοι πτυχίου ανώτατης εκπαίδευσης και το 12,9% κάτοχοι μεταπτυχιακού τίτλου. Στο ίδιο συμπέρασμα είχε καταλήξει και ο Κέλλης (1988), όπου περισσότεροι από τα 2/3 των αθλητών κατείχαν πτυχίο ανώτερης ή ανώτατης εκπαίδευσης και το 94,5% σπούδαζαν στο Τ.Ε.Φ.Φ.Α..

Τραυματισμοί

Όσο αφορά την παρουσίαση σοβαρού τραυματισμού ή σοβαρής ασθένειας κατά τη διάρκεια ενασχόλησής τους με το άθλημα, προέκυψε ότι μόνο το 29,7% των κολυμβητών και κολυμβητριών αντιμετώπισαν κάποιο τραυματισμό. Το 73,3% των ανδρών και το 67,9% των γυναικών δεν αντιμετώπισε κάποιο σοβαρό τραυματισμό, ενώ το 26,7% των ανδρών και το 32,1% των γυναικών αντιμετώπισε. Από το σύνολο των αθλητών και αθλητριών το 66,7% παρουσίασε τραυματισμό 1 έως 2 φορές, ενώ το 26% 3 έως 5 φορές. Αντίθετα ο Κέλλης (1988), διαπίστωσε υψηλό αριθμό τραυματισθέντων αθλητών, χωρίς όμως να υπάρχουν πληροφορίες για τη σοβαρότητα των κακώσεων.

Αίτια εγκατάλειψης από το άθλημα της κολύμβησης

Τα αποτελέσματα της έρευνας φαίνεται να επαληθεύουν την αρχική υπόθεση ότι η εγκατάλειψη της αγωνιστικής δραστηριότητας των κολυμβητών και κολυμβητριών δεν οφείλεται αποκλειστικά και μόνο σε ένα αίτιο, αλλά στην αλληλεπίδραση πολλών παραγόντων.

Παρατηρήθηκε ότι ο σημαντικότερος παράγοντας εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας του αθλήματος είναι η φύση της προπόνησης, κάτι που συμφωνεί με τα ευρήματα των Gould et al. (1982), και ακολουθούν τα προβλήματα υγείας.

Σύμφωνα με τον Martens (1987), οι τραυματισμοί και οι μολύνσεις αποτελούν έναν ακόμη σημαντικό παράγοντα εγκατάλειψης της κολύμβησης. Οι περιβαλλοντικοί παράγοντες (Marcus & Napolitano, 2000), καθώς και η έλλειψη χρόνου (Ainsworth, 2000) φαίνεται να επηρεάζουν σημαντικά την απόφαση των παιδιών για εγκατάλειψη του αθλήματος τους. Οι υπερβολικές σχολικές υποχρεώσεις των παιδιών, καθώς και οι

επαγγελματικές των κολυμβητών δεν αφήνουν περιθώρια για άθληση. Τέλος τα διάφορα προβλήματα σχετικά με τη μετακίνηση στο χώρο προπόνησης αποτελούν ένα ακόμη σημαντικό παράγοντα.

Πιθανότητα επιστροφής των πρώην κολυμβητών - τριών στο άθλημα της κολύμβησης

Παρά το γεγονός ότι οι αθλητές βρίσκονται σε σχετικά μικρή ηλικία, θα περίμενε κανείς να νιώθουν έντονα την επιθυμία επιστροφής τους στην ενεργό δράση. Στην πιθανότητα επιστροφής στο άθλημα το 39,6% των κολυμβητών και κολυμβητριών απάντησε «σίγουρα όχι», το 20,8% «όχι», το 17,8% «μάλλον όχι», μόλις το 7,9% «ναι και όχι», ενώ το 5,9% «μάλλον όχι» και τέλος μόνο το 4% απάντησε «ναι» καθώς και «σίγουρα ναι». Συνεπώς οι πιθανότητες επιστροφής των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών στην ενεργό δράση είναι ελάχιστες.

Το θέμα αυτό δεν έχει εξεταστεί σε προηγούμενες μελέτες εκτός από κάποιες περιορισμένες αναφορές στους Blinde & Greendorfer (1985), Hare (1971) και Patriksson (1988).

Πρόσφατη ενασχόληση με δραστηριότητες του υγρού στίβου

Οι πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες στο σύνολο τους απέδειξαν ότι ασχολούνται με τον υγρού στίβου ακόμα και σήμερα. Το 81,2% ασχολείται με διάφορες δραστηριότητες από την ημέρα που εγκατέλειψε το άθλημα της κολύμβησης, ενώ μόνο το 18,8% δεν ασχολείται με αυτό. Η ψυχαγωγική δραστηριότητα αξιολογείται στην πρώτη θέση ενασχόλησης με ποσοστό 45,1%, στη δεύτερη θέση η ενασχόληση ως έμμισθος προπονητής με ποσοστό 35,4%, στην τρίτη θέση η ενασχόληση στις αθλητικές συναρτήσεις με κάποια άλλη δραστηριότητα με ποσοστό 12,2%, στην τέταρτη θέση η ενασχόληση ως καθηγητής φυσικής αγωγής με ποσοστό 4,9%. Τέλος στην πέμπτη θέση μόνο το 1,2% ενασχολήθηκε ως κριτής αγώνων καθώς και με την οργάνωση και διοίκηση σωματίων. Σε ανάλογη έρευνα ο Κέλλης (1988) κατέληξε ότι το 14,4% των αθλητών ακολούθησε το επάγγελμα του προπονητή και μόνο το ένα τέταρτο των πτυχιούχων γυμναστών ακολούθησε το επάγγελμα του έμμισθου προπονητή.

Ασχολία με άλλα αθλήματα

Από τους πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες το 78% ασχολήθηκε με κάποιο άλλο άθλημα πέραν της κολύμβησης, ενώ το 22% δεν ασχολήθηκε καθόλου. Το 42,3% ασχολήθηκε όπως ήταν αναμενόμενο με το άθλημα της υδατοσφαίρισης, το 19,2% με το γυμναστήριο, το 10,3% με το ποδόσφαιρο, το 7,7% με το στίβο-κλασικό αθλητισμό, το 6,4% με τη χειροσφαίριση, το 5,1% με το χορό, το 3,8% με κάποιο άλλο άθλημα, το 2,3% με την καλαθοσφαίριση και μόνο το 1,3% με τις καταδύσεις καθώς και την πετοσφαίριση.

Ο Κουκουρής (1989) υποστηρίζει την θεωρία της δραστηριότητας ή του υποκατάστατου. Δηλαδή ότι οι πρώην αθλητές βρίσκουν άλλους τρόπους, άλλα σπορ για να ασχοληθούν ή γίνονται προπονητές, διαιτητές κ.τ.λ.

Στην έρευνα του Sugawara (1972), σχεδόν ένας στους δύο πρώην αθλητές συνέχισαν να ασχολούνται με τον αθλητισμό.

Αντίληψη των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών για την στάση των διοικούντων, προπονητών, γονέων και φίλων.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας το 31,7% των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών αξιολόγησε τη στάση των διοικούντων απέναντι τους ως πολύ καλή – άριστη, κατά τη διάρκεια της αθλητικής τους ενασχόλησης. Αντίθετα μετά την εγκατάλειψη του αθλήματος το 40,6% την αξιολόγησε ως αδιάφορη.

Από μελέτες των Sugawara (1972) και Κουκουρή (1989) προκύπτει ότι η στάση των διοικούντων κατά την διάρκεια της αθλητικής τους δραστηριότητας απέναντι στους αθλητές ήταν αρνητική, ενώ μετά την εγκατάλειψη τους, οι περισσότεροι αθλητές αισθάνθηκαν παραμελημένοι από αυτούς.

Όσον αφορά τη στάση των προπονητών απέναντι στους αθλητές - αθλήτριες, σύμφωνα με τους πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες (38,6%) αξιολογείται ως στηρικτική - ενθαρρυντική. Επίσης μετά την εγκατάλειψή του αθλήματος το 35,6% την αξιολόγησε ως φιλική. Το ποσοστό της θετικής στάσης των προπονητών παραμένει υψηλό, όχι μόνο κατά την διάρκεια της αθλητικής σταδιοδρομίας των κολυμβητών και κολυμβητριών αλλά και μετά την εγκατάλειψη της. Αυτό δείχνει την στενή σχέση που υπάρχει μεταξύ προπονητή και αθλητή, σε ένα ατομικό άθλημα, όπως είναι αυτό της κολύμβησης. Σε συμφωνία με τα παραπάνω αποτελέσματα βρίσκονται οι έρευνες των Sugawara (1972) και Johns, Koenraad & Wolko (1990).

Η στάση των γονέων απέναντι στους αθλητές - αθλήτριες κατά την διάρκεια της αθλητικής τους ενασχόλησης, σύμφωνα με το 68,3% των πρώην κολυμβητών και

κολυμβητριών, θεωρείται ως στηρικτική - ενθαρρυντική. Μετά την εγκατάλειψη του αθλήματος το 47,5% την αξιολόγησε και πάλι ως στηρικτική - ενθαρρυντική. Όπως ήταν αναμενόμενο το σύνολο των γονέων υποστήριζε τα παιδιά του, τόσο κατά την διάρκεια ενασχόλησής τους με το άθλημα, όσο και κατά τη λήψη της απόφασης για εγκατάλειψη του αθλήματος τους. Σε αντίστοιχη έρευνα οι Johns et al. (1990), βρήκαν ότι το οικογενειακό περιβάλλον των πρώην αθλητών είχε θετική στάση και ενίσχυε την αθλητική τους ενασχόληση.

Η συμπεριφορά των φίλων απέναντι στους αθλητές - αθλήτριες κατά την διάρκεια της αθλητικής τους ενασχόλησης χαρακτηρίζεται ως φιλική από το 57,4% των πρώην κολυμβητών. Μετά την εγκατάλειψη του αθλήματος το 41,6% την αξιολόγησε και πάλι ως φιλική. Στην παρούσα έρευνα διαπιστώθηκε ότι οι φίλοι των αθλητών ταυτίζονται με την θέληση αυτών τόσο πριν όσο και μετά την εγκατάλειψη του αθλήματος.

Οι Johns et al. (1990) κατέληξαν ότι οι φίλοι των πρώην αθλητών είχαν θετική στάση ως προς την αθλητική ενασχόλησή τους. Αντίθετα ο Κουκουρής (1989), επισημαίνει ότι οι φίλοι, εκτός αθλητικού περιβάλλοντος, έχουν συνήθως μεγάλες προσδοκίες, κυρίως λόγω άγνοιας και οι παρατηρήσεις τους αναστατώνουν τους αθλητές. Επίσης οι συναθλητές που έχουν εγκαταλείψει το άθλημα δείχνουν μεγαλύτερη κατανόηση.

Σημαντικότερο στοιχείο που θα μπορούσε να συμβάλει στην παράταση της αθλητικής σταδιοδρομίας των αθλητών και αθλητριών στο άθλημα της κολύμβησης.

Σύμφωνα με την προσωπική κρίση των πρώην κολυμβητών, το σημαντικότερο στοιχείο που θα μπορούσε να συμβάλει στην παράταση της αθλητικής τους σταδιοδρομίας είναι οι καλύτερες συγκυρίες καθώς και οι πιο σύγχρονες αθλητικές εγκαταστάσεις (με ποσοστό 47,5%). Ακολουθεί η καλή σχέση και επικοινωνία με τον προπονητή (με ποσοστό 20,8%), οι μεγαλύτερες οικονομικές ανταμοιβές στις διακρίσεις των αγώνων (με ποσοστό 15,8%), η συμπαράσταση των γονέων (με ποσοστό 9,9%) και το 3,0% σε κάποιο άλλο στοιχείο. Τέλος μόνο το 1,0% αναφέρθηκε σε τρία στοιχεία, τα οποία είναι η συχνότερη επαφή και επικοινωνία με τα στελέχη διοίκησης της ομάδας, η εναλλαγή εκγύμνασης με άλλα αθλήματα για φυσική κατάσταση και οι κτιριακές εγκαταστάσεις μεμονωμένα.

Προτάσεις κολυμβητών και κολυμβητριών

Μέσα στα πλαίσια της έρευνας οι πρώην κολυμβητές κλήθηκαν να διατυπώσουν τις προτάσεις τους σχετικά με τις αλλαγές που θα επιθυμούσαν, καθώς επίσης και το πως φαντάζονται το άθλημα της κολύμβησης στην πόλη τους. Την πρώτη θέση στις επιθυμητές αλλαγές κατέχουν, με ποσοστό 58,4%, οι καλύτερες συγκυρίες και οι πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις. Ακολουθεί το μεγαλύτερο ενδιαφέρον από την πολιτεία με 17,8%, το πρόβλημα και το μυστήριο των αναβολικών με 10,9%, οι σχέσεις των στελεχών της διοίκησης και των προπονητών με 7,9%, ενώ ένα 4,0% επιθυμεί μεγαλύτερες οικονομικές ανταμοιβές. Τέλος μόνο το 1,0% επιθυμεί πιο προσιτά όρια στις διοργανώσεις.

Αναλυτικότερα, σχετικά με την πολιτική που θα πρέπει να εφαρμοστεί, οι πρώην κολυμβητές εξέθεσαν πολλές και ενδιαφέρουσες προτάσεις:

- α) Το αίτημα για καλύτερες συγκυρίες εκγύμνασης και πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις.
- β) Την αδιαφορία της πολιτείας όσο αφορά την αντιμετώπιση του αθλήματος της κολύμβησης, πανελλαδικά αλλά και στην πόλη της Λαμίας.
- γ) Συστήνεται ιδιαίτερη προσοχή στο πρόβλημα της χρήσης αναβολικών και γενικότερα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των αθλητών.
- δ) Τη βελτίωση της σχέσης μεταξύ διοίκησης και κολυμβητή-τριας καθώς επίσης και μεταξύ προπονητή και κολυμβητή-τριας. Το ενδιαφέρον της διοίκησης πρέπει να δείχνεται στον αθλητή με κάθε τρόπο. Η επικοινωνία του προπονητή με τους αθλητές-τριες του, πρέπει να είναι άμεση και ξεκάθαρη καθώς το άθλημα της κολύμβησης είναι ένα ατομικό άθλημα που βασίζεται στη μεταξύ τους σχέση.
- ε) Τη βελτίωση των οικονομικών ανταμοιβών των κολυμβητών από τα σωματεία και τις ομοσπονδίες.
- στ) Το αίτημα για πιο προσιτά όρια των αγωνισμάτων της κολύμβησης στις διάφορες αθλητικές διοργανώσεις. Τα όρια που καλούνται να «πιάσουν» οι κολυμβητές και κολυμβήτριες με στόχο την διάκρισή τους προτείνεται να έχουν μια προσιτή χρονική αξιοπιστία και όχι μια τάση για «άπιαστα όρια».

Στάση των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών ως προς το άθλημα της κολύμβησης.

Στην πλειοψηφία των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών η ενασχόληση με το άθλημα της κολύμβησης έχει δώσει πολλές εμπειρίες, ενώ ελάχιστο είναι το ποσοστό όσων έχουν ζήσει άσχημες εμπειρίες. Οι Orlick, T. & Werthner, P. (1986), οι Johns et al

(1990) και ο Κέλλης (1988) και, βρήκαν ότι η στάση των πρώην αθλητών και αθλητριών ως προς την τερματισθείσα αγωνιστική τους δραστηριότητα ήταν θετική.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Από τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης προκύπτει ότι ο σημαντικότερος παράγοντας για την εγκατάλειψη της αγωνιστικής δραστηριότητας της κολύμβησης είναι η ίδια η φύση της προπόνησης. Επίσης, καθοριστικής σημασίας για την εγκατάλειψη της αγωνιστικής δραστηριότητας, είναι

- 1) Προβλήματα προπόνησης και ύπαρξη διάφορων άλλων ενδιαφερόντων του κολυμβητή.
- 2) Προβλήματα διαπροσωπικών σχέσεων και προβλήματα υγείας (τραυματισμοί και μολύνσεις).
- 3) Επαγγελματικές – σχολικές υποχρεώσεις των κολυμβητών.
- 4) Προστριβές με ανθρώπους του αθλητικού χώρου.
- 5) Προβλήματα μετακίνησης προς το χώρο προπόνησης.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των κολυμβητών εγκατέλειψε την αγωνιστική δραστηριότητα στην ηλικία των 19 ετών, ενώ το μεγαλύτερο ποσοστό των κολυμβητριών εγκατέλειψε στην ηλικία μεταξύ 16 και 18 ετών.

Η έλλειψη χρόνου φαίνεται να επηρεάζει σημαντικά την απόφαση των παιδιών για εγκατάλειψη του αθλήματος τους, όπου τόσο στους κολυμβητές, όσο και στις κολυμβήτριες ως σημαντικότερος λόγος εγκατάλειψης της κολυμβητικής αγωνιστικής δραστηριότητας φαίνεται να είναι οι σχολικές και επαγγελματικές υποχρεώσεις.

Το επίπεδο μόρφωσης των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών ήταν ικανοποιητικό. Περισσότεροι από τους μισούς αθλητές και αθλήτριες έχουν ή θα αποκτήσουν πτυχίο ανώτατης εκπαίδευσης.

Το 81,2% των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών διατήρησαν άμεση επαφή με τον υγρό στίβο από τη ημέρα που σταμάτησαν να εξασκούν το άθλημα. Οι περισσότεροι ασχολήθηκαν με το κολύμπι για ψυχαγωγικούς λόγους, αρκετοί δραστηριοποιήθηκαν σαν έμμισθοι προπονητές, κάποιοι με άλλη δραστηριότητα στις αθλητικές συναρτήσεις, ελάχιστοι με την αρμοδιότητα του καθηγητή φυσικής αγωγής, ενώ ακόμα λιγότεροι σαν κριτές αγώνων καθώς στην οργάνωση και διοίκηση σωματίων.

Η κολύμβηση έχει ένα ξεκάθαρο προφίλ όσο αφορά τα προβλήματα υγείας, τους τραυματισμούς και τις μολύνσεις των κολυμβητών και κολυμβητριών τα οποία αποτελούν ένα σημαντικό παράγοντα που τους οδηγεί στην εγκατάλειψη του αθλήματός τους.

Η θέση των διοικούντων, κατά την διάρκεια της αθλητικής ενασχόλησης των κολυμβητών είναι συνήθως πολύ καλή - άριστη, μετά την εγκατάλειψη του αθλήματος μπορεί να χαρακτηριστεί ως αδιάφορη.

Τα υψηλά ποσοστά των θετικών στάσεων των προπονητών έναντι των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, αποδεικνύουν την ύπαρξη των ισχυρών δεσμών μεταξύ αυτών των δύο, η οποία σχέση μεταξύ τους συνεχίζεται και μετά την εγκατάλειψη της αθλητικής τους σταδιοδρομίας.

Η στάση των γονέων και των φίλων δεν αποτέλεσε περιοριστικό παράγοντα ως προς την απόφαση των κολυμβητών και κολυμβητριών για εγκατάλειψη του αθλήματος τους.

Η στάση της συντριπτικής πλειοψηφίας των πρώην κολυμβητών και κολυμβητριών, όπως αυτή καταγράφηκε, με βάση όλα όσα έχουν αποκομίσει οι ίδιοι από το άθλημα της κολύμβησης, ήταν σαφώς θετική.

Τέλος τα διάφορα προβλήματα που μπορούν να παρουσιαστούν, σχετικά με τη μετακίνηση προς και από το χώρο προπόνησης, αποτελούν ένα ακόμη σημαντικό παράγοντα εγκατάλειψης.

Το πρόβλημα της χρήσης των αναβολικών και στο χώρο της κολύμβησης, αξιολογείται ως σημαντικό αίτιο εγκατάλειψης του αθλήματος, κυρίως στον πρωταθλητισμό.

Για να αναδειχθεί το άθλημα της κολύμβησης απαιτούνται πιο σύγχρονες κτιριακές εγκαταστάσεις. Μέσα από μια πιο οργανωμένη δομή του χώρου της κολύμβησης, ο ίδιος ο αθλητής-τρια θα μπορεί να καλύψει τις προσωπικές του ανάγκες και να προπονείται με περισσότερη ευχαρίστηση.

Τα προβλήματα που επισημάνθηκαν από τους πρώην κολυμβητές και κολυμβήτριες δεν είναι σε καμία περίπτωση άλυτα. Απαιτείται ωστόσο:

α) Μεγαλύτερο και πιο ουσιαστικό ενδιαφέρον από την πλευρά των διοικούντων, των συλλόγων και των ομοσπονδιών, σχετικά με την είσοδο της χορηγίας και της διαφήμισης στην κολύμβηση. Το όφελος που θα προέκυπτε θα ωφελούσε τους κολυμβητές και κολυμβήτριες καθώς και τους συλλόγους, όχι μόνο υλικά αλλά και ηθικά, επίσης θα έδινε κίνητρα για την διοργάνωση περισσότερων αγώνων.

β) Είναι ανάγκη να αξιολογούνται πάντα τα άτομα που απαρτίζουν τον παράγοντα διοίκηση των αθλητικών σωματείων καθώς επίσης και τα κίνητρα που τους ωθούν στην ενασχόληση τους με τα διοικητικά καθήκοντα, γιατί όπως σημειώθηκε και στα αποτελέσματα, ο παράγοντας αυτός επηρεάζει σημαντικά την απόφαση των κολυμβητών και κολυμβητριών για την πρόωρη εγκατάλειψη του αθλήματος τους.

γ) Να κατασκευαστούν αθλητικές εγκαταστάσεις σε περιοχές που υπάρχουν ελλείψεις. Στην αδιαφορία της πολιτείας και του κράτους έρχεται να προστεθεί και εκείνη των αθλητικών συλλόγων. Η εντονότερη δραστηριοποίηση όλων των συντελεστών θα μπορούσε να ανακόψει την διαιώνιση αρκετών προβλημάτων και να προκαλέσει την επίλυση αυτών.

δ) Ιδιαίτερη μέριμνα στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των αθλητών και αθλητριών. Σημαντική είναι η παρουσία ιατρών και φυσιοθεραπευτών στο χώρο άθλησης, καθώς με αυτό τον τρόπο θα αντιμετωπίζονταν άμεσα τα προβλήματα υγείας των αθλητών.

ε) Αρκετοί ερευνητές θα πρέπει να ασχοληθούν με το παράγοντά αναβολικά και να μελετήσουν όλες τις πτυχές σε πληθώρα αθλημάτων, ερασιτεχνικών και επαγγελματικών. Η αντιμετώπιση της χρήσης αναβολικών από τους αθλητές και τις αθλήτριες του αθλήματος της κολύμβησης, δεν πρέπει να περιορίζεται στην λήψη κάποιων πρόσκαιρων μέτρων αλλά πρέπει να ληφθούν μέτρα έτσι ώστε το πρόβλημα να γίνει αντιληπτό και κατανοητό από όλο τον κόσμο.

στ) Στην παρούσα έρευνα μελετήθηκαν τα αίτια εγκατάλειψης που οδήγησαν τους αθλητές και της αθλήτριες του αθλήματος της κολύμβησης στην πρόωρη διακοπή της αθλητικής τους σταδιοδρομίας στον νομό της Φθιώτιδας, στην πόλη της Λαμίας. Αξίζει τα αίτια αυτά να ερευνηθούν και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, έτσι ώστε να υπάρξει μια σαφέστερη εικόνα του αθλήματος της κολύμβησης στην Ελληνική επικράτεια

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ainsworth, B.E. (2000). Issues in the assessment of physical activity in women. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 37-42.
- Biddle, M. L., Goudas, M. & Page, A. (1994). Social-psychological predictors of self-reported actual and intended physical activity in a university workforce sample. *British Journal of Sports Medicine*, 28(3), 160-163.
- BLinde, E. & Greendorfer, S. (1985). 'A reconceptualization of the process of leaving the role of competitive athlete' *International review of sport sociology*, 20, 87-93.
- Γιάτσης, Σ. & Σαμπάνης Μ. (1993) *Η κολύμβηση. Τεχνική, Διδασκαλία, Προπονητική Ναυαγώσωστική*. Θεσσαλονίκη: Σάλτο.
- Δογάνης, Γ. (1988). *Η εγκατάλειψη του αθλήματος; Ο ρόλος της αυτοεκτίμησης, του είδους του αθλήματος και της παρακίνησης*. Δημοσίευση διδακτορική διατριβή, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη.
- Feltz, D. & Petlichkoff. (1983). Perceived competence among interscholastic sport participants and dropouts. *Canadian Journal of Applied sport Sciences*. 8, 231-235.
- Gould, D., Feltz, D., Horn, T. & Weiss, M. (1982). Reasons of attrition in competitive youth swimming. *Journal of sport behavior*, 5, (2), 155-165.
- Hare, N. (1971). The occupational culture of the black fighter. *Sports and Society*, 3,29.
- Johns, D., P., Koenraad, L. & Wolko, K. (1990). Understanding attrition in female competitive gymnastics: applying social exchange theory. *Sociology of sport Journal*, 7, 154-171.
- Κέλλης, Σ. (1988). *Οργάνωση του κλασικού αθλητισμού στην Ελλάδα. Γνωρίσματα των αθλητών και αναδιάρθρωση της προπονητικής διαδικασίας*. Δημοσίευση

διδακτορική διατριβή, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη.

Κουκούρης, Κ. (1986). *Disengagement of elite Greek athletes from competitive sport*. Unpublished Ph. D. Dissertation, University of Manchester, U.K.

Martens, R. (1978). *Joy and sadness in children's sport*. Champaign, III: Human Kinetics Publishers.

Napolitano, M. & Marcus B. (2000). Breaking Barriers to Increased Physical Activity. *The Physician and Sportsmedicine*, 28 (10).

Patriksson, G. (1988). Theoretical and empirical analyses of drop-outs from youth sports in Sweden. *Scandinavian journal of sport sciences.*, 10, (1), 29-37.

Roberts, G. & Kleiber, D. (1982). The importance of perceived ability in the developing child's participation of recreation and sport. *Paper presented at the NRPA annual meeting*, Louisville.

Σταυρίδης, Α. & Φιλίππου Φ. (2004). Λόγοι αποχώρησης χορευτών από τις χορευτικές δραστηριότητες των συλλόγων. *Αναζητήσεις στην Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό*. 2(2), 119-126.

Smith, R.E. (1986). Towards a cognitive-affective model of athletic burnout. *Journal sport psychology*, 8, 36-50.

Sugawara, R. (1972). 'The study of top sportsmen in Japan' *International review of sport sociology*, 45-65.

Vertag, K.I, H. (1992) *Dictionary of sport science*. Editor Erich Beyer.

Χατζηγεωργιάδης, Α. & Χρόνη Σ. (2005) Αντιμετώπιση αντίξοων καταστάσεων κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης στην κολύμβηση: Σχέσεις με προαγωνιστικό άγχος. *Άθληση και Κοινωνία*, 38, 42-50.

Werthner, P. & Orlick T. (1986). Retirement experiences of successful Olympic athletes. *International journal of sport psychology*. 17, 337-363.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Γράμμα προς τους πρώην αθλητές κολύμβησης.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Αγαπητέ πρώην κολυμβητή,

Στα πλαίσια της μεταπτυχιακής μου διατριβής εκπονώ μια έρευνα με σκοπό να διερευνηθούν οι αιτίες εγκατάλειψης της αγωνιστικής δραστηριότητας νεαρών αθλητών κολύμβησης.

Παίρνω το θάρρος να επικοινωνήσω μαζί σου επειδή πιστεύω ότι η εμπειρία σου γύρω από το άθλημα της κολύμβησης και την αποχώρηση σου θα είναι πολύτιμη για αυτή την έρευνα του υγρού στίβου.

Κάποιοι πρώην αθλητές μαζί με εσένα έχουν επιλεγεί να πάρουν μέρος στην έρευνα αυτή. Για τον σκοπό της έρευνας έχει καταρτισθεί ένα ερωτηματολόγιο σχετικά με τους λόγους εγκατάλειψης από το άθλημα της κολύμβησης.

Θα ήταν τιμή μου και θα παρακαλούσα να διαβάσεις προσεκτικά κάθε μια από τις ερωτήσεις και κατόπιν να απαντήσεις συνειδητά σε όλες. Προσπάθησε να εκφράσεις την άποψη σου ελεύθερα, όπως πιστεύεις. Εάν οι απαντήσεις σου δεν ολοκληρωθούν, στο κενό διάστημα της κάθε ερώτησης, υπάρχει στην τελευταία σελίδα του ερωτηματολογίου κενός χώρος συμπλήρωσης απαντήσεων. Ο φάκελος σου περιέχει το ερωτηματολόγιο, ένα στυλό, έναν επιπλέον φάκελο με τυπωμένη την διεύθυνση αποστολής, καθώς και το γραμματόσημο για διευκόλυνση της αποστολής σου.

Παρακαλώ οι απαντήσεις σου να είναι απολύτως εμπιστευτικές. Εάν θέλεις περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την έρευνα μπορείς να επικοινωνήσεις μαζί μου στο τηλέφωνο 22310-26661/33516.

Περιμένω την απάντησή σου σύντομα.

Σε Ευχαριστώ εκ των προτέρων για την συνεργασία και την βοήθεια σου.

Φιλικά με σεβασμό,

Χριστοπούλου Αικατερίνη του Κων/νου.

Πτυχιούχος Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού

**ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ.**

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Α' ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

1. Τι Φύλο είσαι; Άνδρας Γυναικά

2. Πόσων ετών είσαι;

20-23

24-27

28-31

32-35

3. Ποια είναι η ανώτερη εκπαίδευση που έχεις λάβει;

Γυμνάσιο.

Λύκειο

Πανεπιστήμιο

Μεταπτυχιακός Τίτλος.

Διδακτορικός Τίτλος.

Β' ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

4. Πόσων ετών ήσουν όταν ξεκίνησες να προπονείσαι με το σύλλογο σου;

4-6

7-9

10-12

13-15

16-18

19 +

5. Είχες κάποιο σοβαρό τραυματισμό ή υπέφερες από σοβαρή ασθένεια όσο γυμναζόσουν;

Όχι

Ναι

Εάν ναι πόσες φορές

1-2

3-5

Εάν ναι για πόσο καιρό σταμάτησες τις προπονήσεις στο σοβαρότερο τραυματισμό;

1 Εβδομάδα.

2 Εβδομάδες.

1 Μήνα.

2 Μήνες.

- 4 Μήνες.
- 6 Μήνες.
- 1 Χρόνο +

6. Ποια ήταν η σημαντικότερη διάκριση σου σε αγώνες και σε ποια ηλικία ήσουν;

- 1η 2η 3η Διάκριση στο σχολικό πρωτάθλημα.
- 1η 2η 3η Διάκριση σε περιφερειακούς αγώνες.
- 1η 2η 3η Πανελλήνια Διάκριση.
- 1η 2η 3η Πανευρωπαϊκή Διάκριση.
- 1η 2η 3η Ολυμπιακή Διάκριση.

Ηλικία:

- 4-6
- 7-9
- 10-12
- 13-15
- 16+

Γ' ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΣΟΥ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ

7. Πόσων ετών ήσουν όταν εγκατέλειψες το κολύμπι;

- 10-12
- 13-15
- 16-18
- 19 +

8. Γιατί σταμάτησες να συμμετέχεις σε αγώνες με το σύλλογο σου;

- Λόγοι υγείας-τραυματισμού.
- Λόγοι προστριβής με τον προπονητή.
- Λόγοι προστριβής με τους γονείς.
- Λόγοι προστριβής με το/τους φίλους- σύντροφο.
- Επαγγελματικοί Λόγοι.
- Οικονομικοί Λόγοι.
- Ψυχολογικοί Λόγοι
- Λόγοι σχολικών υποχρεώσεων
- Λόγοι εγκαταστάσεων.
- Άλλο

9. Πόσο σημαντικό ήταν κάθε ένα από τα παρακάτω αίτια στην απόφαση σου να εγκαταλείψεις την κολύμβηση; Τσέκαρε με ένα ✓ και απάντησε σε όλα τα αίτια.

Αίτια εγκατάλειψης	Πάρα πολύ σημαντικό	Πολύ σημαντικό	Έτσι και έτσι	Λίγο σημαντικό	Καθόλου σημαντικό
Προβλήματα επαγγελματικής αποκατάστασης.					
Οικονομικά προβλήματα-αδυναμία κάλυψης των δαπανών.					
Απουσία επιτυχιών					
Ανεπαρκείς αθλητικές εγκαταστάσεις					
Ανεπάρκεια προπόνηση					
Απουσία ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης					
Αυτισμοί-Αρρώστιες					
Προβλήματα-προστριβές με τη διοίκηση του συλλόγου					
Αποκοπή των προπονήσεων λόγω δουλειάς					
Αθλητές που σταμάτησαν την προπόνηση					
Απουσία του ενδιαφέροντος για προπόνηση και αγώνες					
Προβλήματα προστριβές με τον προπονητή					
Απουσία ανακάλυψη νέων ενδιαφερόντων					
Πολύ σκληρή- κουραστική προπόνηση					
Απουσία σκληρού ανταγωνισμού στην προπόνηση και αγώνες					
Προβλήματα στις σχέσεις με το άλλο φύλλο λόγω της ανεπάρκειας προπόνησης					
Αποκοπή των προπονήσεων λόγω στρατιωτικής θητείας					
Ανεπάρκεια ηλικία-προβλήματα					
Προβλήματα - προστριβές με άλλους αθλητές					
Ανεπαρκείς ή περιορισμένες φυσικές ικανότητες					
Οικογενειακά προβλήματα					
Προβλήματα μεταφοράς προς το κολυμβητήριο					
Μικρή απόσταση του σπιτιού από το χώρο προπόνησης					
Αποκοπή προπονήσεων λόγω διαβάσματος					
Απουσία αναβολικών από αθλητές της κολύμβησης					

Δ' ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

10. Σκοπεύεις να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής στη κολύμβηση; Τσέκαρε με ένα ✓

σίγουρα ναι | ναι | μάλλον ναι | και ναι και όχι | μάλλον όχι | όχι | σίγουρα όχι

11. Πόσο πιθανό είναι να επιστρέψεις ξανά σαν αθλητής στην κολύμβηση; Τσέκαρε με ένα ✓

πολύ πιθανό | πιθανό | μάλλον πιθανό | και ναι και όχι | μάλλον απίθανο | απίθανο | πολύ απίθανο

12. Από τότε που σταμάτησες να συμμετέχεις σε επίσημους αγώνες με τον σύλλογο σου, έχεις ασχοληθεί με οποιοδήποτε τρόπο με τον υγρό στίβο;

- Όχι Ναι

Εάν ναι, με ποιόν τρόπο από τους παρακάτω;

- Ψυχαγωγική δραστηριότητα.
- δραστηριότητα σαν έμμισθος προπονητής.
- δραστηριότητα σαν κριτής αγώνων.
- δραστηριότητα σαν οργάνωση-διοίκηση του σωματίου.
- δραστηριότητα σαν Καθηγητής Φυσικής Αγωγής..
- επιστροφή στις αθλητικές συναρτήσεις με κάποια άλλη δραστηριότητα

13. Από τότε που σταμάτησες το κολύμπι έχεις λάβει μέρος σε άλλα αθλήματα;

- Όχι Ναι

Εάν έχεις λάβει μέρος ανάφερε σε ποιο από παρακάτω αθλήματα καθώς και την συχνότητα συμμετοχής.

☐ Υδατοσφαίριση	☐ 1 -3 Μήνες
☐ Καταδύσεις	☐ 4-8 Μήνες
☐ Στίβο-Κλασικό αθλητισμό	☐ 1-2 Χρόνια
☐ Ποδοσφαίρο	☐ 3-4 Χρόνια
☐ Καλαθοσφαίριση	☐ 5-8 Χρόνια
☐ Πετοσφαίριση	☐ Μέχρι σήμερα
☐ Χειροσφαίριση	
☐ Τένις	

- Χορό παραδοσιακό και μοντέρνο
- Γυμναστήριο
- Άλλο

Ε' ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

14. Ποια ήταν γενικά η στάση-συμπεριφορά της διοίκησης, του προπονητή, των γονέων και των φίλων απέναντι σου, ως προς την ενασχόληση σου με το κολύμπι, κατά τη διάρκεια της αγωνιστικής σου δραστηριότητας και ποια είναι τώρα που έχεις αποσυρθεί από προπονήσεις και αγώνες. (Εάν ο χώρος δεν επαρκεί υπάρχει κενή σελίδα στο τέλος).

	Στάση κατά την διάρκεια της αγωνιστικής δραστηριότητας.	Στάση μετά το τέλος της αγωνιστικής δραστηριότητας
Διοικούντες		
Προπονητές		
Γονείς		
Στενοί φίλοι-φίλες		

15. Ποιο πιστεύεις ότι είναι το σημαντικότερο στοιχείο που θα μπορούσε να συμβάλλει στην παράταση της αθλητικής σταδιοδρομίας των αθλητών στο άθλημα της κολύμβησης;

- Καλύτερη επικοινωνία και σχέση με τον προπονητή
- Συχνότερη επαφή και επικοινωνία με τα στελέχη διοίκησης της ομάδας
- Περισσότερη συμπαράσταση από τους γονείς
- Εναλλαγή εκγύμνασης με άλλα αθλήματα για φυσική κατάσταση
- Καλύτερες συγκυρίες και πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις.
- Μεγαλύτερες οικονομικές ανταμοιβές σε διακρίσεις
- Συχνότερη παρακολούθηση από γιατρούς και συχνά εξετάσεις υγείας

- Ψυχολογική υποστήριξη από ειδικούς
- Οργανωμένες εξόδους διασκέδασης των αθλητών και ομάδων
- Καλύτερες εγκαταστάσεις
- Άλλο

16. Υπάρχει κάτι που θα ήθελες να δεις αλλαγμένο στην κολύμβηση, έτσι όπως εσύ το φαντάζεσαι.

.....

.....

.....

17. Γενικά, οι εμπειρίες που μου έχει αφήσει η ενασχόληση μου με την κολύμβηση ήταν: (απάντησε και για τα πέντε παρακάτω ζεύγη επιθέτων, σημειώνοντας με ένα ✓ πάνω στην κάθε γραμμή)

πολύ καλές		καλές μάλλον		καλές		έτσι και έτσι		μάλλον κακές		κακές		πολύ κακές
πολύ θετικές		θετικές		μάλλον θετικές		έτσι και έτσι		μάλλον αρνητικές		αρνητικές		πολύ αρνητικές
πολύ ευχάριστες		ευχάριστες		μάλλον ευχάριστες		έτσι και έτσι		μάλλον αρνητικές		αρνητικές		πολύ αρνητικές
πολύ όμορφες		όμορφες		μάλλον όμορφες		έτσι και έτσι		μάλλον άσχημες		άσχημες		πολύ άσχημες
πολύ χρήσιμες		χρήσιμες		μάλλον χρήσιμες		έτσι και έτσι		μάλλον άχρηστες		άχρηστες		πολύ άχρηστες

18. Γενικά, το να ασχολείσαι συστηματικά με την κολύμβηση στην Ελλάδα είναι:
 απάντησε και για τα πέντε παρακάτω ζεύγη επιθέτων, σημειώνοντας με ένα ✓ πάνω στην
 κάθε γραμμή.

πολύ καλό | καλό | μάλλον καλό | έτσι και έτσι | μάλλον κακές | κακό | πολύ κακό

πολύ ευχάριστο | ευχάριστο | μάλλον ευχάριστο | έτσι και έτσι | μάλλον δυσάρεστο | δυσάρεστο | πολύ δυσάρεστο

πολύ χρήσιμο | χρήσιμο | μάλλον χρήσιμο | έτσι και έτσι | μάλλον άχρηστο | άχρηστο | πολύ άχρηστο

πολύ σημαντικό | σημαντικό | μάλλον σημαντικό | έτσι και έτσι | μάλλον ασήμαντο | ασήμαντο | πολύ ασήμαντο

πολύ ενδιαφέρον | ενδιαφέρον | μάλλον ενδιαφέρον | έτσι και έτσι | μάλλον βαρετό | βαρετό | πολύ βαρετό

**ΣΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΧΡΟΝΟ
 ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΟΥ**